

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДРУГА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Први дан рада
16. октобар 2018. године

(Седница је почела у 10.20 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, отварам Другу седницу Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 109 народних посланика.

Подсећам вас да је чланом 88. став 5. Пословника Народне скупштине предвиђено да кворум за рад Народне скупштине приликом утврђивања дневног реда постоји ако је на седници присутна већина од укупног броја народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 129 народних посланика, односно да је присутна већина од укупног броја народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине у смислу члана 88. став 5. Пословника Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Александар Шешељ.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, имали смо један турбулентан политички период на претходној седници Народне скупштине када смо расправљали о миграторним птицама, о слепим мишевима у Европи, регулативи за слепе мишеве, а за то време се у неким другим парламентима причало о Србији.

Специјални извештац Европске уније, тј. Европског парламента за Србију, Дејвид Макалистер, недавно је предао извештај Европском парламенту о напретку Србије на путу европских интеграција и уследили су амандмани на тај извештај. Највише посланика у Европском парламенту поднело је истоветан амандман, а то је да се не искључује корекција граница и размена територија као исход дијалога који воде у Бриселу Београд и Приштина. Дакле, не само корекција граница, него и размена територија између те две, како се тамо наводи, суверене државе.

У вези с тим бих да упутим посланичко питање председнику Републике, који у име Србије води те преговоре – на основу које правне норме, на основу којег правног акта је председник властан да одлучује о промени територије, тј. о уступању делова територије? Председник Републике се закleo у Народној скупштини да ће очувати територијални интегритет и суверенитет Републике Србије, укључујући Косово и Метохију, као аутономну покрајину у њеном саставу.

На основу чега је ова тема уопште доспела у јавност? Ми смо имали прилике да видимо протекле недеље како је политика о Косову и Метохији коју је председник Републике водио поражена. Да ли је то што је поражено претходило сада овој новој политици, која укључује и размену територија? И да ли је могуће да се Народна скупштина, народни посланици „праве мртви“ и причају о миграторним птицама док се прича о уступању државне територије терористичкој квазидржави Косово?

Исто тако, Дом лордова Британског парламента недавно је донео извештај под насловом „Уједињено Краљевство и Западни Балкан“, где се на више од сто страница бави балканским државама. У делу који се тиче Србије каже се да ће се извршити напори, охрабрити институције у Београду да се омекша став према НАТО-у и продуби сарадња НАТО-а и Републике Србије у будућности. Да ли то значи да Република Србија треба да постане члан НАТО-а? И да ли се то дешава на мала врата, да ли се следи модел какав је био у Црној Гори где се само скупштинска већина изјаснила иако је већина грађана против учлањења Црне Горе у НАТО?

Јуче смо имали један скандал у Влади Србије. Кајл Скот, амерички амбасадор, иначе „гувернер Србије“, рекао је врло јасно да не треба да се прича о тзв. Косову, него да се врло јасно каже како је Косово суверена држава и да ми треба да почнемо да се према Косову тако опходимо. Да ли је могуће да је таква изјава у Влади Републике Србије, седишту извршне власти, прошла без икаквих реакција? Могу да разумем да Сједињене Америчке Државе нису као остале државе, да су на неком већем рангу – не може се можда очекивати да се протера амбасадор иако би то било пожељно и то би једна суверена држава урадила – али да ли је могуће да не можемо да пошаљемо једну протестну ноту а могли смо да

пошаљемо протестне ноте за многе мање ствари и да се после тиме хвалимо, како штитимо наше интересе?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Шешељ.

Реч има народни посланик Јелена Вујић Обрадовић.

ЈЕЛЕНА ВУЈИЋ ОБРАДОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, посланичко питање упућујем Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања.

Министарство за рад и запошљавање упознато је са проблемом у који је запало Удружење за помоћ деци са интелектуалним потешкоћама у развоју у општини Александровац с обзиром на велики број молби и захтева које су поднели како Удружење тако и родитељи. Ово удружење је од јула текуће године у тоталном прекиду рада. Ради се о удружењу које је од стране Министарства лиценцирано за пружање услуга социјалне заштите, пре свега услуга дневног боравка и едукативних услуга. Ово удружење не би опстало и уопште не би успоставило овај вид социјалне заштите да није досад имало подршку и суфинансирање из буџета Министарства.

Образложићу: проблем настаје у јулу тако што у текућој 2018. години Министарство апсолутно обуставља наменска трансферна средства Општини Александровац после утврђеног извештаја ревизора или ревизорске комисије, тако да је Удружење било сведено само на средства буџета Општине Александровац, која је по први пут у текућој години предвидела ова средства, али недовољна, за успостављање ове услуге. Настаје јако велики проблем јер је Удружење, које постоји већ петнаест година, у тоталном прекиду рада. Корисницима ових услуга је ово једини начин коришћења услуга и, на крају крајева, петнаест година једини начин живота јер су они успели на овај начин да уђу у друштвене токове, али, како има и младих лица са потешкоћама у развоју и деце, и у школске токове.

Молим Министарство, с обзиром на све напред наведено и на озбиљност проблема, да су упознати и да и државни секретаријат и Министарство улажу напоре да овај проблем реше, али већ четири месеца без било каквог решења овог проблема, да заједно са локалном самоуправом Општине Александровац овај проблем реши. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Постављам питање министру за рад, запошљавање, борачка и социјална питања господину Ђорђевићу, а тиче се породице из Трстеника, из села Оџаци, у којој живе родитељи са осморо деце и којој је пре три

године дато решење којим се забрањује коришћење стамбеног објекта, решење грађевинске инспекције. Дакле, три године после тога та породица живи и даље у оваквим условима.

Ово је та „ружичаста“ Србија о којој ви говорите сваког дана на вашим ружичастим телевизијама, Србија у којој имате суфиците у буџету, Србија у којој је наступило „златно доба“, Србија у којој су нам браћа Арапи, Немци и сви остали, само нису наша браћа.

Дакле, ово је десеточлана породица, која живи у објекту за који је издато решење за рушење. Центар за социјални рад, институције, нико не хаје да тој породици која је у стању социјалне потребе помогне и обезбеди адекватан смештај. На страну је и то за државу што су и комшије и рођаци и пријатељи спремни финансијски да помогну, али нажалост наше институције, наше министарство нема слуха. Позивам министра Ђорђевића да ми одговори како ће ово решити и како ће омогућити кров над главом оваквој једној породици. Дакле, осморо деце не сме ноћу да спава бојећи се за свој живот.

То је Србија данас у реалном животу, а не ружичаста, каквом ви желите да је представите.

Друго питање такође постављам министру Ђорђевићу, а тиче се Закона о финансијској подршци породици са децом. У светлу једне огромне кампање коју сте спровели да би се у Србији подигао наталитет, обећања председника Републике, ресорних министара да ће мајке добити подстицаје за рађање, чак сте их желели натерати на то да оне треба парама да буду поткупљене да рађају децу, дошли смо дотле да се данас на улици маме боре за своја права за време трајања породичског боловања. Укинули сте им давања, укинули сте стари закон који је гарантовао свим породиљама да ће када оду на породичско боловање имати 100% надокнаде коју су добијале док су радиле. Сада је то мање 30–50%, у неким случајевима и мање. Дакле, то је политика коју ваша власт заступа по питању наталитета и по питању демографије.

Постављам још једно питање министру Ђорђевићу, а тиче се националног СОС телефона. Дакле, девет месеци слушамо причу о томе да ће жртве насиља у Србији имати могућност да се обрате преко СОС телефона за помоћ. Нажалост, до дана данашњег тог СОС телефона нема. И не само да га нема, него држава понижава све те угрожене особе јер када позову на тај број који сте им дали и јавно објавили, јавља се аутомат, који им каже да морају да сачекају.

Па ви сад размислите добро какву поруку шаљете грађанима Србије кад се неко ко је у таквом стању, ко је малтретиран, чија је безбедност угрожена, усуди да окрене тај телефон, а на телефону му се јави аутоматска секретарица која каже – извините, останите на вези. До те мере

иде тај безобразлук и вређање грађана Србије да они зову ноћу мислећи да је преко дана та линија заиста заузета.

Све се свело на то да је у питању ко ће, у ствари, узети новац за инсталирање СОС телефона, јер два пута се обара тендер и постоје оправдане инсинуације да неко жели да намести конкурс за неког ко је близак актуелном режиму... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Другарице и другови, даме и господо, имам питање за Владу Републике Србије, тачније за Министарство иностраних послова.

Наиме, јучерашњи меморандум који је са америчком компанијом „Бехтел“, везано за пројекат изградње Моравског коридора, потписан у згради Владе Републике Србије у сенку је бацило непримерено понашање амбасадора САД у Србији. Наиме, на питање новинара колико има наде за мир када се стално врши притисак на Србију за разговоре са тзв. владом Косова, у којој половина људи има криминалне досијее или је пред судским гоњењем, амбасадор САД у Београду Кајл Скот одговорио је да то није тзв. влада Косова већ влада Косова, рекавши да он или они посматрају Косово као независну и суверену државу. Надаље је рекао да су представници Косова изабрани и да они с њима одржавају контакте као са било којим представницима било које државе у региону.

Да, уважене колеге, то је изговорио амерички дипломата. Дакле, амерички амбасадор САД у Београду Кајл Скот јуче је изјавио да косовска влада није такозвана већ влада Косова, које је независна, суверена држава, са својим изабраним представницима.

Моје питање је – шта ће поводом овог, једног у низу инцидената које је учинио господин Кајл Скот као амбасадор САД предузети Министарство иностраних послова? Наиме, ово је једно од најфлагрантнијих кршења дипломатских обичаја. И не само кршења дипломатских обичаја, него и понижавања Републике Србије од стране амбасадора САД Кајла Скота.

Заиста очекујем да Министарство иностраних послова реагује на одговарајући начин и надам се да неће чекати законски рок да доставе одговор на ово посланичко питање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Јован Јовановић.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Моја данашња питања односе се на све живописнији театар апсурда у коме живимо већ годинама, на фантомске и некомпетентне директоре музеја, папирну дигитализацију где готово половина грађана Србије нема канализацију, тобожњу неутралност као

изговор за спољнополитичка лутања, избор декана који је осуђен на дискриминацију, на синдикате који се, уместо да штите радничка права, баве притисцима на слободу говора, на свињске папке и пилеће ногице као главне извозне производе.

Прво питање упућујем министру културе – да ли је намерава нешто да учини поводом незаконитог постављења в. д. директора Народног музеја Бојане Борић Брешковић, којој је истекао мандат 13. јуна ове године, што је констатовано и налазом инспекције рада? Народни музеј у Београду отворен је 28. јуна па се поставља питање у ком својству је госпођа Борић Брешковић дочекивала званице јер је тек 2. августа, и то незаконитом одлуком Владе, именована за в. д. директора. Наиме, у складу са Законом о култури и Статутом Народног музеја, Влада може именовати в. д. директора без спроведеног конкурса у случају када директору престане дужност пре истека мандата, односно када јавни конкурс није успео, а ти предуслови у овом случају нису испуњени.

Иако се, наравно, сви добронамерни грађани радују због тога што је Народни музеј коначно отворен, поставља се такође питање – да ли је морало да се утроши 320.000 евра на церемонију свечаног отварања, да ли су та средства могла да се утроше другачије, као и по којим критеријумима су додељена?

Због ових и још неких питања која је покренуо, отказ у Народном музеју, после тридесет година рада, добио је Радослав Пиљак, главни повереник Синдиката „Независност“, иначе врхунски светски рестауратор икона.

Једно од питања је и да ли је тачно да су средства утрошена на церемонију отварања добиле фирме и појединци који су повезани са Саветом за креативне индустрије, који је ове године оформила председница Владе.

Проблем квалитета обнове Народног музеја је такође питање за себе. Уколико су тачне информације да је прошле недеље дошло до поплаве у депоу археолошког материјала или да је недавно отказао разглас, јасно је о каквом квалитету се ради.

Када смо већ код музеја, још једно питање за министра културе, као и министра образовања и науке – да ли сматрају за прикладно именовање Ивоне Јевтић за в. д. директора Музеја „Никола Тесла“?

Донедавна градска секретара за културу и јавност протеклих дана постала је позната по изјави о другом Косовском боју. Она је иначе по струци професорска српског језика и књижевности, а у свет културе је ушла из „Поште Србије“. Са таквом историјом, заменила је на месту директора Бранимира Јовановића, једног од највећих познавалаца Теслиног живота. Подсетићу, Ивона Јевтић је као градска секретарка

цензурисала изложбу „Нецензурисано“, а против ње је поднета и кривична пријава због додељивања новца са градског конкурса намењеног култури тек основаним организацијама које са културом немају везе.

Следеће питање је оно које периодично упућујем министру спољних послова – када ће бити усвојена спољнополитичка стратегија Србије? Усвајање овог документа најављено је пре више од пет година, када је тадашњи министар Мркић изјавио да ће се та стратегија наћи у скупштинској процедури у року од две недеље. У недостатку стратегије и прокламоване а ни од кога признате неутралности, широко је отворен простор за неконзистентну политику чијих смо резултата сведоци. Без јасно дефинисаних вредности, интереса и циљева не можемо да знамо ни куда идемо, те ћемо само наставити да тумарамо. Поред тога, суочавамо се са ситуацијом да, мимо уставних овлашћења, председник води спољну политику која је често подвргнута дневнополитичким интересима.

Наредно питање. Према подацима Министарства заштите животне средине, свега 55% грађана Србије живи у објектима повезаним на канализациону мрежу, при чему се само 7,3% тих отпадних вода биолошки третира, док је проценат хемијске обраде још нижи. Просечна старост мреже је 35-40 година, а неопходно је да се изгради још више од 10.000 км цевовода, као и 359 постројења за пречишћавање. Осим тога, само 3% отпада се рециклира, а захтеви ЕУ су да се достигне најмање 50% до 2020. године. Питање за председницу Владе – да ли Влада намерава да знатно повећа тренутно минорна буџетска средства за заштиту животне средине, која је једно од кључних питања за нашу будућност?

Коначно, да ли ће надлежни министри, пре свега министар културе, учинити нешто поводом притисака на новинарку Татјану Војтеховски због емисије о несрећама у предузећу „Милан Благојевић – Наменска“ АД Лучани? Активисти синдикалне организације овог предузећа, који баш данас организују обуставу рада у знак протеста због ове емисије, додатно доприносе стварању атмосфере застрашивања и покушајима да се ограничи слобода говора. Према подацима НУНС-а о нападима и притисцима на новинаре, од почетка ове године забележено је већ 69 инцидентата.

Питање за министра образовања – да ли намерава да реагује поводом избора Бранислава Ристивојевића на место декана Правног факултета у Новом Саду? Како извештавају медији, господин Ристивојевић је у мају првостепено осуђен због дискриминације жена и припадника ЛГБТ популације, а Повереница за равноправност Бранкица Јанковић покренула је стратешки парнични поступак. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

БОРЋЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Имао сам спремно питања за министарку Михајловић, али пошто ће она ваљда доћи данас или сутра овде у Скупштину, та ћу питања поставити њој лично.

Придружујем се питању колеге Алексића за министра Ђорђевића о том телефону у Министарству који не ради, тј. на коме се јавља телефонска секретарица. Мислим да је својеврсни скандал да се на СОС телефон, телефон који је намењен жртвама насиља и онима који желе да пријаве случајеве насиља, јавља телефонска секретарица. Боље да онда телефона нема, да га нисмо рекламирали, него да присуствујемо оваквој обмани.

Моје друго питање такође иде на адресу господина министра Ђорђевића. Ја сам овде у пленуму, када је он био, поставио то питање; он је нешто неумешто одговорио, била је полемика око других ствари, ових фамозних амандмана владајуће већине, и просто мислим да јавност а и ја као народни посланик заслужујемо исцрпан одговор. Тиче се превремених пензија, односно одласка у превремену пензију за категорију која има тзв. један услов, али нема старосни услов, која има радни стаж довољан, па и више него довољан за пуноважну и пуноправну пензију, али због што нису напунили године старости имају трајно умањење. Значи, имају трајно умањење. Ја нисам веровао у првих мах, мислио сам да је неки неспоразум, нека грешка у питању. После је и сам министар Ђорђевић рекао да није грешка и да је то, како је рекао, европска пракса, и у другим европским земљама је тако.

Ми смо на претходној или на претпрошлој седници Скупштине исправили делимично ту неправду за оне који имају бенефициран радни стаж у тим делатностима и занимањима са бенефицираним радним стажом, па смо онда њима рекли да неће бити кажњени, што је логично и нормално. Али ви и даље имате случај људи који су се запослили, нису „ловили зјала“, са 18, 20 година су се запослили и радили 35, 40 и више година, а трајно су кажњени због тога што су радили од младости. Дакле, мислим да је потребан одговор и објашњење зашто се они трајно кажњавају, а не, рецимо, само да имају умањење док не напуне године старости.

Нажалост, треће и главно питање морам да упутим председници Владе, мада знам да она ту није. Она је формално за то главна и одговорна, заправо, требало би на адресу председника државе јер их је он све ту поставио, али свеједно. Ради се о најновијем инциденту и сукобу између министара у Влади, који није ни први ни последњи, али овај пут има и међународну конотацију. Ради се о свим изјавама, односно пре све реакцијама на изјаву америчког амбасадора Скота у Влади, где је рекао да

за њих Косово није никаква тзв. држава, него права држава, пуноправна, са којом одржавају контакте. Ја то, наравно, осуђујем, увек говорим и у текстовима увек стављам то „тзв.“, „такозвана“ или наводнике, али, нажалост, морам приметити да многи функционери Владе и медији под контролом власти или блиски власти то не раде, него говоре „Косово“, „председник Косова“, „премијер Косова“ итд. Просто апелујем да се ту уједначи пракса, да ли се реагује или не реагује на ставове западних званичника. Имали смо Столтенберга, генералног секретара НАТО-а, прошле недеље у Београду – нико званично није реаговао.

Оно што је посебан проблем, министри у Влади воде полемику, заправо настављају неку своју стару полемику о важним међународним темама. Тиме остављамо утисак неозбиљности. Било је тога, кажем, и пре неколико недеља када су поводом изјаве министра културе о ријалитијима колеге из Владе скочиле, односно критиковале министра. Али овде је много горе, овде, кажем, остављамо утисак спољнополитичке неозбиљности јер се нека полемика... Ја не желим да арбитрирам у сукобу, завршавам тиме, министара, нити имам своје фанове и симпатије међу министрима у Влади, да се ми сад сврставамо између Михајловићке и Вулина. Поента је у томе да се тако не води озбиљна политика и позивам председницу Владе да реагује и казни или смени једног од завађених министара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Питање за Александра Вучића и координатора Служби безбедности Небојшу Стефановића – да ли је Ана Брнабић потписала Даблински споразум? И да ли наше службе безбедности прате контакте које она и њен брат имају са безбедносним службама Хрватске?

Даблински споразум обавезује државе ЕУ и потписнице да о азилу миграната одлучује она држава у којој су мигранти први пут тражили азил и оставили отисак прста. Европски суд правде недавно је подржао својом одлуком одлуке Аустрије и Словеније да депортују тражиоце азила назад у Хрватску и тиме подржао поменути даблински пропис.

Преко острва Лезбос у Грчкој прошли су милиони миграната без икаквих евидентирања од стране грчких власти, иако је она у ЕУ, онда преко Албаније и Македоније улазе у Србију а потом у Хрватску; или другом рутом преко Албаније, Црне Горе, Босне и Херцеговине улазе у Хрватску. Сада је Хрватска прва земља, по Даблину, где се мигранти евидентирају и траже азил.

Више од 1.100.000 тражило је азил и оставило отисак прста у Србији. Они приликом преласка наше границе са Хрватском њиховим граничарима предају потврде о захтеву за азил и датом отиску прста у

Србији, што ови нотирају и чувају. Србија није чланица ЕУ и не обавезује је Даблински пропис, међутим, Србија се може добровољно обавезати потписивањем Даблинског споразума, као што су то већ учинили Норвешка, Исланд, Швајцарска и Лихтенштајн, који су потписници Даблина а нису у Европској унији.

Споразум може потписати овлашћено лице, а то су председник Републике, председник Владе и министар иностраних послова. Даблински споразум је главни узрок сукоба између Србије и Хрватске, јер је животни интерес Хрватске да Србија приступи Даблинском споразуму. Уколико овлашћено лице, конкретно Ана Брнабић, потпише Даблин, Србија ће се наћи у хаосу, а она ће са братом побећи у Хрватску.

Сетимо се афере „Сателит“, када је министар одбране Давинић парафирао уговор у хотелској соби, када смо изгубили спор и морали да платимо педесет милиона евра. Овде је улог много већи, једним потписом добијемо 1.100.000 људи, што не можемо да преживимо.

Тражио сам више пута безбедносну процену Ане Брнабић јер се на овако одговорне функције не могу доводити лица која имају страно држављанство, која су уцењена или која немају породицу. Да ли је, између осталог, она због тога доведена на ову функцију? Одговорност је на онима који су је предложили, као и на онима који су гласали за њу у Скупштини.

Питање за министра финансија и председницу Владе – колико новца ће ући у буџет Србије на основу најављене реадмисије махом Рома и Албанаца о којој су се договорили Александар Вучић и Александер Сорош? Свака реадмисија се плаћа. Мене занима колико ће се ова платити и ко је узео новац, иако знам одговор.

Деведесетих година, када су Немци вршили реадмисију косовских Албанаца, за сваког Албанца нам је плаћано између 15.000 и 22.000 марака, зависи од начина депортовања, тако да смо деведесетих неколико милијарди марака добили у буџет по овом основу. Чим би Албанци прешли у Србију, одмах су се враћали у Немачку. Кад су Немци схватили да три пута плаћају истог Албанца, одлучили су да је јефтиније да Косову дају државу.

Такође, колико ових лица из реадмисије има пребивалиште на територији општина Прешево, Медвеђа и Бујановац? И да ли је то разлог увлачења ове три општине Србије у преговоре о Косову и Метохији, како би се прогласиле конфликтном зоном и да не би била могућа реадмисија неалбанаца назад у те средине, јер таква лица не могу се вратити у конфликтне зоне у којима им прети опасност? Поменути Албанци су фиктивно пријављивали адресе у овим општинама и продавана су им српска документа јер су са нашим пасошима могли да путују без виза. Одатле велики број фантомских Албанаца с пријавама у овим општинама.

Питање за Александра Вучића – да ли је главни разлог ваших честих састанака, једном у месец дана, са Александером Сорошем несметано одвијање пројекта проласка миграната кроз Србију који проводи његова организација *Welcome to Europe*? Да ли је по договору са Сорошем планирано да се на простору који обухвата Албанију и државе бивше Југославије, без Словеније, смести од пет до седам милиона миграната и зато Сорош нон-стоп посећује овај регион? Да ли се први центар за дуготрајни смештај азиланата прави у Обреновцу, бившој касарни, и да ли носи ознаку у пројектима КМ-36? Да ли ће ту бити смештено 4.700 азиланата и о чијем трошку се опрема кухиња, трпезарија, соба са намештајем, постељином и гардеробом?

Питање за министра одбране и Александра Вучића – ко је и када потписао први споразум између нас и НАТО-а 15. октобра 1998. године који је претходио Резолуцији Савета безбедности 1203 од 24. 10. 1998. године? Да ли је тај споразум практично омогућио НАТО-у несметану могућност да шпијунирају циљеве на Косову и изврше припрему бомбардовања? То је претеча СОФА и свих каснијих срамних споразума са НАТО-ом. Тражим да ми доставите тај споразум. Тражим да ми се достави забелешка са састанка између делегације СРЈ и војног руководства НАТО-а, предвођеног генералнима Науманом и Кларком, одржаног у Београду 25. октобра 1998. године.

Такође тражим да ми се достави преписка између секретара НАТО-а Солане и председника СРЈ Милошевића од 15. октобра 1998. године, 28. јануара 1999. године и одговоре наше владе. Да ли смо ми испунили све што је од нас... (Искључен микрофон.)

(Срђан Ного: Могу ли да завршим реченицу? Десет секунди ми треба.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, ја вас молим...

(Срђан Ного: Колега Арсићу...)

Е, сада сте рекли „колега Арсићу“. Нисам ја са вама у таквим односима да тако можемо присно да причамо, пошто сте председника Србије оловљавали као да сте пријатељи. Ја сам нашао за сходно да вас пустим пет минута да причате шта год хоћете, али и једну секунду, ништа преко тога.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Господине Арсићу, даме и господо народни посланици, уважени грађани Србије, ја ћу поставити питање које се тиче културе, науке и уметности и свега онога што се дешава или не дешава у Србији.

Оно што је за нас остало шокантно у последњих неколико година, али превасходно у последњих неколико дана, јесу нови удари не само на

здрав разум, не само на пристојност, не само на културу, него и на све оно што су појединци урадили за нашу земљу, за наш град, што нам служи на понос и част, а ми као друштво то не да не знамо да ценимо и поштујемо него ова власт користи сваку прилику да се таквима првима освети.

Смењен је директор Дrame Народног позоришта Жељко Хубач, без иједне речи образложења, нити од стране Дејана Савића који је директор Народног позоришта, нити од људи којима ова установа и институција нешто треба да значи. Човек који је у последње четири године вратио не само Народно позориште, не само Дramу, него Београд и Србију на мапу региона и мапу света, човек који је у последње четири године освојио 107 престижних награда на разним фестивалима, човек који је након тога сврстан можда у оне који су најуспешнији у 150-годишњој историји Народног позоришта. Зато што даје непослушне интервјуе, зато што указује на лоше стање у култури, на лоше стање у буџету, указује на све оно што...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, молим вас, поставите питање и притом водите рачуна да не нарушавате Уставом предвиђене надлежности локалних самоуправа.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ако мислите да урушавам уставне надлежности локалних самоуправа тиме што постављам питање и вама као председавајућем, и министру културе, и председнику Републике Србије, и председници Владе Републике Србије и свима онима који праве од живота грађана Србије својеврстан ријалити...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Мени можете да поставите питање, али питање је за Скупштину града Београда, колега Божовићу.

Хоћете ли да поставите питање?

(Балша Божовић: Постављам питање, а ви ми упорно не дозвољавате.)

Колега Божовићу, прочитајте лепо Устав.

Реч има народни посланик Татјана Мацура.

Изволите.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем, председавајући.

Мало је сад необична ситуација.

Моје прво питање је за министра унутрашњих послова. Занима ме колико је у 2017. години регистровано возила која користе особе са инвалидитетом.

Наиме, ових дана у јавности је изузетно промовисан један „твит“ од стране једног корисника ове друштвене мреже, у којем каже да је он на једној бензинској пумпи доживео непријатност када је цену по литри горива платио 175 динара док је корисник који припада реду дипломата ту исту услугу платио само 75 динара.

Револтирани овим сазнањем, које се, нажалост, налази и у законима Републике Србије, желимо да знамо колико то особа са инвалидитетом користи возила, управо зато што им возила не представљају луксуз већ неопходност. У Београду имамо ситуацију да им је готово неприступачан сав јавни превоз; чак и ако бисмо купили аутобусе који су нископодни, који би им омогућили лакше кретање по граду, питање је у каквом су стању стајалишта. Ако је таква ситуација у Београду, онда можете мислити каква је ситуација у неким мањим градовима, општинама или у селима. Тако да за особе са инвалидитетом аутомобил и вожња аутомобилом не представља луксуз већ потребу.

С тим у вези, потребна нам је анализа колико је регистровано аутомобила у Србији које користе особе с инвалидитетом, да бисмо предложили једну измену која каже да ће и они имати право да купују гориво по повлашћеним ценама.

Сада идем на низ питања за министра за рад.

Дакле, прво питање је – колико је особа у 2017. години остварило право на додатак за негу и туђу помоћ другог лица? Молимо и за податке за основни и за увећан додатак. Колико има особа са инвалидитетом којима је процењено телесно оштећење од 100%?

Питање у вези са Законом о финансијској подршци породици са децом упућујем министру за рад Ђорђевићу и министарки без портфеља Славици Ђукић Дејановић. Тиче се конкретно две ситуације.

Прва је везана за једну мајку која је из Београда и трпи лоше ефекте примене последње верзије овог закона, дакле пре него што је овај ступио на снагу у децембру, односно јуну. У питању је госпођа која је радила као финансијски директор у једној фирми и након што је отишла на породилско одсуство и одсуство ради неге детета на њено место је дошла нека друга особа да је замени и пристала да ради за плату која је у висини републичког минималца. Нажалост, применом те верзије закона, она данас прима надокнаду у тој висини јер се онај ко примењује закон и ко издаје решења позвао на то да је њу заменила особа која је пристала да ради за минималац. Али сам зато сигурна, и могу да пружим доказе о томе, да је ова госпођа као финансијски директор те фирме радила за много већу надокнаду.

Друго питање је питање једне мајке из Ниша са којом сам имала прилике да се сусретнем недавно на протесту, која има следећи проблем: дакле, у питању је мајка која има 16,5 година радног стажа у континуитету и која због тога што жели да се оствари као мајка мора да иде на вантелесну оплодњу, због чега је у обавези, односно у принуди да користи одсуство, боловање, односно одсуство са посла у трајању од најмање шест месеци. Уколико ова вантелесна оплодња успе и, боже здравља, она остане

у другом стању и оствари се као мајка, ових шест месеци регуларног боловања неће улазити у рачуницу која се тиче надокнаде за породилско одсуство или одсуство ради неге детета и она ће, иако има 16,5 година везаног стажа, примати надокнаду која је за 33% мања од онога што би требало да прими.

Молим оба министарства да изврше проверу зашто се овај закон на овај начин примењује и ко је то одредио да се на овај начин тумаче одредбе овог закона и правилника који је усвојен 27. јула. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Само бих хтео – не односи се на вас, колегинице Мацура – колегама посланицима да прочитам члан 287, на основу кога добијају право на реч: „Народни посланик има право да тражи обавештења и објашњења од председника Народне скупштине, председника одбора Народне скупштине, министара и функционера у другим републичким органима и организацијама о питањима из оквира права и дужности ових функционера, из надлежности органа на чијем се челу налазе, а која су му потребна за остваривање функције народног посланика, осим на седници Народне скупштине“.

Дакле, даме и господо, колеге народни посланици, молим вас да не кршите овлашћења која су нам дата Уставом и, такође, да не кршите права која имају одборници у скупштинама у јединицама локалне самоуправе, који такође имају своја овлашћења на основу којих обављају одређени јавни посао.

Реч има народни посланик колегиница Данијела Стојадиновић.

Изволите.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштоване колеге посланици, данас бих поставила питање министру за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, као и министарки правде у вези с једним проблемом који мучи многе једнородитељске породице.

Наиме, као народној посланици и чланици Одбора за права детета обраћало ми се више самохраних мајки, самохраних родитеља због проблема који имају у вези са плаћањем алиментације за децу која су после прекида брачне заједнице поверена њима. Ово питање заслужује већу друштвену пажњу, пре свега са становишта очувања породице као основне ћелије друштва, а тиме и изградње здраве личности детета, које сутра треба да буде одговоран и креативан члан овог друштва.

Тако и закон предвиђа да се и после развода брака родитељско право врши заједничким и споразумним старатељством и када се дете повери једном од родитеља. Међутим, све је чешћа пракса да родитељ коме је утврђена законска обавеза учешћа у издржавању малолетног

детета које је поверено другом родитељу, најчешће мајци, своју законску обавезу не извршава. Бројни су случајеви када неиспуњавање ове законске обавезе самохраног родитеља и дете о коме се брине доводи у стање социјалне потребе.

С друге стране, родитељ који избегава плаћање алиментације врло ретко сноси последице. Познат ми је пример у коме је отац дуговао преко пола милиона динара за алиментацију, а да је у моменту кад је законски био приморан да плати напустио посао како не би извршио своју законску обавезу према детету.

С тим у вези, центри за социјални рад као органи старатељства имају обавезу да предузимају мере социјалне заштите и у овим случајевима заштите дете и самохраног родитеља, да им обезбеде психолошку па и материјалну подршку, да учине све напоре како би деца остала у својој биолошкој породици и покрећу питање одговорности родитеља који не извршава обавезу плаћања алиментације.

Желела бих да скренем пажњу на овај проблем и питам господина министра – да ли Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања врши надзор над остваривањем ове улоге центара за социјални рад и да ли је потребно да се центрима обезбеди боља кадровска опремљеност како би стручно, непристрасно и ефикасно бринули о једнородитељским породицама?

Такође, министарку правде желим да питам – да ли постоје подаци о броју неизвршених судских решења о плаћању алиментације за децу након развода, шта судови у том погледу предузимају и да ли се изричу привремене мере? Такође бих питала – да ли је могуће у нашем систему формирати државни фонд алиментације како би се спречиле ситуације да деца и самохрани родитељи због неодговорности другог родитеља остају без средстава за живот? Ово је по шведском моделу, а из овог фонда би се могла стипендирати и деца која живе с једним родитељем. У том случају, држава би преузела обавезу наплате алиментације. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Пре петнаест дана поставио сам питање министру спољних послова зашто Србија прати Немачку политику на Балкану. Министар је одговорио, рекли смо, и ово је један од ретких примера да министар одговори на питање, углавном Влада, председник државе, председница Скупштине игноришу ова питања посланика иако им је законска обавеза да одговоре у року од петнаест дана. Министар је одговорио, захваљујем се на томе, међутим, није одговорио на питања која су постављена, одговорио је нешто што није питано.

Значи оно што сам питао је – све светске силе су колонијалне силе, све до једне. Клинтонова Америка, нпр., која нас је бомбардовала, што им нећемо заборавити, колонизује тамо где је нафта и за њих је, рецимо, јефтина радна снага у Мексику. Затим, Кина нам је управо узела резерве бакра, и то не само РТБ Бор него и налазиште Чукару пеки вредно преко 150 милијарди евра. Руси су нам узели нафту, сва налазишта нафте и гаса, узели НИС будзашто. Немачка од Балкана прави извор јефтине радне снаге; поред тога, гледају у правцу Телекома, ЕПС-а, војвођанске земље... Немачка управља Балканом преко десет година.

Зашто Србија од свих светских сила прати управо немачку политику? Америчке демократе су, када су Клинтонови и Обама дошли на власт, препустили Балкан Меркеловој као сферу немачког утицаја. За тих десет година Балкан се претвара у простор јефтине радне снаге, са аутократима на власти, са медијским мраком, са укидањем институција система, значи, потпуни распад демократије. Ово што имамо није демократија него привид демократије. ЕУ бирократе, а Немачка доминира Европском унијом, стално нам говоре да Србија иде у добром правцу.

Питање за министра Дачића је било зашто Србија прати управо немачку политику. Један од главних политичких циљева Немачке је цементирање овог и оваквог Балкана и потписивање правнообавезујућег споразума између Србије и Косова, и један од најважнијих разлога који говоре да Србија треба то да уради је зато што немамо дефинисане границе.

Питање за министра Дачића – зашто пратимо ову политику, зашто пратимо овај правнообавезујући споразум према Приштини када знамо да на крају тог пута Немачка жели столицу за Косово у УН? То је питање на које није одговорио.

Друго питање на које није одговорио: прошло је већ шест година откако је Србија потписала Бриселски споразум, потписао је он и председник Вучић пре шест година, Србија је испунила све тачке тог споразума, Косово није испунило, практично, ниједну, зашто разговарамо даље са неким ко не испуњава оно што је договорено? Знате ваљда из живота, када неко не испуњава договорено, онда прекидате даље разговоре док то не испуни. Заједница српских општина је нешто што је потребно Србима јужно од Ибра. Због чега Влада и даље разговара тамо и зашто не усвојите наш предлог да се замрзну даљи преговори док Косово, Приштина не испуне обавезе које су преузели, а то је да оформе Заједницу српских општина?

Друго питање иде ка министру финансија. Приватизован је ПКБ. Пљачкашка приватизација је практично уништила Србију. Владајућој већини су пуна уста била о тој пљачкашкој приватизацији па је питање –

зашто је сада настављамо преко ПКБ-а? ПКБ је продат за 105.000.000 евра. Када погледате финансијске извештаје за претходну годину, ПКБ је вредан преко 400.000.000 евра. Ево, да вам наведем само пар ствари: животињски фонд вредан двадесет милиона евра, сточни фонд, механизација преко десет милиона евра; недовршена производња, рецимо, кукуруз, луцерка, преко двадесет милиона евра; готови производи преко четири милиона евра; материјали, резервни делови три милиона; техничка постројења двадесет милиона. И онда долазимо до суштине, а то је 28.000 хектара земљишта, од чега је 300 хектара вредно грађевинско земљиште око Пупиновог моста, вредно двеста милиона евра. Због чега оволику имовину дајемо једној компанији која нема ништа у Србији, практично за 105.000.000 евра? Зашто настављате политику пљачке?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Шта све исприча овај стечајни управник у пет минута; мислим да је оборио сопствени рекорд у количини бесмислица које је изрекао у пет минута.

Даме и господо народни посланици, пре неколико дана ми је стигао одговор, тачније 12. октобра, на постављено посланичко питање, од тзв. повереника за информације од јавног значаја Родољуба Шабића, а у вези с његовим нападом и оптужбама на рачун Александра Мартиновића, шефа Посланичке групе Српске напредне странке, као и о његовој злоупотреби функције у дневнополитичке сврхе. Одговор је, ако га тако уопште могу назвати, врло обиман, али без суштинског одговора на врло јасно постављено посланичко питање. Обилује разним паушалним и дисквалификаторским оценама, неозбиљним и недопустивим оптужбама, некаквим потпуно бесмисленим и опскурним поређењима. Али оно што је најгоре, настављају се увреде и клевете на рачун представника Српске напредне странке.

Имамо један део тог дописа у коме се Шабић пита, цитирам: „Треба ли да претпостављамо да је Повереник нешто попут Доктора Џекила и Мистера Хајда, па да вршећи функцију у поступцима заштите права делује готово беспрекорно, али да функцију ’злоупотребљава’ тако што се некако и негде ’бави политиком’?“. Дакле, он себе пореди са Доктором Џекилом и Мистером Хајдом. Доктор Џекил и Мистер Хајд је синоним за трансформацију и мене то асоцира, председавајући, управо на Шабићеву трансформацију. Он је, знате, деценијама био политичар, истакнути политичар, искључиво се бавио политиком, а онда се некако волшебено преко ноћи трансформисао у некаквог независног стручњака.

Каже тај Шабић у том допису да већ петнаест година није члан странке, тј. да се скоро петнаест година не бави политиком. Да, али се зато пре тога двадесет година бавио једино и искључиво политиком. У Влади Анте Марковића још је био функционер, после са досовцима, био је народни посланик и потпредседник Народне скупштине, чак је био и министар. А онда, једног дана, одлучио је да буде стручњак, да буде независан и постао независни експерт. Ваљда је рачунао да ћемо заборавити његову политичку каријеру. Па нећемо заборавити.

Каже тај Шабић како Мартиновића никада нигде није напао. Ево, ја ћу само једну од његових бројних изјава да цитирам. Шабић: „Мартиновић је бедни, лажљиви лупеж, свесно и намерно лаже и простачки вређа. Зато ћу, ево, јавно да га назовем бедним, лажљивим лупежом, ето му повода да ме тужи, ако се усуђује.“

То је једна од његових свакодневних бројних изјава. Ако ово није напад, ја не знам шта је политички напад, а могао бих до сутра да набрајам његове срамне изјаве.

Дакле, свега има у том допису, само нема одговора на најјасније могуће питање, а то је – Шабићу, по ком закону имаш право да се бавиш дневном политиком и да злоупотребљаваш своју функцију?

Имам питање и за РЕМ – да ли су ТВ Н1 и ТВ Шабац прекршили Закон о електронским медијима, који прописује забрану политичког оглашавања ван предизборне кампање, јер су директно преносили страначки скуп тзв. опозиције у прошли петак? Иначе, ТВ Шабац то ради редовно када су трибине тог „савеза за пропаст Србије“.

Зашто ово питам? Зато што је НУНС поднео пријаву РЕМ-у против једне телевизије која је директно преносила обраћање председника Републике Александра Вучића.

Дакле, Н1 може да преноси уживо разноразне трибине, некакве округле столове где разни „новинари у покушају“ једино и искључиво блате СНС и Александра Вучића. Дакле, Н1 може, а Телевизија Пинк не може. Имали смо прилике да гледамо уживо оног несрећног Славишу Лекића, оног још несрећнијег Сејдиновића и најнесрећнијег Теофила Панчића како сатима износе неистине и лажи на рачун Александра Вучића и Српске напредне странке, и то, замислите, у Центру за културну деконтаминацију, и то све иде уживо на Н1. Онда кукају како нема слободе медија, а све време, сваки дан искључиво пљују Вучића, и то директно преноси Н1.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Обавештавам вас да су спречени да присуствују седници следећи народни посланици: Душко Тарбук, Снежана Богосављевић Бошковић и Александра Јерков.

Сагласно члану 86. став 2. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да је ова седница сазвана у року краћем од рока утврђеног у члану 86. став 1. Пословника Народне скупштине због потребе да Народна скупштина што пре размотри предлоге закона из предложеног дневног реда.

У сазиву ове седнице који вам је достављен садржан је предлог дневног реда седнице.

Пре утврђивања дневног реда седнице, сагласно члану 92. став 2. и члану 93. Пословника Народне скупштине, потребно је да Народна скупштина одлучи о предлозима за стављање на дневни ред аката по хитном поступку, предлозима за допуну дневног реда и предлогу за спајање расправе.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају.

Молим народне посланике да се изјасне.

Закључујем гласање: за – 128, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о истраживању несрећа у ваздушном, железничком и водном саобраћају, који је поднела Народној скупштини 9. октобра 2018. године.

Молим народне посланике да се изјасне.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о транспорту опасне робе, који је поднела Народној скупштини 9. октобра 2018. године.

Молим народне посланике да се изјасне.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који је поднела Народној скупштини 9. октобра 2018. године.

Молим колеге посланике да се изјасне.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о ваздушном саобраћају, који је поднела Народној скупштини 11. октобра 2018. године.

Молим колеге посланике да се изјасне о овом предлогу.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, који је поднела Народној скупштини 11. октобра 2018. године.

Молим колеге посланике да се изјасне о овом предлогу.

Закључујем гласање: за – 130, против – један, уздржан – један.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се, по хитном поступку, стави на дневни ред Предлог закона о потврђивању Оквирног споразума о економској и техничкој сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Мађарске у области инфраструктурних пројеката, који је поднела Народној скупштини 11. октобра 2018. године.

Молим колеге посланике да се изјасне о овом предлогу.

Закључујем гласање: за – 132, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила овај предлог.

Посланичка група Српска напредна странка предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Народној скупштини 3. октобра 2018. године.

Молим колеге посланике да се изјасне о овом предлогу.

Закључујем гласање: за – 132, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Чабради предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о образовању комисије за утврђивање штетних последица изградње мини-хидроелектрана на подручјима заштићених природних добара, који је поднео Народној скупштини 10. октобра 2018. године.

Молим колеге посланике да се изјасне о овом предлогу.

Закључујем гласање: за – осам, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Државно веће тужилаца предложило је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о избору заменика јавног тужиоца, који је поднело Народној скупштини 12. октобра 2018. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Немања Шаровић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са притисцима на државне органе и кршење закона током избора за народне посланике у Народној скупштини одржаних 2016. године, који је поднео Народној скупштини 15. октобра 2018. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води“, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалним изборима, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о председнику Републике, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Грађани да знају да се председавајући не држи дневног реда, него прозива насумице када види да је неко можда изашао из сале па... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Радуловићу, право и обавеза сваког народног посланика је да учествује у раду Народне скупштине. Значи, ако сте нешто предложили Народној скупштини, онда будите у сали док се Народна скупштина о томе не изјасни. Немојте мени да се жалите.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Обавеза председавајућег је да се држи дневног реда, а не да прескаче... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Дневни ред још нисмо усвојили, господине Радуловићу. Ја вам скрећем пажњу да се придржавате правила рада Народне скупштине. Значи, право и обавеза сваког народног посланика је да седи у сали приликом утврђивања дневног реда. Ваше је право политичко да ли ћете да будете или нећете, али то право користите и немојте мени да пребацујете што вам неки пут не одговара.

САША РАДУЛОВИЋ: Драги грађани, председавајући иде на прескок, тако да прескаче говорнике и сада очекује...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не прескачем ја никога, није ово трка с препонама. Молим вас да се изјашњавате о дневном реду и предлозима које сте доставили.

САША РАДУЛОВИЋ: Драги грађани, ви видите да је ово на прескок.

Предложили смо неколико закона. Знамо да се манипулише бирачким списковима. Знамо да се манипулише тиме ко гласа, да се гласа са лажним личним картама, да имате много умрлих у бирачким списковима. Грађани сигурно знају, када стижу позиви за гласање, да у сандучићима имате брдо позива за људе који не живе на адреси на коју им је стигао позив да гласају. Па смо предложили неколико закона који би спречили ове и овакве крађе на изборима.

Између осталог, ЕУ подржава, изгледа, све овакве манипулације на изборима, па, ево, ових неколико предлога могу да допринесу да се никада више такве крађе и такве манипулације не дешавају. Значи, предлагемо практично неколико једноставних решења: ту је Закон о избору председника Републике, ту је Закон о избору народних посланика, ту је Закон о изборима на локалном нивоу, који би спречили овакве манипулације.

Не разумемо зашто владајућа већина не жели то, пуна су им уста демократије и тога како напредујемо. Једно овако једноставно решење, које би омогућило да више немамо проблема са бирачким списковима, практично би помогло свему томе о чему говоре а у ствари на терену раде супротно.

Оно што овај предлог закона омогућава јесте да сви грађани могу да провере преко интернета, као што и данас могу да провере на ком бирачком месту гласају, да ли је неко гласао уместо њих. Значи, након што се заврше избори, ти спискови могу да се објаве на сајту. Само онај ко преко свог матичног броја приступи може, као и данас, да види не само на ком бирачком месту гласа него може и да види да ли је гласао, или је неко гласао уместо њега на претходним изборима.

Ово би, мислим, било откровење за нашу дијаспору, да могу лепо из иностранства, када дођу на сајт да погледају, да виде да су у ствари гласали, односно да је неко гласао уместо њих. Када имате један бирачки списак од седам милиона људи, где практично имате више бирача него што је пунолетних грађана у Србији, онда је јасно да нешто са тим изборним процесом није у реду.

Па хајте да урадимо једну добру ствар, може и овај закон да се допуни у једној нормалној дискусији, да можемо да направимо нешто где више никада у Србији неће постојати сумња да је било било каквих манипулација бирачким списковима. Грађани данас мисле да ми нећемо да се бавимо овом проблематиком, да не инсистирамо као опозиција на томе. Ево, ово су закони који би практично увели ред у ову област. Позивамо владајућу већину да стави овај закон на дневни ред. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о Влади, који је поднео Народној скупштини 25. јула 2016. године.

(Бранка Стаменковић: Повреда Пословника.)

Колегинице Стаменковић, видео сам да тражите рекламирање Пословника. Добићете право да образложите где сам прекршио Пословник чим утврдимо дневни ред седнице. Пошто седница није ни почела, не могу да прекршим Пословник.

Стављам на гласање овај предлог.

Молим да се изјаснимо.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава, који је поднео Народној скупштини 13. децембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Радуловићу, изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Ево, грађани су сада видели како на прескок идете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Радуловићу, не прескачем ја никога, рекао сам, ово није трка с препонама. Овде имате у сали 130 или 140 народних посланика, који треба да утврде, да се изјасне о вашим предлозима за допуну дневног реда. Дакле, колега Радуловићу, ако очекујете да се колеге изјашњавају о вашим предлозима за допуну дневног реда, за име бога, седите у сали док се не утврди дневни ред. Или предлагите допуне и немојте их образлагати, или немојте предлагати допуне уопште.

Значи, ако очекујете да 130 посланика седи а да се ви шетате и чекате неки ред, то заборавите. Утврђиваћемо дневни ред, по мојим проценама, до 19, можда и 20 сати вечерас. Колеге које су предлагале допуне дневног реда мораће да седе у сали уколико желе да образлажу своје предлоге. И немојте да се љутите на мене. То је ваша обавеза, а не ред који сте ви сами измислили.

Изволите, колега Радуловићу.

САША РАДУЛОВИЋ: Не разумем, председавајући, што се срдите. Па није толики проблем. Што сте изгубили живце? Идете по списку и прескачете, то је једноставно. Значи, посланик не може ни до тоалета да оде.

Елем, овај закон који смо предложили тиче се противуставног, односно непотребног смањења плата у јавном сектору које је произвело велики проблем за наше наставнике, учитеље, лекаре, медицинско особље. Видимо да нам сви беже, лекари, медицинске сестре, све медицинско особље, беже из земље.

Значи, покушали сте да објасните грађанима да је смањење пензија било неопходно, да је смањење плата било неопходно да бисте спасли државу од банкрота. Сада, дискутовали смо током разговора о буџету, то једноставно није истина. Односно, када погледамо на шта све држава баца паре, видимо да је и ово противуставно смањење пензија и ово смањење плата за лекаре, просветне раднике било потпуно непотребно. У ствари, потребно је само да бисте ви могли да задржите расипање пара. Рецимо, грађани вероватно не знају, сваке године држава баци преко милијарду евра на субвенције. Преко милијарду евра сваке године!

Ови неспособни партијски кадрови који се нагурају у јавни сектор... То ради свака власт, нисте ви почели са тим, али сте усавршили тај систем до детаља. Гурају људе у јавни сектор, тамо им дају непостојећа радна места, бирократска углавном, где седе по канцеларијама, а на терену немамо довољно људи да раде тај посао. Тамо, ако не дођу на посао рано ујутру, немају столицу да седе на њој. То нас годишње кошта још милијарду евра.

Сваке године држава Србија на име активираних гаранција, а то су вам кредити тих неспособних директора јавних предузећа које они узму па онда после тога не могу да их врате, па их враћају грађани Србије, сваке године бацимо тристо-четиристо милиона евра.

Цела уштеда од овог смањења плата за просветне раднике, за наше медицине на годишњем нивоу је неких двеста милиона евра. Када упоредимо ове милијарде са једне стране и ове милионе са друге стране, заиста је лицемерно говорити да смо спасли буџет смањењем плата и пензија.

Према томе, предлажемо овим законом да се ово и овакав начин шиканирања наших наставника, учитеља, људи који раде у образовању и медицинског особља нашег, наше војске, полиције итд. прекине зато што је непотребно. Уведите ред у држави. Смањите партократију. Има толико простора за уштеде, престаните да отимате новац од грађана Србије и да завлачите...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Радуловићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предлаже да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за стечајну аферу повезану са бившим министром привреде Сашом Радуловићем, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, сад сте видели изливе емоција стечајног управника, који се после дужег времена појавио у овој скупштини.

Рекли сте да он трчи трку са препонама. Треба да га разумете. Отишао му је „Бошкић“, заборавио да се врати. „Бошкић“, као опосум, исисао стечајног управника, узео гласове и отишао, а он остао без икакве перспективе. Стечајни управник који је у исто време управљао са 14 фирми. Са 14 фирми. Мора да је био веома брз у прескакању препона да скочи из фирме у фирму, да у исто време буде у 14 фирми стечајни управник. Као када би сада био у 14 скупштина у исто време народни посланик. То је немогуће.

Господин „Расуловић“ је као Худини – што му се странка или то удружење више распада, то он брже трчи. Из стечајних послова је прешао у министарство, где се низала афера за афером. Покупио је све карте фирми и покушао да игра са најближим сарадницима. Сви његови сарадници су били његови саветници, за дебеле хонораре. А он је нашао снаге да неком другом говори о паразитском систему. Нема већег паразита од Саше Радуловића, у народу познатијег као Саша „Крадуловић“ из удружења које зову „Родни и Дел Бој компани“.

Дакле, тражим да анкетни одбор испита све шта је урадио Саша „Расуловић“ у време док је био стечајни управник. Такође, да се испитају све његове афере везане за дебеле хонораре и за имовинске карте којима је манипулисао док је био министар против привреде. Такође, да се испита његово имовинско стање, и његових ближњих, у „Интеза банци“, јер постоји основана сумња да има више стотина хиљада евра које је „испумпао“ из фирми где је водио стечај и које је „испумпао“ док је био министар привреде.

Зато ја његово трчање разумем. Чим ја узмем да говорим, господин Радуловић добије неку трчкавицу и од страха трчи овамо-онамо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о Агенцији за борбу против корупције, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Колега Константиновићу, изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани потпредседниче Парламента, даме и господо народни посланици, стварно ми није јасно, а није јасно ни грађанима Србије, зашто Српска напредна странка неће да се бори против корупције кад сте онолико о томе причали. Нажалост, све је остало на речима и нема ниједног потеза који сте направили да стварно спречите корупцију у Србији.

Грађани знају где се корупција налази. Корупција се налази, за почетак, у владајућој политичкој странци и коалицији. Зато смо и предложили да се измени Закон о Агенцији за борбу против корупције и да се уведу планови интегритета у политичке странке.

Шта то значи, да би грађани разумели? То значи да свака политичка странка мора да предвиди која су то места где се корупција у политичкој странци налази, да схвати СНС да не може закон да се изиграва тако што ће један човек да подели више од онога што може сам да донира другима, па да ви изиграте закон. Имате десетине хиљада људи који вам уплаћују донације, и то људи који живе од социјалне помоћи или су незапослени, зато што им неко да кеш да они то уплате у своје име, кеш који они немају. Дакле, ви директно радите у политичкој странци на томе да корумпирате наше друштво. Зато не смете да донесете један овакав закон. Зато нећете ни да разговарате о доношењу једног оваквог закона.

Да ли сте ви на вашим страначким органима имали расправу о томе на који начин финансирате десетине милиона евра у кампањи за вашу политичку странку? Одакле толики кеш? Зашто се стидите да људи дају, у складу са законом, и да буду објављена њихова имена када вас донирају? Зашто изигравате закон?

Ако бисте увели планове интегритета, научили би се функционери у политичким странкама, пре него што дођу на државне функције, да не сме да се краде. Политичка странка јесте место где треба политички функционери да се науче етичности.

Господо, завладали су лопови у овој држави. На сваком месту у држави су лопови. Ти лопови долазе из ваше политичке странке. Зато не смете да гласате за овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о судијама, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли народни посланик Саша Радуловић жели реч? (Да.)

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Пошто ја имам тридесет законских предлога, нисам чуо који сте сада прочитали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Предлог закона о изменама Закона о судијама.

САША РАДУЛОВИЋ: Правосуђе је потпуно урушено у Србији. Значи, ми више немамо три независне гране власти, немамо, као што је нормално у демократским земљама, извршну власт, посебно судску власт, посебно законодавну власт, него је практично све спојено у једну, и то партијску власт. Ово није демократија.

Поред тога, уз потпуну контролу медија, за које се у многим друштвима каже да представљају четврту грану власти... Јер како другачије грађани да разлуче међу различитим политичким опцијама за кога да гласају, за кога да не гласају, ако не добију правовремене и добре информације о томе, ако нема политичког дијалога тако да грађани могу да процене која политичка опција нуди програм и има људе и капацитет да оствари то што предлаже?

Ово што имамо у Србији, али не само у Србији, цео Балкан је у питању, практично је урушавање демократије. Оно што посебно забрињава јесте да ово и овакво урушавање демократије има потпуну подршку наших пријатеља из ЕУ, који нас стално подсећају како Србија иде у добром правцу. Било би добро, док говоре ту реченицу, да мало и погледају шта се дешава у правосуђу, да виде начин на који се бирају судије, да виде како читав систем функционише и како, у ствари, странке на власти, преко закона који је донесен, бирају подобне судије. И никакве мере у закону не постоје којима би се спречило овакво понашање власти. Ово није нешто што је измислио СНС, ово је нешто што постоји у Србији дуго низ година, али са сваком новом годином постаје све лошије и лошије.

Јако је важно да судска грана власти буде независна. Суд је једино место које може да заштити грађане од бахатости извршне власти. Једна од основних функција судова јесте не само да решава спорове међу

грађанима, међу правним лицима, него и да штити грађане од бахатости извршне власти. Извршна власт има све ресурсе у својим рукама и практично може да донесе решење да вам одузима права, као што смо видели у толико примера досад, и да против тога немате ништа. Једина заштита су судови. Када од судова направите партијске судове под утицајем власти, онда сте практично укинули државу и претворили је у партијски плен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани, који је поднео Народној скупштини 15. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Радослав Милојичић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о финансирању локалне самоуправе, који је поднео Народној скупштини 26. октобра 2016. године.

Да ли народни посланик Радослав Милојичић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о јавном информисању и медијима, који је поднео Народној скупштини 24. фебруара 2017. године.

Да ли народни посланик Радослав Милојичић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о социјалној заштити, који је поднео Народној скупштини 13. октобра 2016. године.

Да ли народни посланик Радослав Милојичић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији, који је поднео Народној скупштини 30. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Радослав Милојичић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије, који је поднео Народној скупштини 25. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Радослав Милојичић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са неовлашћеним прислушкивањем од стране Војнобезбедносне агенције (ВБА), која је без одлуке суда шпијунирала политичке странке, лидере синдиката и поједине судије, који је поднео Народној скупштини 6. новембра 2017. године.

Да ли народни посланик Радослав Милојичић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са увођењем стечаја Фабрици шинских возила „Гоша“ из Смедеревске Паланке, који је поднео Народној скупштини 8. новембра 2017. године.

Да ли народни посланик Радослав Милојичић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Јешић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, који је поднео Народној скупштини 6. децембра 2016. године.

Да ли народни посланик Горан Јешић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Јешић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту, који је поднео Народној скупштини 14. октобра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Наташа Вучковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на имовину, који је поднела Народној скупштини 15. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Наташа Вучковић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Наташа Вучковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о заштити права на суђење у разумном року, који је поднела Народној скупштини 15. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Наташа Вучковић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о раду, који је поднео Народној скупштини 9. децембра 2016. године.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: То је један од предлога закона где се проверава људскост и цивилизованост људи, посланика. Наиме, у овом предлогу предлажем да се измени Закон о раду и спречи отпуштање са посла родитеља, пре свега мајки, деце која се лече од тежих болести дуже време. По данашњем Закону о раду, то је могуће и то је испод било каквог цивилизацијског минимума.

Ово вам говори човек који се иначе залаже за либералну економију, слободно тржиште, либерални капитализам, за све оно што ви неуки мислите да није добро, али у том либералном капитализму је немогуће да мајка изгуби посао зато што је уз своје дете које се лечи. То није било могуће ни у време социјализма, ни у време комунизма, те ме чуди како је онда остало толико болесних људи, порасло од те болесне деце.

Наравно, свако има право на своје грешке, на своје заблуде, на своје незнање, и има право да то поправи. Зато ја апелујем на вас, а пре свега на колегинице посланице да размисле пет секунди о томе шта би урадиле власнику фирме или директору фирме који их отпусти зато што су биле уз своје дете кад је то дете боловало од неке болести.

Позивам вас да се изјасните о овом мом предлогу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мариника Тепић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Кривичног законика, који је поднела Народној скупштини 24. новембра 2016. године.

Да ли народни посланик Мариника Тепић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мариника Тепић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о играма на срећу, који је поднела Народној скупштини 12. октобра 2016. године.

Да ли народни посланик Мариника Тепић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике, који је поднео Народној скупштини 1. новембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика, који је поднео Народној скупштини 12. јануара 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мариника Тепић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе, који је поднела Народној скупштини 20. октобра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мариника Тепић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани манифестација неонацистичких или фашистичких организација и удружења и забрани употребе неонацистичких или фашистичких симбола и обележја, који је поднела Народној скупштини 25. октобра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине о признању и осуди геноцида над Јерменима почињеног у Османском царству у периоду од 1915. до 1922. године, који је поднео Народној скупштини 16. августа 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика, који је поднео Народној скупштини 16. августа 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о финансирању политичких активности, који је поднео Народној скупштини 16. августа 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о планирању и уређењу простора и насеља, који је поднео Народној скупштини 16. августа 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до незаконитог одузимања дозволе за рад Акционарског друштва за осигурање „Таково осигурање“ Крагујевац, који је поднео Народној скупштини 13. јула 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Павловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о спречавању насиља у породици, који је поднео Народној скупштини 22. јуна 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Павловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о привредним коморама, који је поднео Народној скупштини 9. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Соња Павловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о водама, који је поднела Народној скупштини 24. априла 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Соња Павловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, који је поднела Народној скупштини 10. маја 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима, који је поднела Народној скупштини 19. септембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Господине потпредседниче, већ годинама покушавам да говорим о изменама Закона о електронским медијима и неколико пута сам претходних година била уверена да грађани не знају да Регулаторно тело за електронске медије заправо постоји. Међутим, у лику, делу и перу једне од чланица електронских медија, која је изабрала да је

баш предизборна тишина добар повод и добар тренутак да се огласи и стане огољено на страну једне странке и једног човека, грађанима се разбила та илузија коју су имали, да Регулаторно заправо не постоји – постоји.

Ја ћу све нас заједно, колеге, да подсетим да у Закону о електронским медијима пише да је РЕМ самостална, независна регулаторна организација, која врши јавна овлашћења. С обзиром на чињеницу да већ годинама својим гласом не желите да о томе разговарамо овде, ја вас молим да ви предложите измене Закона о РЕМ-у и да не стоји више ово како стоји, него да стоји да је РЕМ информативна служба Александра Вучића.

Знате, када немате институције, онда једној странци и једном човеку падне на памет да преузима власт, што је супротно Уставу, јер једна странка, посебно један човек, не може да спроводи власт.

Када немате институције и када РЕМ ћути на хушкање, на криминализацију, на злоупотребу националне фреквенције, која представља јавно добро иако смо у ери дигитализације, постоје јасни конкурси, јасни услови под којима свако, без обзира на то да ли је у питању држава или приватни власник, мора да поштује строго прописане законске услове. Не постоји регулаторно тело које би требало да континуирано прати да ли телевизија са националном фреквенцијом и даље поштује те услове или не. Или телевизије са националном фреквенцијом, посебно оне које су у приватном власништву, постају оружје у рукама једног човека, са убојитим отвореним писмима, што је продужена рука у борби једног човека и једне странке не са политичким противницима него са сваким у Србији који се данас усуди да мисли, а не дај боже да говори, нешто што се не допада једној странци, једном човеку.

Када једна телевизија са националном фреквенцијом месечно организује, сними, пласира, монтира спотове који представљају позив на убиство једног од лидера опозиције, Оливера Ивановића, када РЕМ не реагује, последица тога је да, нажалост, тај човек више није са нама. РЕМ не реагује, али зато Александар Вучић преузима овлашћења РЕМ-а па му падне на памет да има право да тумачи да ли је РТС или Јавни сервис требало да буде у првом прилогу а не у другом, па СНС-у и Александру Вучићу пада на памет да он прети Јавном сервису да ће послати страначку војску у РТС да они контролишу реглер, односно да ли је њихов представник био на одговарајући начин заступљен.

Када немате институције, имате власт једног човека и једне странке. То је потпуно јасно, оно о чему говоримо, посебно посланици Демократске странке, већ годинама. Када нема слободе медија, када је угрожена слобода изражавања... И, то није тема зато што је у последњим

извештајима Европске комисије то тема, то је тема зато што се крши право грађана да буду благовремено ...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Виденовић.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Горан Ћирић жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ћирићу.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштоване колегинице и колеге народни посланици, ово је један од закона које сам предложио и предлажем већ уназад пар година, а све у циљу равномерније социјалне расподеле у нашој Републици Србији и равномерније регионалне расподеле.

Овај предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица подразумева једноставну идеју да стопа пореза на добит правних лица треба да буде варијабилна и да буде стимулативна за власнике капитала, који би требало да стимулишу и своје раднике. Јер, сигурно, задовољан радник је онај који прима довољно средстава за нормалан живот за њега и његову породицу, онај који ће пружити и више на свом радном месту. Тиме бисмо спречили „сиву исплату“ или исплату из те „сиве зоне“, где је једноставан начин те исплате јер се највише исплати подићи зараду из добити, порез на добит је 15% а доприноси 63%. Јасно је да на такав начин многи послодавци покушавају да уштеде и ставе у џеп свој екстрапрофит.

Дакле, овај предлог закона подразумева да свако правно лице које је током претходног пореског периода исплатило просечну нето зараду од 80% до 150% просечне плате у статистичком региону у коме послује задржава садашњу стопу од 15% пореза на добит, да се стимулишу сви они који плаћају више од 150% од просечне зараде својим радницима и да ће њихов порез на добит по овом предлогу износити 10% до следећег обрачунског периода. Сви они који исплаћују мање од 80% од просечне зараде биће дестимулисани тиме што ће порез на добит за њих износити 30%. Мислим да на овакав начин можемо да повећамо мотивацију власника капитала и утичемо на то да се у нашем друштву заиста више цени рад, уложени рад, него власништво над капиталом.

Ја вас позивам да у том смислу, имајући у виду податке о растућем сиромаштву у нашој земљи, о статистици која показује да испод линије

сиромаштва у овом тренутку живи 8% становништва у Србији, што значи око 560.000 становника, доносимо решења и о тим решењима расправљамо. Због тога вас позивам да подржите расправу о овом предлогу закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Вјерице Радете са функције потпредседника Народне скупштине Републике Србије, који је група од 60 народних посланика поднела Народној скупштини 30. јула 2018. године.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ћирићу, изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштоване колегинице и колеге народни посланици и народне посланице, група од 60 посланика из различитих посланичких група, и опозиције и позиције, поднела је овај предлог и у име њих 60 ја ћу вам прочитати овај предлог и образложење иза кога је стало 60 посланика. Позивам вас да подржите расправу о овом предлогу и да донесемо адекватну одлуку у вези с тим.

Дакле, Предлог за разрешење Вјерице Радете са функције потпредседника Народне скупштине. Прочитаћу вам образложење: „Недопустивим говором мржње, којим је прекршен члан 49. Устава Републике Србије, којим се забрањује изазивање расне, националне и верске мржње, свирепим вређањем жртава Сребренице, Вјерица Радета је угрозила углед и нарушила достојанство Народне скупштине Републике Србије. Релативизација злочина, ревизија историје и атмосфера мржње не могу се толерисати, а још мање подстицати од стране носилаца највиших политичких функција у држави.

То посебно важи за институцију Народне скупштине, која је демократска и која представља све грађане Републике Србије. Због недопустивог говора мржње, монструозних увреда и бола који је Вјерица Радета, као потпредседница Народне скупштине, нанела породицама недужних жртава, тражимо хитну и јасну реакцију народних посланика и разрешење Вјерице Радете са места потпредседнице Народне скупштине Републике Србије.“

Поштоване колегинице и колеге, ми смо били сведоци насиља и у овом парламенту. Видели смо претње и према мојим колегиницама и колегама народним посланицима, чак и физичке претње које су упућене Александри Јерков и Томиславу Жигманову. Ја вас позивам да оваквим

одлучивањем станемо на пут говору мржње, насиљу и да на такав начин спречимо да се оваква врста насиља излива и на улице Републике Србије.

Још једном позив да о овоме разговарамо у Парламенту, а то ћемо моћи уколико подржите ову нашу иницијативу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 20, против – девет, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Весна Марјановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима, који је поднела Народној скупштини 19. септембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Драгољуб Мићуновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о удбеницима, који је поднео Народној скупштини 18. априла 2018. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Верољуб Стевановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са ликвидационим поступком „Таково осигурања“, који је поднео Народној скупштини 2. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Дејан Николић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о порезу на додату вредност, који је поднео Народној скупштини 20. јула 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Дејан Николић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о основама система образовања и васпитања, који је поднео Народној скупштини 10. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Дејан Николић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о трговини, који је поднео Народној скупштини 30. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине, који је Народној скупштини поднела група од 31 народног посланика 13. априла 2017. године.

Да ли неко жели реч?

Колега Радуловићу, изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: А, доскочили смо вам, председавајући, доскочили. Него, читате ово на брзину па нисам чуо која је то тачка дневног реда.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Радуловићу, ја сам био сасвим јасан, а ви следећи пут будите у сали, као и ја, па ћете лепо да чујете.

Колега Радуловићу, пре него што вам дам поново реч, само да обавестим и вас и све остале колеге народне посланике: сагласно чл 27. и 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

Поштоване колеге, даме и господо народни посланици, радићемо без паузе, тако да молим колеге народне посланике да буду присутни у сали и учествују у утврђивању дневног реда седнице Народне скупштине.

Изволите, колега Радуловићу.

САША РАДУЛОВИЋ: председавајући неће да прочита пошто мрмља овако на брзину, прелети, па ни грађани не могу да чују која је тачка дневног реда – разрешење председнице Скупштине, јер практично

крши Пословник, заједно са својим потпредседницима, поготово са господином Арсићем.

Ево, мало смо се играли овде у Скупштини па сам изашао пред врата само да видим да ли ће ме прозвати чим сам изашао. И, наравно, прозвао ме је. Ово је заиста недостојно Народне скупштине и овакву праксу је увела Маја Гојковић, која дозвољава својим потпредседницима да на овакав начин понижавају народне посланике и да се играју правилима.

Рецимо, једно од правила која стоје у Пословнику, кад се неко пријави за допуну дневног реда, јесте да постоји редослед по коме се то чита, је л'? Овде се ради на прескок, односно играмо се деџих игрица.

Кључне ствари које председница Скупштине Маја Гојковић у ствари ради у овој скупштини јесу да дозвољава разним посланицима да вређају друге посланике. Најбољи пример је господин Маријан Ристичевић, који не може да пропусти једно јављање а да не прекрши Пословник, да вређа остале посланике и практично тиме од Скупштине направи место у коме се дискутује о свему осим о оним стварима које су важне за грађане Србије.

Грађани вероватно не знају, посланичка питања, то стоји у Пословнику, упућују се Влади, министрима, председнику Републике, свим републичким функционерима, и то је једна прилика да у ваше име, у име грађана, поставимо питања овим институцијама, министрима, Влади итд. У Пословнику има обавеза која каже да у року од 15 дана они морају писмено да одговоре на сваки такав захтев. На све ове захтеве које смо им послали досад, рецимо, председница Скупштине, која би требало да се стара о томе да се поштује Пословник, ниједном није одговорила, 25 различитих питања. Она је такође говорила о томе како ће да сама предложи седницу на којој ће се дискутовати о њеној смени. Сви грађани Србије су то чули. Рекла је да ће је заказати и, наравно, није је заказала, прошло је више од годину дана од тога.

Ове ствари, једноставно, не би смеле да се дешавају. Овде треба да разговарамо о стварима које су битне за све грађане Србије, да се чује и глас позиције и опозиције, у складу с тим колико су гласова освојили на изборима, да имамо једну цивилизовану и културну расправу о стварима које су у интересу грађана Србије. Не да се вређамо, не да се људи називају лоповима, пропалицама и да на такав начин комуницирамо у Скупштини. Обавеза је председнице Скупштине да уведе ред у Скупштину.

Због свих ових ствари смо предложили да се разреши Маја Гојковић, као недостојна да води Скупштину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о главном граду, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Балша Божовић жели реч?

Изволите, колега Божовићу.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Надам се да ваша нервоза овога пута неће утицати на то да ли ћу говорити до краја или не. Хвала вам.

Дакле, предложио сам да се Закон о главном граду промени у оним годинама које нису изборне. Није ово изборна година за Град Београд, па, ево, ја вас позивам да промените Закон о главном граду и дозволите Београђанима да непосредно бирају градоначелника Београда, да знају грађани за кога гласају, да знају да ће одређена личност политичка утицати на то да ли ће њихов квалитет живота бити бољи или лошији, али да сами могу о томе да одлуче, а не да у њихово име одлучује председник Републике Србије. Веома је важно да дозволимо људима на локалу, у целој земљи, да бирају своје лидере, у које имају поверења да воде њихове општине, да воде њихове градове, на крају, да воде главни град у Србији, Град Београд.

Јутрос сам управо поставио питање, за које ми господин Арсић није дозволио да га завршим, а питање је било посвећено управо начину на који се данас води Град Београд с обзиром на то да ми немамо уређен систем, који подразумева да одређени појединац сноси одговорност. Ми имамо заменика градоначелника, господина Весића, који глуми градоначелника Београда, имамо градоначелника Београда, који глуми неког функционера СНС-а, имамо сијасет других директора, који не сnose одговорност за оно што раде у граду Београду. Из тог разлога је веома важно да имамо одговорну Градску управу, на челу са градоначелником којег ће изабрати директно грађани Београда.

Имали смо ситуацију пре неколико дана да поједини директори, у питању је национални театар, Народно позориште, буду без и једне једине речи смењени, а да нпр. градоначелник Београда или заменик градоначелника, који је вршилац дужности градоначелника, господин Весић, о томе не кажу ни једну једину реч. Људи који су попут Хубача задужили све нас у овој сали, и господина Арсића, који се смеје, а не знам тачно да ли зна где је национални театар... Једноставно, испало је да неке људе који су имали одређену улогу, одређене резултате у овом друштву апсолутно не цени нико, само зато што се не зна ко води систем, не зна се ко води Град Београд, не зна се ко одлучује у овој земљи. А, с друге стране, избори су на годину дана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Павловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о психоактивним контролисаним супстанцама, који је поднео Народној скупштини 9. новембра 2017. године.

Да ли народни посланик Душан Павловић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Павловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика, који је поднео Народној скупштини 28. јула 2017. године.

Да ли народни посланик Душан Павловић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Верољуба Арсића са функције потпредседника Народне скупштине, који је Народној скупштини поднела група од 31 народног посланика 13. априла 2017. године.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Опет смо направили исто, колега Арсићу, и управо због овога и треба да будете разрешени.

Пошто је председавајући на брзину прочитао тачку дневног реда, да грађани знају, предлог је да се господин Арсић разреши са места потпредседника Скупштине зато што урушава достојанство Народне скупштине.

Ево, други пут заредом сам морао да изађем из сале, станем испред врата и чекам господина Арсића да он прочита моје име мислећи да нећу бити у сали, не би ли прошла ова тачка дневног реда.

Е, ово вам је урушавање достојанства Народне скупштине. Овакве ствари не би смеле да се дешавају у Скупштини. Ово треба да буде један озбиљан дом, где озбиљно разговарамо о предлозима власти, о предлозима

опозиције, укрштамо аргументе и разговарамо о томе шта је добро за грађане Србије. Очигледно, владајућа већина нема ни жељу ни намеру да разговарамо о овим стварима, него жели на брзину да све згура под тепих; практично, само говори хвалоспеве о Влади, вређа опозицију, зове је најгорим именима, а председавајући за то време не реагује.

Ево, данас сте могли да видите – када је господин Ристичевић устао и говорио о мени називајући ме најпогрднијим именима, господин Арсић је седео, све то слушао, правио се као да не чује, гледао на другу страну и дозволио то вређање.

Онда сте видели да за тај предлог господина Ристичевића да се испита шта сам ја радио ни сам није гласао. Гласали смо сви ми овде из Посланичке групе ДЈБ, гласала је и остала опозиција. Хајте, након толико година, да се заиста испита да ли сам ја ишта радио. Оно што јесам радио, радио сам за полицију и тужилаштво, прогањали смо лупеже, оне који су опљачкали земљу, и поносан сам на то.

Значи, јако је важно да се поштује Пословник. И овај пословник какав је данас, који је лоше написан, који је практично писан за власт, донесен је пре 2012. године, пре пада са власти тадашње власти, и остао је до данас. Владајућа већина је имала много прилика да га промени. Није га променила јер им одговара, одговара власти. Он се не поштује, не дозвољавају се реплике народним посланицима, дозвољавају се увреде, све ствари које у цивилизованом свету, међу цивилизованим људима не би требало да буду могуће.

Као и ово данашње прозивање посланика на прескок, значи, процедуре се не поштују, правила се не поштују. Па, ако то не ради власт и народни посланици, овако наочиглед свих грађана, како можемо да очекујемо од грађана да поштују закон?

Због свега овога мислимо да господин Арсић није достојан да буде потпредседник Скупштине Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Драган Весовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о заштити српског језика, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, Миладин Шеварлић и Драган Весовић 13. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Весовићу.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Предлог декларације о заштити српског језика је декларација коју већ неколико пута предлажемо и мислим да заиста нико у овом дому не би требало да чека звоно, него би требало да гласа по савести.

Пре непуних петнаест дана председник државе и председник највеће политичке странке у нашој земљи, господин Вучић, причао је о заштити српског језика. Иначе, радујем се, што бар у нечему он и ја делимо мишљење, али ћу остати сигурно тужан када схватим да ви који сте чланови те партије нећете подржати свог председника јер, забога, ову декларацију предлаже неко из опозиције. Пошто је то тако, молим вас, ево, спреман сам да на некој наредној седници неко из владајуће већине предложи овакву или сличну декларацију, а ја вам обећавам да ћу по савести гласати за оно што је неопходно за наш народ.

Није спорна прича да Устав Републике Србије, и статут и пословник овог дома говоре да је српски језик и ћирилично писмо оно што треба да користимо, али је неоспорна и животна чињеница да када изађемо из овог здања и погледамо наслове на објектима, рекламе, оно што радимо, оно што пишемо, видимо да ћирилично писмо, а самим тим и српски језик, у земљи Србији, где је већински српски народ, бивају из неког разлога запостављени.

Такво наше понашање довело нас је дотле да нам се оно што имамо као изворни српски језик, са два наречја, екавским и ијекавским, отима, да се у земљама у окружењу измишљају нови језици без обзира на то што сви водећи лингвисти света говоре да су то исти језици, да је то српски језик.

Заиста не знам докле ми који седимо у овом највишем дому наше једине државе желимо да сами себе унижавамо. Немојмо онда да се чудимо кад нам било ко, чија је историја краћа од историје тарабе око мог имања у Качулицама, као што је господину Скоту, држи лекције, јер ми нећемо сами себе да заштитимо зато што је, забога, овакву или сличну декларацију, или оне које ће после ове доћи, предложио неко из опозиције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Константиновићу, изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани потпредседниче Парламента, даме и господо народни посланици, Социјалдемократска странка је пре три или четири године предложила овај закон, у прошлом мандату; предлажемо овај закон и цео овај мандат. Предлажемо да разговарамо о томе да ли грађани Србије могу да плате порез на имовину који сте повећали 2013. године, чим сте дошли на власт, неке и 200%, неке и 300%. У једном дану сте одлучили да подигнете порез 300%, у неком другом дану да уведете акцизу на струју, у трећем дану да смањите пензије 25%, 22%, 10%, како коме, да смањите плате 10%. Дакле, ви можете вашом одлуком да одузмете грађанима паре и подигнете им порезе онако како се вама учини да то треба.

Како грађани да се заштите од неодговорне власти? Зашто нећете да расправљамо о закону који треба да омогући да буде предвидиво повећање пореза, да порез не може да се диже како вам падне на памет, него да може до одређеног нивоа, како би грађани нешто могли да планирају?

Зашто сте против тога да није луксуз ако четворочлана породица живи у стану од 80 квадрата? Ви кажњавате четворочлану породицу која живи у стану од 80 квадрата, да не може да плати порез на тај стан. Господо, то није луксуз, то је уставно право. Људи имају права да живе у својим становима. Не причамо ми овде о богаташима који имају три, четири или пет станова. Наравно да они треба да плаћају порез. Ми причамо о четворочланој породици која живи у стану од 80 квадрата и не може да плати порез. Шта хоћете, да сви продају станове? Које да их продају? Онима који су стекли новац од 2012. године до данас. Јасно нам је да таквих има на претек, али нема ни њих довољно да откупе све станове свих оних људи који не могу да плаћају порез.

У Граду Београду сте пред изборе рекли – подићи ћемо порез 2%, а онда сте у изборној кампањи рекли – па добро, нећемо да извршимо ову одлуку. Шта грађани Београда могу да очекују када се буде усвајао буџет за 2019. годину, да ћете подићи 2% или 22% или 35%? Колико вам треба да платите расвету коју поставите у септембру и новогодишња расвета стоји шест месеци? Толико колико вам треба пара за јелку коју плаћате 83.000 евра, толико ћете да дигнете порез грађанима на имовину. Ми то хоћемо да ограничимо. Скупите храброст да расправљамо о овом предлогу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Бранка Стаменковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице

допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о дуалном образовању, који је поднела Народној скупштини 23. новембра 2017. године.

Да ли народни посланик Бранка Стаменковић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Гордана Чомић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до хеликоптерске несреће у којој је живот изгубило седам особа, који је поднела Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Изволите, колегинице Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Тринаестог марта догодила се трагедија, несрећа у којој је срушен хеликоптер и погинуло седам људи. Одакле хеликоптер у спасилачкој мисији и шта се догодило, радиле су две истражне комисије у Министарству одбране; тужилаштво је рекло да не види основа за кривичне пријаве и једино што имамо као исход су дисциплинске мере против два генерала. Када гледате поиздаље, не изгледају сасвим оправдано због тога што су уопште поступали, јер им Закон о одбрани омогућава да вишем у субординацији кажу – нећу, ако је очито да министар или било ко у субординацији доноси сасвим погрешну одлуку. Тако да би та два генерала имала дисциплинску и да су рекли – нећемо јер није урађено како протокол и субординација захтева, и да су урадили оно што су урадили, прихватили усмену наредбу. Исход би био различит. У првом случају, да су рекли „нећу“, седам људи би можда било живо.

Моја жеља да Народна скупштина о томе расправља је таман толико на трагу тога да се утврде чињенице о два недостајућа одговора на два важна питања – од кога је министар одбране Братислав Гашић добио информацију на основу које је проценио да је потребно издати усмену наредбу о спасилачкој мисији „Хеликоптер“? И ко је мењао план лета када се хеликоптер враћао с места несреће где је спасена једна беба, тек рођена? Та два одговора нема ни у једној од двеју истрага. Од та два одговора зависило је и то да ли ће тужилаштво поступати и подићи кривичне пријаве.

Ова скупштина има пред собом задатак да одговоре на ова два питања нађе, не зато што можемо вратити живе и не зато што ја мислим да ми унапред делимо став да је то питање владавине права и наше надлежности, него зато да нам се више никада не догоди да због

ароганције некога ко мисли да је зато што је на месту, на јавним пословима у обављању неке функције, да је то место такво да има моћ да одлучује о људским животима неодговорно, зато што има добре намере. То смо чули такође након што се трагедија „Хеликоптер“ догодила, да су сви имали добре намере, али, ето, седморо људи ипак није живо.

Од етике добрих намера има само зла, а улога ове скупштине је да образовањем анкетног одбора, који би нашао одговоре на сва питања која се тичу спасилачке мисије „Хеликоптер“, једном дефинитивно почне озбиљну градњу етике одговорности. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном информисању и медијима, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Горан Богдановић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Горан Богдановић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном реду и миру, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Горан Богдановић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном

окупљању, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Горан Богдановић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Александар Стевановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о буџетском систему, који су Народној скупштини поднели народни посланици Александар Стевановић и Саша Радуловић 8. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Александар Стевановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Кривичног законика, који су Народној скупштини поднели народни посланици Александар Стевановић и Саша Радуловић 8. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о буџетском систему, који је поднела Народној скупштини 28. децембра 2017. године.

Реч има народни посланик Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Колегинице и колеге, овог децембра ће бити три године како предлажем измене Закона о буџетском систему, које се превасходно односе на нешто што се зове тзв. привремена тзв. забрана запошљавања.

Врло кратко. Током ове три године сам покушала, кроз десет области за које сам сматрала да су највеће жртве и највећи талац ове погубне, погрешне, нефер, дискриминаторске мере, која је постала идеологија ове владе, да ни за кога у овој земљи нема места осим за чланове и симпатизере СНС-а, да вам оголим само у неколико ствари.

Дакле, овој земљи потребни су правда, владавина права, систем и јаке институције, које ће грађанима да поруче врло једноставну ствар, а то је да постоји извесност, да постоји правна сигурност и да постоје

равноправност, једнакост свакога од нас. Када ви кажете, када држава својим буџетом, својим мерама фискалне консолидације, која је постала најважнија ствар за ову земљу... А пате грађани, пате права не само оних грађана којима је забрањено да природно раде, они су поштено изабрали да се школују, да стичу некаква знања и да се баве оним областима које су природно усмерене на државу, то су људи који су одлучили да остану у овој земљи упркос свему. То су људи који су одлучили да остану у овој земљи и да раде у области науке, културе, правосуђа, у тужилаштву, да раде у свим оним областима у којима Влада Републике Србије каже – за вас нема места. А има места, на пример, за осуђеног екстремног десничара Мишу Вацића.

То је Влада која каже младој научници, младој балерини у Народном позоришту, за које важи забрана запошљавања – за тебе нема места, али има места за страначке функционере СНС-а. То је Влада која каже професорима у Математичкој гимназији, којима се сви поносимо и дичимо, а немамо на тако нешто право јер је то њихов успех и успех њихових родитеља и њихових професора... Они не могу да запосле због забране запошљавања најбоље професоре који би тамо радили, него технолошки вишак из других школа. За њих нема места, а има места за Томислава Николића, бившег председника Републике Србије, који сада поново води некакву канцеларију, нико жив овде не уме ни да изговори за шта.

Ова влада упорно и систематски годинама понижава и кажњава сваку грађанку и грађанина који није члан или симпатизер Српске напредне странке. Ова мера, која је погубна, погрешна и дискриминаторска, не крши само права оних људи који не могу да се запосле због ње, него и права свих осталих грађана због тога што не функционишу системи и због тога што њихова права и њихова правда због тога трпи.

Ући ћемо у децембар за два месеца, па ћемо поново разговарати о буџету и ја сам уверена да ћемо поново, нажалост, после шест година, уместо извињења грађанима, уместо исправке тога што је направљен хаос у системима, имати продужетак такозване привремене, такозване забране запошљавања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланици Александра Чабраја, Мариника Тепић, Соња Павловић и Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о основама система образовања и

васпитања, који су поднели Народној скупштини 17. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Александра Чабраја, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о културним добрима, који је поднела Народној скупштини 3. маја 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Здравко Станковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Здравко Станковић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Молим да се изјаснимо.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Здравко Станковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавним предузећима, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић, 24. октобра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Алексићу, изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поднели смо овај предлог закона зато што сматрамо да сте 2016. године усвајањем Закона о финансирању локалне самоуправе нанели велику штету грађанима који живе широм Србије, по градовима и општинама. Показали сте да упркос томе што сте се 2012. године клели у начела ЕУ данас радите све супротно тим европским вредностима.

Вама није сметало да тим законом у једном тренутку узмете 4,8 милијарди динара које припадају или су припадале градовима и општинама у Србији и да додатно централизујете земљу, и то тако да данас Србија спада у ред најцентрализованацијих држава у Европи. Наравно, то јесте ваша политика, али та политика има јако велике последице, које трпе грађани у Србији.

Данас се свега 11,6% средстава која се убирају у Србији преноси локалним самоуправама, а остатак иде у централну касу. Дакле, 2012. године, када сте дошли на власт, тај проценат је био преко 17%. Дакле, ми идемо у рикверц уместо да идемо унапред. У земљама ЕУ тај просек је 32%, а у неким земљама Скандинавије чак до 50% средстава која се уберу у држави преноси се у надлежност јединица локалне самоуправе.

Да би грађанима било јасно, то је зато што сав новац треба да буде на располагању Александру Вучићу, Ани Брнабић и господину Синиши Малом и онда они одлучују шта ће са парама свих нас да раде. Зашто да то раде институције, зашто да то ради закон када је њима комфорније да то могу да раде сами? А раде сами зато што ови представници „ружичасте коалиције“ у Парламенту гласају за те накардне законе.

Онда не треба да се чудите ако се у Врању рупе попуњавају шљунком а истовремено се у Београду гради београдска гондола, или зато што у Зрењанину нема здраве пијаће воде а гради се овде „Београд на води“. Не треба грађане да чуди ни то што се у највећем делу локалних самоуправа по Србији у 12 сати ноћу гаси улична расвета, а овде се у августу поставља новогодишња расвета.

То је све зато што посланици „ружичасте коалиције“ гласају за ове законе. Ја сада позивам све грађане Србије да погледају да ли ће неко од њих гласати за то да се предлог закона о финансирању јединица локалне самоуправе у Србији нађе на дневном реду, да вратимо општинама оних 80% средстава која су им припадала пре него што сте укинули тај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Божидар Делић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о правима бораца и породица погинулих и

несталих бораца, који је поднео Народној скупштини 16. новембра 2017. године.

Изволите, колега Делићу.

БОЖИДАР ДЕЛИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, ја говорим о нечему што није страначка категорија, а исто тако није ни социјална категорија. Борци, ратни инвалиди, породице погинулих бораца су национална и уставна категорија. Господо, 27 година се чека на закон о борцима. У свим досадашњим законима о војним и ратним инвалидима борци су поменути у наслову, али само у наслову и ни у једном другом члану.

Овај закон који су писали борци коштао би државу око шест и по милијарди динара годишње, за 400.000 људи који су бранили ову државу, од деведесетих до 1999. године. Када смо писали овај закон, управо смо водили рачуна о материјалним могућностима државе.

Тешко је, господо, одговорити на питање бораца – да ли држава коју су они бранили нема средстава да изради национално признање, спомен-медаљу и један папир А-4, споменицу, за сваког борца, да могу, како они кажу, да то поносно ставе на зид, јер су били међу онима који су бранили своју државу. Зашто им то, господо, ускраћујете?

Овде имам и Нацрт закона о борачко-инвалидској заштити, који је у августу доставило Министарство за рад, запошљавање и борачка питања. Господо, ако узмете тај нацрт, закључићете исто као и ја – да никада нешто лошије није написано и да су сва права ратних инвалида нарушена, иако је у истој овој сали не тако давно речено да неће бити пипнуто ниједно право ратних војних инвалида! Чак, мени је непојмљиво да у том закону у члану 4. стоји да се они који су се борили у последњем рату 1999. године на Косову и Метохији, од 23. априла 1998. године до 24. марта 1999. године, не сматрају борцима! А 530 њих је, господо, дало своје животе... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Делићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Радојичић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине Републике Србије о АП Косово и Метохија, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, Миладин Шеварлић, Драган Весовић, Санда Рашковић Ивић и Славиша Ристић 15. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Зоран Радојичић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Љупка Михајловска, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика, који су Народној скупштини поднели народни посланици Љупка Михајловска и Татјана Мацура 13. фебруара 2018. године.

Да ли народни посланик Љупка Михајловска жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Владимир Ђурић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о регулисању јавног дуга Републике Србије на име умањења пензија по основу Закона о привременом начину утврђивања исплате пензија, који су Народној скупштини поднели народни посланици Владимир Ђурић, Татјана Мацура, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић 21. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик Владимир Ђурић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације Народне скупштине о заштити Срба у расејању и региону, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, Миладин Шеварлић и Драган Весовић 14. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Марија Јањушевић жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

За Српски покрет Двери, а верујем и сваког свесног грађанина Републике Србије, српска дијаспора је изузетно важна и један од највећих наших националних ресурса. Ми сматрамо да би декларација која би се ограничила само на питање заштите права на језик, писмо и културни идентитет Срба, а која би притом ћутке прешла преко права српског народа на државност, односно конститутивност и на политичко-

територијално самоорганизовање у оним државама у којима су Срби аутохтони и државотворни народ заправо деградирала Србе у мањинско питање. Овде пре свега мислим на Црну Гору, Босну и Херцеговину, Хрватску и део Македоније – тзв. Стара Србија.

Узимајући у обзир чињеницу да од дванаест милиона Срба, колико нас живи у свету, пет милиона живи ван Србије, да је велики број наших сународника након распада СФРЈ против своје воље остао ван граница Србије, емигрирао и привремено напустио своју матичну државу, те да је тиме Република Србија ослабљена у демографском, економском и сваком другом смислу, такође препознајући чињеницу да Срби у расејању и региону пружају огромну интелектуалну, финансијску и моралну помоћ државним институцијама Србије, које им она, знамо, не узвраћа, и констатујући да се у земљама региона поново манифестују појаве неонацизма, фашизма, ксенофобије и расне нетолеранције, а посебно према припадницима српског народа, као и да се све ове појаве прећуткују, гласно прећуткују у ЕУ и у државним органима нама суседних земаља, ми смо предложили да Народна скупштина Републике Србије на дневни ред уведе расправу о декларацији која би се позабавила питањима Срба у расејању.

Оно што бисмо пре свега морали да обезбедимо јесте да држава Србија и њене институције, у складу с обавезама које произилазе из Устава Републике Србије, закључивањем билатералних споразума са свим државама у којима Срби данас живе инсистира на заштити личних и колективних права наших сународника, у складу са међународним правним актима. Државне институције Србије су дужне да подстичу, финансирају и на други начин...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јањушевић.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Немања Шаровић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница у вези са убиством и политичком позадином убиства Зорана Ђинђића, који је поднео Народној скупштини 15. децембра 2016. године.

Да ли народни посланик Немања Шаровић жели реч? Није ту.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Јован Јовановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о главном граду, који је поднео Народној скупштини 19. фебруара 2018. године.

Да ли народни посланик Јован Јовановић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Јован Јовановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, који је поднео Народној скупштини 19. фебруара 2018. године.

Да ли народни посланик Јован Јовановић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Јован Јовановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалним изборима, који је поднео Народној скупштини 19. фебруара 2018. године.

Да ли народни посланик Јован Јовановић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ђорђе Вукадиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности убиства господина Оливера Ивановића, председника Грађанске иницијативе „Србија, демократија, правда“, почињеног у Косовској Митровици дана 16. јануара 2018. године, који су Народној скупштини поднели народни посланици Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић, Ђорђе Вукадиновић и Славиша Ристић 5. марта 2018. године.

Изволите, колега Вукадиновићу.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Ови предлози за допуну су исто, наравно, наша слика и прилика, и појединачно, и власти и позиције и опозиције, али ја бих волео да овај предлог и ова моја иницијатива буде схваћена, колико се може, заиста најискреније, најозбиљније и најдобронамерније. Дакле, није реч ни о

каком прикупљању политичких поена на било чему, а поготову не на једној несрећи, једној трагедији, ја бих рекао, не само породичној и појединачној господина Оливера Ивановића и његове породице, већ заправо нашој српској, заједничкој, без обзира на то ко се налазио на ком делу политичког спектра.

Управо данас је, ако се не варам, девет месеци од убиства Оливера Ивановића, мучког, кукавичког убиства човека кога су уважавали и који је имао и уживао поштовање свих људи који су га познавали. Дакле, без обзира на његове политичке ставове, без обзира на то што смо се у неком тренутку могли слагати или не слагати са његовим мишљењем, реч је о човеку којег су поштовали дословно сви, и противници па чак и непријатељи. Зато је тај чин, као што рекох, кукавички, сраман, без обзира на то ко је испалио, ко је наручио тај метак, односно тај рафал који је прекинуо његов живот.

Као човек, као Србин, као неко ко је дао немерљив допринос заштити Срба на Косову и Метохији, нарочито северно од Ибра, који је спречио, између осталог, 1999. године и у неколико наврата касније упад Албанаца на север Косова и у северну Митровицу, он је доживео такву судбину, а ми се сада, и наши правосудни органи, без обзира на делимично везане руке, понашамо, бојим се, као Понтије Пилат. Говорим у првом лицу множине иако је јасно чија је овде примарна одговорност. Немојмо се правдати да не можемо до краја да испитамо околности с обзиром на то да је реч о Косову и Метохији.

Наравно да знамо да је домет наших институција, поготово након Бриселског споразума, врло мали на Косову и Метохији, укључујући север Косова и Метохије. Знамо и ко је за то одговоран, али оно мало потенцијала, безбедносних, информативних и полицијских, које имамо и оно мало ауторитета који се може још употребити треба да буде искоришћено да би се сазнала истина о убиству Оливера Ивановића. На страну то што су се водећи људи ове земље, укључујући председника, зарекли да ће учинити све да се у року од 15 дана тај убица пронађе. Молим вас зато да сви подржите овај предлог.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланици Душан Павловић и Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика, који су поднели Народној скупштини 22. јуна 2017. године.

Да ли народни посланик Душан Павловић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланици Душан Павловић, Ратко Јанков и Јасмина Николић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о високом образовању, који су поднели Народној скупштини 23. новембра 2017. године.

Да ли народни посланик Душан Павловић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ана Стевановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима, који је поднела Народној скупштини 8. децембра 2017. године.

Изволите, колегинице.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Говорећи о јавним медијским сервисима, поднела сам такав предлог за допуну и измену Закона који би даље могао да утиче на професионализацију Јавног медијског сервиса. Као што грађани вероватно знају, Јавни медијски сервис јесте сервис свих грађана и служи искључиво како би објективно, истинито и благовремено информисао грађане. Овакав јавни сервис какав имамо данас служи искључиво за манипулацију грађанима. То је недопуштено, недозвољено и грађани бивају једино обманути гледајући овакав јавни сервис.

У свом предлогу за измену и допуну Закона предложила сам даљу професионализацију запослених, а посебну сам пажњу обратила на будуће директоре Јавног сервиса. У свом предлогу закона истакла сам како је потребно да директор Јавног сервиса има много више година радног стажа у струци него што има, много више професионалног искуства и претпоставила сам сваку забрану политичког деловања. Наиме, у свом предлогу сам написала да ниједан директор Јавног сервиса не може да буде члан ниједне политичке партије најмање пет година пре ступња на дужност.

Дубоко верујем да би усвајањем оваког законског решења дошло до професионализације Јавног сервиса, да би се побољшала медијска слика у нашој земљи и да би се и те како побољшала демократска ситуација у земљи у којој живимо. Позивам колеге, уколико заиста желе да имамо Јавни сервис који је у служби грађана а не у служби политичке партије, да подрже овај мој предлог.

У свом предлогу закона претпоставила сам већ доказану ситуацију какву имамо, а то су недозвољени политички и финансијски утицаји на представнике медија, поготово на Јавни сервис. Потенцијалним усвајањем мог законског решења спречава се сваки даљи политички односно економски утицај на медије путем оглашавања.

Понављам још једанпут, уколико нам је заиста стало да имамо Јавни сервис какав заслужујемо, који је у служби свих грађана, а не одређених политичких партија, позивам колеге да подрже овај мој предлог и гласају за ову измену и допуну Закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани, који је поднео Народној скупштини 15. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Балша Божовић жели реч?

Изволите, колега Божовићу.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Сведоци смо поновних обећања, по ко зна који пут у последњих шест година, о томе да ће припадницима безбедности, онима који брину о одбрани наше земље, онима који су припадници МУП-а бити изграђени станови по таквим условима да они са тим платама могу и да их купе. Оно што је симптоматично јесте да се досад сваки пут то обећање давало непосредно пред расписивање неких нових избора. Не знам да ли је опет истим поводом то обећање дато, али, у сваком случају, то су људи којима се шести пут у ових шест година обећава да ће сваке наредне бити започета градња јефтиних станова, субвенционисане цене за оне који раде у служби пет, десет или петнаест или више година.

Оно што је веома срамотно јесте да припадници Војске Републике Србије не само да имају мала примања него немају ни основну опрему за рад, и на то смо неколико пута досад упућивали. Веома је важно да људи који брину о безбедности земље имају барем опрему са којом могу да функционишу и свакодневно раде. Не само да су дневнице укинуте, не само да су плате смањене, него немају основна средства за рад. А када је у питању станоградња, онда је макар потребно да онај који обећава можда из седмог пута испуни то обећање па да се заиста припадницима Војске и Полиције обезбеде станови по субвенционисаним ценама.

Како неко ко живи и ради преко двадесет година у неком граду или некој општини не може своју породицу да обезбеди и реши стамбено питање? То је срамота за ову земљу. Многе паре су се потрошиле на

којекакве бесмислене пројекте, на пројекте који су гурали паре у цеп приватним инвеститорима, а ово основно питање за припаднике снага безбедности у Србији није решено. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – десет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са рушењем објеката у Београду у делу града познатом као Савамала 25. априла 2016. године, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 6. јуна 2016. године.

Изволите, колега Ђуришићу.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Само вас молим да се, по Пословнику, по члану 128, постарате да службе изваде картице оних посланика који су супротно члану 128. напустили салу у којој се одвија седница а оставили своју картицу у посланичкој јединици. То је ваша обавеза без обзира на то да ли Скупштина ради или не ради по дневном реду.

Предлог за формирање анкетног одбора о рушењу у Савамали поднели смо још 6. јуна 2016. године. Неколико десетина пута остављали смо Скупштини могућност да ову тачку уврсти у дневни ред седнице како бисмо дошли до одговора који грађани Србије већ две и по – три године не могу да добију од надлежних органа Републике Србије, а то је ко су били људи који су под маскама током ноћи извршили рушење приватних објеката и који су том приликом лишавали слободе грађане Србије који су се затекли на том месту. Ко су налогодавци целе те акције и да ли ће и ко одговарати за чињење или нечињење све ово време?

Нажалост, одговора нема. Као што сам рекао, постојала је само једна жртва, само један кривац је досад пронађен, а то је полицијски службеник који је те ноћи дежурао у служби која се јављала на позиве грађана и који није послао јединице полиције да реагују и дођу на лице места.

За све ово време видели смо да неко истину о томе шта се дешавало те ноћи, ко су били ти људи, ко су налогодавци и шта су они тамо радили, зна. То је бивши председник Владе и председник Републике данас, који је сав усхићен говорио да би он то дошао да руши само да је могао, да су то радили „комплетни идиоти“ из врха градске власти јер су то радили ноћу и под маскама. Мене занима да ли је на све ове изјаве реаговао поступајући

тужилац, ако су уопште успели да установе које тужилаштво је одговорно, да ли Више или Основно тужилаштво у Београду, и да ли је председник Републике саслушан.

Ми ћемо, наравно, наставити да тражимо да се ова тема нађе на дневном реду Скупштине.

А ја вас подсећам, председавајући, да сам тражио од вас да поштујете члан 128. Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим Службу Народне скупштине да картице које су убачене, а нема присутних посланика, искључе из система.

Стављам на гласање предлог о допуни дневног реда.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Срђан Ного, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2017. године, од дана расписивања председничких избора до дана објављивања привремених резултата избора на обрађених 99,9% бирачких места, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, Миладин Шеварлић и Драган Весовић 20. априла 2017. године.

Изволите, колега Ного.

СРЂАН НОГО: Предлажем да се образује анкетни одбор који би испитао генерално како функционишу избори у Србији, јер питање је да ли су икада избори у Србији одлучивали ко ће доћи и како ће доћи на власт. Од 2000. године, свакако, један је систем, а 2000. године такође на власт ...

Молим вас, господине Арсићу...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извините, колега Ного, вратићу вам време.

Колегинице Стаменковић, нисте ви задужени за картице него Служба Народне скупштине. У Пословнику је јасно прецизирано да ако неко неовлашћено узима картицу другог народног посланика, може бити искључен из рада седнице. Тако да вас молим да се не мешате у онај део посла који није ваш.

Изволите, колега Ного. Затражите само реч.

СРЂАН НОГО: Захваљујем, председавајући.

Предложили смо да се формира анкетни одбор зато што сматрамо да је генерално у свим изборима претходних година, од 2000. наовамо, било бројних неправилности и да су врло ретко избори били начин како се у Србији долази на власт. Тако бисмо као Народна скупштина и као

представници свих посланичких група имали прилику да испитамо бројне ствари које су и у овој Народној скупштини и у јавности биле често предмет контроверзи – какво нам је стање бирачког списка, колико лица заиста изађе на изборе и гласа, да ли постоје разне друге махинације.

Подсетићу вас, од 2000. године наовамо, да 2000. године избори нису окончани изборном вољом, већ избацивањем грађана са Косова и Метохије из укупног резултата избора; да 2004. године, када је Коштуница дошао на власт, дозвољено му је тек кад су га опколили људима који су под контролом Запада; да је 2012. године, када је Борис Тадић предавао власт Томиславу Николићу и СНС-у, томе претходила честитка (у 17 или 16 часова) из Брисела. Тако да су бројне контроверзе које се тичу српских избора.

Ми имамо једно милион, око милион и по људи више уписаних у бирачки списак и свака власт има до 900.000 могућности манипулације. Ево, данас сам помињао пример реадмисије, када вам нека држава пошаље списак лица која треба да се врате путем реадмисије. У овом тренутку ми смо договорили реадмисију неких 250.000 грађана, махом Рома и Албанаца, које би требало нама вратити из западне Европе. Ми знамо тачно где се та лица налазе, знамо на којим су адресама пријављена и знамо да неће гласати на тим изборима. Тако да свака власт може да их пребаци у бирачком списку где им одговара, пошаље друга лица са личним картама да гласају на њихово име, то се касније уништи и ником ништа.

Одатле налазимо ситуацију, рецимо, то је често у Београду случај, да имамо у сандучићима... Грађани пријављују велики број лица која су пријављена у бирачки списак, а никада ту нису живела, никада ту нису гласала.

Један анкетни одбор који би детаљно испитао све ове чињенице могао би да помогне да прво средимо стање које се тиче избора, од бирачких спискова преко услова који владају у медијској заступљености, до финансирања политичких странака и самог чина гласања на изборима. Владајућа већина би имала већину и у том анкетну одбору и не видим разлог зашто немате храбрости да коначно... Јер и ви сами сте често истицали и волите да спочитавате разне аргументе који се тичу избора. Ево прилике да све рашчистимо и истерамо на чистац – како функционишу избори, ко влада на основу избора и да ли су у ствари избори фарса за грађане Србије, а да се на други начин мењају власти у Републици Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о порезу на доходак грађана, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о пореском поступку и пореској администрацији, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за...

Због проблема са електронским системом одређујем паузу од пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Настављамо са радом.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2017. године.

Изволите, колега Ћирићу.

ГОРАН ЋИРИЋ: Хоћу само да ми поновите шта сте прочитали, који предлог закона?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

ГОРАН ЋИРИЋ: Ја сам и у претходним предлозима говорио управо о циљу ових предлагања закона, а то је пре свега равномернија социјална расподела у Србији и равномернија регионална и локална расподела. Колега Алексић је говорио о томе зашто су важни ови закони и због чега покушавамо на најједноставнији могући начин да исправимо пуно неправилности у вези с тим.

Од 2012. године усвајају се закони који одузимају велики део средстава локалним самоуправама. Процењује се, око пет милијарди динара досад. Видели сте структуру и начин на који се расподељују између централног и локалног буџета, око 11% за локални и око 89% за централни буџет, скоро девет пута више.

Овај предлог закона подразумева решење које би требало на релативно једноставан начин да решава тај проблем, а то је да се део прихода који припада јединицама локалне самоуправе, а који се прикупља из пореза на зараде и плаћа према пребивалишту запосленог, усмерава у том смислу законског решења. У вези са локалним јавним предузећима али и у вези са централним јавним предузећима, треба урадити прерасподелу тако да припадају свим локалним самоуправама.

Дакле, поједностављено речено, упошљени у МУП-у, упошљени у Електропривреди Србије, упошљени у Војсци дају услуге и финансирани су од свих грађана Србије, али порески су обвезници најчешће само у највећим градовима, где раде и где примају зараде. Ти приходи на годишњем нивоу од пореза на зараде износе око триста милиона евра.

Једноставном расподелом, у овом предлогу се подразумева да се подели пропорционално броју становника. Триста милиона подељено на седам милиона је око 43 евра по глави становника, што значи да би на овакав начин за десет хиљада становника у неком мањем граду, месту у Србији годишње било више прихода, у износу од 430.000 евра, за решавање социјалних, здравствених и многих других проблема у просвети. Дакле, позивам вас да гласате.

Али да бисмо знали на који начин ћемо гласати, захтевам да се утврди кворум да бисмо извршили правилно бројање у вези са подршком овом мом предлогу закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање.

(Балша Божовић: Кворум! Ауууууу, 123!)

А сада, пошто видим да се изражава сумња у електронски систем, и ја је искрено изражавам, тражим да се кворум утврди пребројавањем народних посланика.

Молим да служба уђе.

(Посланици опозиције су изашли из сале.)

Констатујем да је утврђен кворум, да су у сали присутна 132 народна посланика. Настављамо са даљим радом.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о Народној банци Србије, који је поднео Народној скупштини 24. августа 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине, који је група од 32 народна посланика поднела Народној скупштини 13. априла 2017. године.

Да ли народни посланик Горан Ћирић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

(Маја Виденовић: Не ради електронски систем, не може да се гласа.)

(Балша Божовић: Не може да се гласа.)

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања свих релевантних чињеница и околности које су претходиле и довеле до одлуке о изручењу турског држављанина курдског порекла *Cevdet Ayaz*-а Турској, као и утврђивања одговорности свих надлежних органа у овом случају, који је поднела Народној скупштини 28. децембра 2017. године.

Да ли народни посланик Маја Виденовић жели реч?

Изволите, колегинице Виденовић.

(Јасмина Обрадовић: Није ту.)

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Ако мислите да нама сметају ова простачка добацивања која сада доживљавамо, верујте да сте погрешили са ким говорите.

Господине Арсићу, ја ћу сада да образложим предлог анкетног одбора и онда захтевам, с обзиром на чињеницу да сте народним посланицима и грађанима Србије рекли да електронски систем не ради, тражим од вас да утврдите, на исти начин на који сте малопре утврдили да постоји кворум, колико је народних посланика односно народних посланика гласало за стављање на дневни ред анкетног одбора.

Уколико тако нешто не учините већ у овом тренутку проради електронски систем за гласање, ви ћете потврдити грађанима Србије и свима да сте безочно, за промену, поново овог тренутка слагали. Ја образлажем и уверена сам да ћете подизањем руку и на исти начин на који смо установили да има кворума, значи пребројавањем сваког од вас, јер је утврђено да електронски систем не ради... Ја вама верујем. Дакле, електронски систем не ради, спремите се, народни посланици, да будемо овде до прекосутра, јер ћете за сваки предлог појединачно прозивком гласати. То захтевам, на то имам право. И то сте потврдили, да тако функционише.

Дакле, укратко да образложим, ово је анкетни одбор којим тражим већ годину и по дана, од када је Александар Вучић изабран за председника Србије... У дану инаугурације председника испред Народне скупштине Републике Србије новинарке и новинари фото-репортери брутално су физички нападнути и спречени да раде свој посао.

Након тога, ја сам тражила да се формира анкетни одбор – потпуно је необично да ова већина неће да гласа за тако нешто – зато што је тог дана када су физички нападнути новинарке и новинари фото-репортери послата порука да су новинари легитимна мета. И не само та порука, него је послата порука како ће изгледати власт Александра Вучића, у овом тренутку као председника Републике Србије, чему смо сведоци, нажалост, и свих ових дана, да се државним непријатељима, неким ко угрожава безбедност Републике Србије проглашава свако ко се усуди да слободно мисли.

Видимо да се и данас новинарке и новинари проглашавају државним непријатељима, и то не од било кога, од народних посланика Српске напредне странке, од начелника у Безбедносно-информативној агенцији. Они само следе поруку која је послата у дану инаугурације председника. Када је некажњиво и дозвољено физички нападати новинаре и новинарке, онда је наравно некажњиво и потпуно се подржава и у складу је с политиком СНС-а да се они проглашавају за државне непријатеље.

Верујем да је ово била довољна аргументација.

Сада молим да прозивком, на начин на који је малопре установљен кворум, утврдимо колико народних посланика и посланица подржава да се у Скупштини Србије говори о томе и утврди чињеница о околностима које су довеле до тога да су брутално и физички нападнути новинари.

Колеге, рачунам на вашу подршку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог о допуни дневног реда.

(Маја Виденовић: Ко је за, нека дигне руку.)

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

(Маја Виденовић: Рекли сте да не ради електронски систем.)

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

(Балша Божовић: Подигао сам руку, господине Арсићу.)

Колеге посланици, немојте да сте тако нервозни. Немојте да сте толико нервозни. Ево, ја седим већ четири сата овде без прекида, нисам изгубио живце, мораћете и ви да научите да будете стрпљиви.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања свих релевантних

чињеница и околности везаних за афере повезане са бившим покрајинским секретаром за спорт и омладину Мариником Тепић и ненаменским трошењем средстава, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Да ли неко жели реч?

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине председавајући, очигледно је да савез лопужа, превараната и љотићеваца, плус један стечајни управник, данас нема координатора; „Бошкић“ је отишао, заборавио да се врати. А ја вас молим да смирите овај зверињак, неко је изгледа задрмао кавез, ја не знам шта се дешава, али бих волео да ви то смирите.

Дакле, овде је Саша Радуловић причао о достојанству, Саша Радуловић који је направио неколико странака. Мариника Тепић је само у протекла три месеца променила четири странке. Драги моји грађани, сада видите ко је водио државу, није ни чудо што је пропала. Дакле, упропастили су је, упропастили су је разне лопуже, од стечајних управника до странке бившег режима. То је био удружени злочиначки подухват.

Данас покушавају разни, лажни Власи, излећу, улећу овде, неке физичке активности спроводе... Посланици, који раде за исту плату, врше опструкцију. Ја тражим да се провери колико је Саша Радуловић био у овој скупштини, са гитаром и без гитаре, а колико је била моја маленкост. Дакле, они који веома ретко долазе у ову скупштину, који имају исте плате као што имам ја, они чије странке добијају знатан новац из државне касе, они данас опструишу овај парламент.

Па, рецимо, Саша Радуловић својим посланицима, као што је Стаменковићка, која овде неовлашћено чупа туђе картице, уплаћује јој по 800.000 динара на рачун фирме. Фирме се веома чудно зову, па ћу пробати то да сазнам... Ево, видите које су физичке активности у току. Дакле, на рачуне тих фирми, чији су власници Мацура, госпођа Николић (која више не долази), само за кликтање су добили по 800.000 динара. Дакле, Саша Радуловић, који је говорио о паразитском систему, партократском систему, који је, док је био министар, запослио, рецимо, Ивана Нинића, члана своје странке, Душана Павловића званог „Порнићарац“, Мирославу Миленовић, Александра Стевановића, свог кума и десну руку, који га је напустио, са платом од 113.000 до 120.000 динара.

Дакле, такви људи причају о паразитском и партократском систему, такви људи данас ремете рад ове скупштине, праве овде неке селфије... Није ово ликовна академија, ово је Народна скупштина. Циљ нас у већини је да подигнемо ову државу коју су они гурнули не колико до дна, испод дна. Дакле, наш циљ је да подигнемо економију, политички углед ове

државе. Са оваквим људима, који преко покушавају да девалвирају рад ове скупштине, ми то нећемо успети.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Драган Весовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о заштити ћирилице и очувању књижевног и културног блага српског језика насталог на латиници, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, Миладин Шеварлић и Драган Весовић 13. октобра 2017. године.

Да ли народни посланик Драган Весовић жели реч?

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајући.

Пре него што почнем да образлажем предлог декларације, рећи ћу две речи, а онда ћу те две речи образложити на крају. Ружно и тужно, то су две речи које желим да кажем, а рећи ћу вам шта сам мислио када сам то рекао.

Што се декларације тиче, она се ослања на ону декларацију о којој сам малопре причао. Пошто се ми као већински српски народ у Србији одричемо српског језика, онда нам уопште није тешко да се одрекнемо свега онога што су Срби писали на писму које није ћирилично, дакле свега онога што су Срби на територијама на којима су вечно живели, а које данас нису у оквиру Републике Србије, писали. А по међународним стандардима, међу језицима који користе латинична писма, не наводи се српски језик, због чега се све што је досад написано латиницом на српском језику у светском библиотечком фонду књижи у хрватску културну баштину. И онда ћемо ми, пошто не желимо овакву декларацију да изгласамо, да се одрекнемо и Гундулића, и Држића, и Мажуранића. Ми ћемо се одрећи и оних који нису били писци али су били Срби католичке вере, као што су Валтазар Богишић, Руђер Бошковић. Одрећи ћемо се свега онога што смо у ствари ми.

У исто време када се у неком сабору, у земљи која нам је суседна, доноси одлука да је свако ко је био у редовима Војске ратни злочинац, у исто време када сто хиљада разуларених разбија српску таблу која је ћирилицом написана, ми ћемо овде да ћутимо јер је ово поднео неко из Српског покрета Двери. И рећи ћете да је у реду да се тога одрекнемо и нећете гласати јер вам налаже партијска дисциплина. А ја вас молим да размислите.

Ружно је што овако радимо, што кажемо да је нешто тачно а тачно није. А тужно је што готово нико за овакву декларацију неће гласати. Ја ћу је упорно подносити и упорно ћу вас молити, кажем вам, молити, да схватите да је ово битно за српски народ и нашу будућност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Кривичног законика, који је поднео Народној скупштини 15. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о раду, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, који је поднео Народној скупштини 17. новембра 2016. године.

Да ли народни посланик Балша Божовић жели реч?

Не, није присутан у сали.

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води“, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Балша Божовић жели реч? (Не.)

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије, који је поднео Народној скупштини 27. септембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о дуалном образовању, који је поднео Народној скупштини 20. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о превозу путника у друмском саобраћају, који је поднео Народној скупштини 16. априла 2018. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања

чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у бесправном рушењу објеката у београдској четврти Савамала и утврђивања чињеница и одговорности лица која су извршила рушење наведених објеката, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези сумњивих трансакција Српске напредне странке (СНС), као и због сумње на праће новца током парламентарних избора 2014. и председничких избора 2017. године, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о куповини више од 700 нових путничких возила марке „школа“ Министарства унутрашњих послова, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези прескупе реконструкције Трга Славије и изградње музичке фонтане, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни

тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о начину на који је министар одбране у Влади Србије, господин Александар Вулин, стекао стан у Београду од 107 метара квадратних у вредности од 244.620 евра, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са пројектом инвестиционог улагања у пољопривреду између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа градске власти у Београду у вези са потписивањем Уговора о изградњи спалионице на депонији у Винчи, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница у вези са трговином људским органима са територије Косова и Метохије, тзв. „Жута кућа“, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница око приватизације крушевачке фабрике ИМК „14. октобар“, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до људских жртава и материјалне и нематеријалне штете у поплавама на територији Републике Србије 2014. године, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница око приватизације ПКБ-а, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до паљења амбасада Сједињених Америчких Држава и Савезне Републике Немачке, које су нападнуте 21. фебруара 2008. године током протеста „Косово је Србија“, као и одговорности како бивших тако и садашњих носилаца највиших државних функција, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Молим да се изјаснимо.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са изградњом фабрике кинеске компаније „Меи Та“ у Баричу, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са потписивањем Уговора за пројекат „Београд на води“, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са Уговором Републике Србије и фирме *Al Rawafed International Investment*, који је поднео Народној скупштини 31. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности за неистинито приказивање стања у вези са нивоом афлатоксина у млеку и кукурузу, које је изазвало велику материјалну и нематеријалну штету у Републици Србији 2013. године, који је поднео Народној скупштини 3. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са потписивањем уговора између Владе Србије и *Etihad Airways* у вези са оснивањем предузећа за авио-саобраћај *Air Serbia*, који је поднео Народној скупштини 3. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са могућом злоупотребом и корупцијом у оквиру Железаре Смедерево 2015. године, при чему је настао губитак од око 150 милиона евра на годишњем нивоу, који је поднео Народној скупштини 3. новембра 2017.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности о постојању приватних прислушних центара, а који су у служби највиших носилаца државних функција у Републици Србији, који је поднео Народној скупштини 3. новембра 2017.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности о начину на који је гувернерка Народне банке Србије, госпођа Јоргованка Табаковић, стекла четворособан стан у Новом Саду од 144 метара квадратних, за који је 30. новембра 2012. године предузеће Телеком Србија преузело на себе отплату преосталог дуга за поменути стан од 77.700 евра, који је поднео Народној скупштини 3. новембра 2017.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланици Балша Божовић и Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о високом образовању, који су Народној скупштини поднели народни посланици Александра Јерков, Балша Божовић и Маја Виденовић 4. децембра 2017.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Срђан Ного, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током спровођења избора за одборнике Скупштине града Београда одржаних 4. марта 2018. године, од дана расписивања до дана објављивања коначних резултата, који су Народној скупштини поднели народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић, 22. марта 2018. године.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ного.

СРЂАН НОГО: Свако ко је учествовао на изборима зна колико су они једна хаотична појава: десетине хиљада људи који раде по бирачким одборима, велика тензија, често се ради и по 24 часа дневно и у целом таквом простору и таквој клими јасно је да постоје бројне могућности за злоупотребу и малверзације. Од тога није имуна ниједна земља. Видели смо да је у једној Америци на изборима за председника, овим последњим, Хилари Клинтон украла између четири и једанаест милиона гласова, што јој наравно није било довољно за победу, на сву срећу. Тако и у другим земљама из окружења и по Европи нико није имун на махинације на изборима.

Нарочито је то карактеристично за власт, јер када је у позицији вршења ефективне власти, значи, код ње су и нож и погача: она има и већину у изборној комисији, контролише бирачки списак, контролише медије и сасвим је логично да има велику предност и могућност да те изборе спроведе како њој одговара.

Најбољи пример у региону за то је, ја мислим, Црна Гора, која је то довела до савршенства. Ми, односно наша власт се овде труди и покушава да копира такав модел, али тамо је најбоље успео и најбоље је прихваћен.

Зато ми предлажемо анкетне одборе, који би испитали и последње одржане локалне изборе у Београду али и све изборе који су одржавани у претходним периодима. Ево, да се скупе представници свих посланичких група и да ми заиста видимо на каквим прописима и на какав начин смо ми бирани, да видимо какав је бирачки списак, да видимо каква је била медијска заступљеност, да видимо како протичу финансије кроз финансирање политичких активности и политичких странака. На основу тога можемо да извучемо одређене закључке. Не видим разлог зашто се власт плаши формирања ових анкетних одбора, поготово што и сама често говори и позива се на дешавања која се тичу изборних процеса.

Ја знам да је у прошлости било разних случајева. Знате, овде имате већи бирачки списак од реалног стања. Имате велики број лица која су напустила Србију или су фиктивно била пријављена у Србији ради добијања српских пасоша, да би могла лакше да путују, која овде сигурно неће гласати. То свака власт зна и онда тај вишак у бирачком списку, односно такву могућност може манипулативно да искористи у своју корист. То је веома чест случај.

Малопре сам помињао људе које нам враћају реадмисијом. Па савршено је за власт, она тачно зна ко је блокиран у том тренутку у којој земљи, сигурно се неће појавити. Одатле нам они фамозни листићи са позивом на гласање које смо виђали баш на последњим изборима у Београду, где је било доста лица за која се по имену и презимену види да нису лица српске националности.

Један овакав анкетни одбор помогао би да се истина истера на чистац, сасвим сигурно, пошто имамо овде и Анкетни одбор из 2016. године, да видимо коначно шта се дешавало 2016. године, да ли је Александар Вучић, како га ви називате, тај Скот, који убацује људе у Скупштину или није, или да ли је можда нека друга опозициона листа, конкретно где су Чедомир Јовановић, Борис Тадић и Чанак, ушла на незаконит начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ного.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања свих чињеница и околности које су пратиле догађаје који су

се десили пре и током полагања заклетве председника Републике Србије Александра Вучића, који је поднела Народној скупштини 20. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 7. октобра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на додату вредност, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Молим да се изјаснимо.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о финансијској подршци породици са децом, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 12. фебруара 2018. године.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о култури, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли народни посланик Марко Ђуришић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о акцизама, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 22. новембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о пореском поступку и пореској администрацији, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 12. фебруара 2018. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима које је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 7. маја 2018. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о порезу на доходак грађана, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 13. октобра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о локалној самоуправи, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ђорђе Вукадиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о производњи и промету наоружања и војне опреме, који је поднео Народној скупштини 27. септембра 2018. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ђорђе Вукадиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о пресађивању људских органа, који је поднео Народној скупштини 27. септембра 2018. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на добит правних лица, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања стања у медијима након процеса приватизације, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 17. маја 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са увођењем стечаја над акционарским друштвима из система Прва петолетка Трстеник, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 22. марта 2018. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о општем управном поступку, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика, који је поднео Народној скупштини 16. септембра 2016. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалним изборима, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 6. октобра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 29. септембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о утврђивању пореза на непријављени приход грађана, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић 13. септембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Срђан Ного, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за нерешавање проблема грађана Републике Србије задужених код пословних банака кредитима индексираним у швајцарским францима, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић 6. јуна 2018. године.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите, колега.

СРЂАН НОГО: Захваљујем, председавајући.

Кредити у швајцарским францима погодили су између двадесет и тридесет хиљада породица, што је неких 100.000 грађана Србије. Годинама, ево сад ће већ десета година како ти људи имају проблеме. Они, као правно неуке странке... Чак, многи од њих су радили у банкама па замислите да ни они нису знали какве последице остављају кредити у швајцарским францима и колико је то незгодно и опасно за популацију.

Сви ти проблеми решени су у државама окружења и државама ЕУ. Прошле године Европски суд правде је својом пресудом практично ставио тачку на то питање. Ти уговори се сматрају ништавим и налаже се судовима, чланицама ЕУ да морају да примењују одлуку Европског суда правде и испитају да ли су клијенти били довољно информисани. Нигде ни у једном случају не постоји доказ о довољној информисаности клијената.

Ми смо о овом питању често расправљали у Народној скупштини и указивали на потребу да се тим људима помогне. Нажалост, до дана данашњег, нема решења. Глува за њихове проблеме била је и Народна банка Србије, а пре свега глуви су судови Србије, који би морали да реше ово питање. Врховни касациони суд је морао да заузме став и обећао је

заузимање става до почетка октобра ове године, којим би наложио како би нижи судови требало да пресуђују у судским поступцима покренутим против банака.

Нажалост, правосуђе у Србији је рак-рана, 75% проблема Србије решило би се правосуђем. На страну политичари, какви год да су политичари, да ви имате судије и тужиоце, не би било проблема у овој држави, морали бисмо сви да примењујемо закон и политичари би се брзо довели у ред. Скоро ни на једном питању правосуђе Србије се није показало; ево, ни на питању кредита индексираних у швајцарским францима. Ти кредити би морали бити ништави и ти људи би морали бити обештећени.

Ми као Народна скупштина не можемо да се правимо да тај проблем не постоји и морамо да формирамо анкетни одбор који би преиспитао шта ради правосуђе, јер, подсећам вас, ми смо законодавна и контролна власт. Ако једна грана власти заказује и не ради свој посао, хајдемо ми да вршимо нашу контролну функцију јер ми смо ти који представљамо грађане и представљамо народ у Србији. Па да видимо какве су везе између пословних банака и судова у Србији, да видимо који то све фактори утичу на одлучивање судија, а да нису закон. Јер судија мора искључиво да се држи закона а не неких других фактора, не неких притисака, какве год природе били, да ли су политички, да ли су финансијски, да ли су из земље, да ли су из иностранства. Да тим анкетним одбором истерамо ствари на чистац, да видимо како и зашто поступају судије у оваквим случајевима кредита индексираних у швајцарским францима и да спасемо те људе. Јер 100.000 људи, преко 20.000 породица, можда и целих 30.000, очекује од нас помоћ. Многи од њих не могу још дуго да издрже. Колико је унесрећених људи... Хајдемо да им помогнемо и учинимо једно велико дело.

Молим колеге посланике да гласају за предлог овог анкетног одбора.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, колега Ного.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 132 народна посланика, од укупно присутних 137 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик др Драган Весовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о изражавању почасті грађанима Србије несрпске националности погинулим за отаџбину, који су Народној

скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, проф. др Миладин Шеварлић и др Драган Весовић 16. октобра 2017. године.

Да ли народни посланик др Драган Весовић жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајући.

„Народна скупштина Републике Србије изражава посебно поштовање и одаје почаст свим грађанима неспрске националности који су дали своје животе борећи се у ратовима на страни државе Србије; Народна скупштина Републике Србије предлаже да се изради комплетан попис свих грађана неспрске националности који су дали своје животе у отаџбинским ратовима како њихова имена не би била заборављена“, неке су од ставки које у овој декларацији предлажемо.

Дакле, имамо дужност, имамо обавезу, имамо право на сећање на све оне грађане неспрске националности који су дали своје животе у ратовима за отаџбину, своју и нашу земљу Србију.

Када сам предлагао ову декларацију, размишљао сам о чему да вам причам и сваки пут када је будем предлагао споменућу вам неколико великих имена који су дали оно што је најпрече – своје животе, за нашу заједничку отаџбину.

Не знам да ли да почнем од јунака у одредима војводе Јована Довезенског из села Довезенце, који је ослобађао Стару Србију, односно Мађедонију, а у време између два рата седео у овом здању исто као и ми, као посланик Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца и, верујте ми, своје функције обављао с пуно више достојанства. Да ли да споменем Шемса Мидовића из Четвртог мухамеданског батаљона 10. пука, који је бранио наш престони град, у коме данас седимо? Или да споменем Фехима Мусакадића, носиоца Карађорђевог звезде, мајора краљеве војске, који је, нажалост, у Другом светском рату, пошто је по нечијим проценама био на кривој страни, тада стрељан од комуниста.

Имамо ли право да заборавимо њих и још многе који су своје животе дали за нашу земљу? Која нам је преча дужност него да оне који су житељи наше отаџбине а нису Срби увек памтимо и увек их се сећамо?

Опет вас, као човек, а потом и као народни посланик, молим да за овакве декларације, без обзира на страначку припадност, гласате по савести, а не по звону. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 132 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик др Драган Весовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са стањем у Јавном предузећу „Пошта Србије“, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић 10. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик др Драган Весовић жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајући.

Док сам малопре причао о оним декларацијама, заиста причам о њима са пуно патриотског и националног одушевљења. А о оснивању и предлогу за оснивање оваквих анкетних одбора причам са пуно резигнираности, јер се овакве ствари дешавају у нашој земљи. Дакле, „нешто је труло у држави Данској“, и болесно, нешто је труло у Јавном предузећу „Пошта Србије“ и болесно.

Зато ми из Српског покрета Двери предлагемо да се формира анкетни одбор који би испитао следећи ред чињеница: зашто нпр. није до краја спроведен јавни конкурс за избор директора Јавног предузећа „Пошта Србије“, који је расписан, добро сте чули, 10. марта 2017. године, а данас је октобар 2018. године? Прошло је од тада више од годину и по дана, имамо директора у стању в. д. директора, што је по закону немогуће. Зашто и дан-данас Мира Петровић обавља функцију в. д. директора, по чијој одлуци или мимо које правде и ког закона?

Захтевамо да се испитају чињенице о потписивању уговора о ауторским правима од шест милиона евра са „Јунајтед медија групом“. Да ли ће о томе неко да нам каже нешто одређеније? Или ће да нам каже какве су чињенице о потписивању уговора „Поште Србије“ са фирмом „Инекс плус“? Има ли намеру неко да нам објасни зашто од 2017. године трају протести радника „Поште“ и да је након тих протеста 47 радника „Поште“ суспендовано са својих радних места а да се о томе и дан-данас ћути? Има ли намеру, на крају, неко да нам каже о укупном пословању „Поште“, какво је оно и зашто је такво какво је иначе?

Ако је све ово овако, а о томе се упорно ћути, ми предлагемо да се формира један анкетни одбор који ће о овом предлогу – за који сам, иначе, убеђен да га нисте читали, јер да сте га прочитали видели бисте колико је смислен – у року од 30 дана од дана конституисања да нам да одговоре на ова питања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 137 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик др Драган Весовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са неисплаћеним дневницама за ратне војне ветеране, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић и Зоран Радојичић 14. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик Драган Весовић жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Господине председавајући, малопре је уважени колега Делић причао о једној области која се преклапа с овом облашћу, а ми из Српског покрета Двери предлажемо да се формира анкетни одбор ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са неисплаћеним дневницама за ратне војне ветеране.

Наиме, уопште није спорна прича да је сваком коме је наша отаџбина у срцу нешто што је најпрече слобода. Сви они који су се у неком давном периоду, који се малопре спомињао, и у неком скоријем периоду, људи о којима сада причам, одазивали часним позивима да учествују у одбрани отаџбине, ишли су као људи који заслужују сваки вид поштовања. Након ових последњих сукоба који су били у земљи Србији, шта смо ми као држава Србија урадили с онима који се данас могу сврстати у војне ветеране? Урадили смо врло мало или готово ништа.

Да би се та ствар исправила и да би се решила питања која су важна за део људи који су учествовали у таквим дејствима, задатак анкетног одбора био би да сагледа чињенице и околности, на првом месту, у вези са неисплаћеним дневницама за ратне војне ветеране, и то у вези са умањењем признатих права и износа за исплату бораца, војних инвалида и породица палих бораца; да изврши адекватну примену правилника о ортопедским помагалима јер многи имају потребу за таквим помагалима пошто су своје делове тела дали у таквим дејствима; да погледамо најзад шта је са изградњом станова која је ишла из јапанске донације, а о којој и дан-данас немамо одговоре; да утврдимо критеријуме за финансирање борачко-инвалидских удружења, којих има у готово свим нашим градовима; да онемогућимо коришћење личних података од стране трећих лица и доспевање у јавност тих података особа које су у оваквим дејствима учествовале.

Колико је то битно, најновије светло баца ово што се дешава у суседној земљи, Републици Хрватској – да сви они који су српске националности а учествовали су у борбеним дејствима могу за ту државу да буду потенцијални ратни злочинци. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 136 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик др Драган Весовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности у вези са радом РТС-а, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Марија Јањушевић, Срђан Ного, др Драган Весовић и Зоран Радојичић 14. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик Драган Весовић жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Сличан предлог ишао је још од неколико колега из опозиције, пошто се овде ради о РТС-у, који себе представља као званични Јавни медијски сервис за истинито обавештавање, а иначе и у опису, по закону о раду РТС-а, његов рад би требало засновати на следећим принципима: истинито, непристрасно, потпуно и благовремено информисање, независност уређивачке политике, поштовање професионалних стандарда и кодекса, забрана сваког облика цензуре и незаконитог утицаја на рад редакција и новинара, као и независност од извора финансирања.

Од свега овога што сам прочитао, у животу готово да ничега нема. РТС је постао медијско гласило не знам чије, али свакако не свих грађана Републике Србије, јер сам и ја грађанин Републике Србије. А с обзиром на то да нам је ускраћено право да се мишљење које је различито од мишљења већине – које ја, иначе, не прихватам, али га одобравам – волео бих само да и моје мишљење, које је од стране већине вероватно неприхваћено, буде слободно исказано.

Ту функцију би требало да има РТС. Ту функцију РТС нема и зато Српски покрет Двери захтева формирање анкетног одбора који ће да испита да ли РТС ради у складу са оним што му је прописано законом или ради на начин на који сматра да треба да ради, под блажим или већим, тврђим или мекшим притиском владајуће коалиције. Како је могуће да на РТС-у нема ниједне политичке емисије где би своје ставове сучелили представници власти и опозиције и на тај начин пружили могућност народу да процени ко је од нас у праву а ко је у криву?

Зато предлажем, колико год да вам то изгледа с вашег аспекта неисправно, да овакав анкетни одбор подржите, јер свет је овај као меридијан, „тко би гори ето је доли, а тко доли гори устаје“, коло се врти, требаће некада независни медији онима који су данас у власти. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема, није гласао – 131 народни посланик.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик др Драган Весовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница везаних за пребијање новинара на дан полагања председничке заклетве, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, др Драган Весовић и Зоран Радојичић 14. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик Драган Весовић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема, није гласао – 131 народни посланик.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик др Драган Весовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања исправности страних вакцина, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, др Драган Весовић и Зоран Радојичић 14. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик др Драган Весовић жели реч? (Да.)

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Изузетно важна тема. Ја сам по струци здравствени радник и сви ми који смо студирали факултете који су везани за медицинске струке знамо колики је значај вакцинације. Нико од људи који су озбиљно у струци неће чињеницу да је то једно од највећих медицинских достигнућа моћи да стави у други план. Међутим, у периоду који је непосредно иза нас доживели смо да нам у 21. веку деца умиру од болести које би требало да буду искорењене, да се процес вакцинације нормално примењивао. Онда смо дочекали и да струка ћути, а да разни, са разних телевизија, из разних ријалити-програма, назовимедијске звезде и назовистручне особе дају савете да ли вакцинацију треба да спроводимо или не.

У разговору, као особа која се среће с обе групе људи, питао сам људе који припадају групи који су против вакцине шта им је највећи

проблем. Највећи проблем је ово што смо у предлогу ове одлуке о анкетном одбору истакли – највећи проблем им је неповерење у саму вакцину јер вакцина није произведена у држави Србији, а не верује се вакцинама које долазе са стране.

Некада, у златно доба, када је ова држава била већа и функционалнија, а за које имам подједнаку жељу, као и ви, да се врати, Институт „Торлак“ је био тај који је правио наше вакцине. Данас оне у највећој мери, за највећи број обољења долазе из иностранства. Зато предлажемо да видимо на који начин Институт за вирусологију, вакцине и серуме „Торлак“ врши контролу и утврђује исправност вакцина иностраног произвођача које се користе за обавезну имунизацију деце. Зато предлажемо да се у оквиру Института за вирусологију, вакцине и серуме „Торлак“ постави референтна лабораторија, која ће да испита узорке увезених вакцина, да би и овај мали део сумње који, кажем, у нестручној јавности постоји одагнао и да бисмо могли оно што је највеће достигнуће да примењујемо, на општеном јавној ползу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 130 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница везаних за приватизације бања, извора пијаће воде и имовине ПИО фонда, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Марија Јањушевић, др Драган Весовић и Зоран Радојичић 14. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик Марија Јањушевић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Дакле, тема овог анкетног одбора била би пијаћа вода, приватизација бања у Србији и ПИО фонд.

Пошто су бање у Републици Србији од изузетног значаја како за грађане Републике Србије тако и за економско јачање читаве државе, поставља се питање ко је и због чега дао одобрење да се по очажном моделу приватизације наше бање приватизују.

Основна теза за спровођење отимања и урушавања бања била је да су бање сиромашне, да не могу саме себе да обнове и да би било добро да их приватизујемо. Међутим, ми смо уместо тога да држава дозволи да они који су прави власници бања, а то су сви корисници ПИО фонда и они који га и дан-данас пуне... Дакле, сви грађани који су запослени, сви

пензионери, инвалиди рада итд., који су прави власници бања, не могу о томе да одлучују зато што је држава подржавила ПИО фонд а приватизовала бање.

Дакле, прави власници бања и читаве имовине ПИО фонда, која, подсетићу, износи око десет милијарди евра, не могу да одлучују о судбини наших бања. А такође не могу да одлучују ни о судбини сопствених извора пијаће воде. Шта је држава урадила? Држава приватизује изворе пијаће воде, а подржавила је ПИО фонд и онемогућила грађане да о свему томе заједнички одлучују.

Пијаћа вода је један од разлога за ратове у Африци и на Блиском истоку, а ми овим ресурсом обилујемо. Али он није бесконачан. Дакле, треба га сачувати. Због тога смо и предложили да један анкетни одбор заправо доведе у ред сва ова питања, да се одговорни за садашње стање прикажу јавности именом и презименом, јер овде још увек имамо шансе да све те бање сачувамо и уведемо неки ред.

Морам да кажем да сам изузетно забринута изјавом министра Љајића да ће прве бање које ће бити приватизоване бити Врањска бања, Сијаринска бања и Куршумлијска бања. Није ми одговорио на моје питање да ли он то прави некакву „зелену трансверзалу“ и зашто се приватизују бање на крајњем југу Србије.

Дакле, образовање анкетног одбора ради утврђивања чињеница везаних за приватизацију бања, извора пијаће воде и имовине ПИО фонда још увек нам може сачувати тих десет милијарди. Хвала вам за време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема, није гласао – 131 народни посланик.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са ефектом субвенционисања страних предузећа у Републици Србији, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић 14. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик Марија Јањушевић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Задатак овог анкетног одбора био би да сагледа чињенице и околности у вези са ефектом субвенционисања страних предузећа на

територији Републике Србије те, с тим у вези, да утврди износ укупних средстава који је одобрен, односно укупан износ средстава који је исплаћен као подршка страним инвеститорима у Републици Србији у периоду од 2012. до 2018. године, попис свих предузећа и износа које су добили и искористили за ову врсту подстицаја дату од стране Владе Републике Србије и, наравно, да се утврди и ефекат додељивања ових средстава. Подсетићу, управо тај период од 2012. до 2018. године је период када је јавни дуг Републике Србије порастао око десет милијарди евра, за ових шест година.

Дакле, Српски покрет Двери заиста није против инвестиција. Наравно да су нам потребне развојне инвестиције и да су страни инвеститори добродошли да инвестирају у Србију, али било би нормално да после шест година толиког улагања Србија види неки позитиван ефекат. Колико ми је познато, ми не знамо колика су то средства која смо ми успели да уштедимо, да причувамо, стандард грађана Републике Србије није се поправио, стране компаније не уплаћују профит овде, приказују пословање са губитком. Дакле, просто нешто није у реду.

Можда Српски покрет Двери није у праву. Дајте да формирањем једног анкетног одбора утврдимо да ли је тачно да су субвенције страним компанијама изузетно штетне за домаћу привреду Републике Србије или ми можда још више новца треба њима да дамо. Дакле, када то буде транспарентно, ми ћемо поздравити све ове мере које СНС овде предузима, али то би значило да се и јавни дуг смањује, а не повећава.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 132 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације Народне скупштине Републике Србије о заштити породице у Србији, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, проф. др Миладин Шеварлић и др Драган Весовић 17. октобра 2017. године.

Да ли народни посланик Марија Јањушевић жели реч?

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Предложили смо декларацију о заштити породице у Србији просто зато што сматрамо да то јесте кључ успеха Србије, то је начин да изађемо из ове незавидне ситуације у којој смо сада у погледу демографске политике, економске и сваке друге.

Ми се данас придружујемо колегиници Мацури, подржавамо и акцију „Маме су закон“. Зашто? Зато што је данас породица угрожена, зато што барем декларативно Србија мора јасно да каже да је пријатељ породице. Породица у Србији морала би бити заснована на брачној заједници мушкарца и жене и основна економска јединица. На тај начин ми ћемо одгојити здраво потомство, имаћемо и економску сигурност, и тврдим да је породица највећи национални ресурс Републике Србије.

Премијерка Ана Брнабић сматра да ова декларација Србији није потребна. Нисам приметила да је она нешто паметно и ново урадила у демографском савету. Тврди се да ће ускоро да крене и промоција истополних бракова. Дакле, јасно је мени због чега посланици Српске напредне странке не смеју да гласају за оно што и сами интимно осећају, да гласају за то да Србија буде држава пријатељ породице. Ја сада апелујем на савест свих вас и надам се да ћете подржати, барем декларативно, да прихватате да Србија треба да буде заштитник и пријатељ породице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 132 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности у вези са радом РТВ-а, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић и Зоран Радојичић 14. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик Марија Јањушевић жели реч?

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Оно што Српски покрет Двери жели јесте да се анкетним одбором утврди да ли су јавни сервиси грађана Србије заиста јавни сервиси, да ли заиста извештавају у интересу грађана Србије или просто служе режиму за обману, а посебно у време избора за учешће у изборној крађи.

Мислим да је свима јасно да Радио-телевизија Војводине искључиво штити интересе режима, обмањује грађане и не ради оно за шта је грађани Србије и конкретно АП Војводине плаћају. Лично бих била веома захвална свима уредницима на РТВ-у ако би, барем када говоре о јужној покрајини, када говоре о Косову и Метохији, нагласили – квазидржава Косово, лажно проглашена држава Косово, а не, када о њој говоре, да се понашају онако како се данас понаша Кајл Скот, или Скат, не знам како сте се договорили да га зовете.

Дакле, када би сви учесници у извештавању са медија свакодневно, барем два пута поновили „квазидржава Косово“, „лажна“, „самопроглашена држава Косово“, клима у нашем друштву би се променила и људи не би били тако апатични, велеиздаја Косова и Метохије не би била могућа и не бисмо били на ивици као што смо сада.

Хвала свим новинарима који ће ме послушати и који ће учествовати, барем на тај симболичан начин, у борби за очување Косова и Метохије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 133 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности у вези са приватизацијом Студија Б, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић и Зоран Радојичић 14. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик Марија Јањушевић жели реч?

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Када је Студио Б у питању, ствар је веома јасна: 1992. године запослени у Студију Б откупили су 80% овог студија, и њихова имовина је отета; изопштена је на седници Скупштине града Београда из имовине Града и остављена на милост и немилост приватницима. Дакле, држава је омогућила пљачку правих власника Студија Б, а то су они који су били запослени 1992. године.

Једним анкетним одбором макар би били обештећени, макар би читава јавност била информисана да држава јавно пљачка и да градске власти то одобравају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 133 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за ненаменско трошење средстава додељених за предизборну кампању, коју је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Да ли народни посланик Маријан Ристичевић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, говорићу о екстремним организацијама. Пре мене је говорила мајсторица трећег степена Велике женске масонске ложе у Србији. Да ли је то екстремна организација, тајно друштво? Јесте. Не знам да ли је то добро или лоше, али Бошко Обрадовић је овде тврдио да је то нешто најгоре, а све време поред њега је седела мајсторица Велике женске ложе у Србији, Марија Јањушевић.

Да подсетим, Грчка и Српска православна црква анатемисале су масонерију.

Дакле, једна организација која хоће да буде православна, српска, породична, како се издају, све време поред себе за функционера те организације има велику мајсторицу Велике масонске ложе, трећи степен, или како се то већ зове.

Каже српска црква овако – Српска православна црква је анатемисала масонерију и свако ко се укључи у рад слободних зидара одступа од хришћанства. Морам да подсетим и СПЦ на њен став, тим пре што је он више пута поновљен, па каже – тако је масонерија, слободно зидарство, магијска религија, потпуно различита, одвојена и страна хришћанској вери.

Дакле, неко ко се издаје за хришћанску православну организацију требало би то да зна. Православна црква окарактерисала је масонерију као лажни, антихришћански систем. То су ставови цркве о тој организацији.

Даље, бугарска „Атака“, Бошко Пернар... Дакле, ово је Бошко Пернар, они причају о геноциду у НДХ, али не спомињу „Олују“, Бошко Пернар са Обрадовићем и са усташама. Тај исти Бошко Пернар каже: „Они који су протерали Србе из Крајине тијekom 'Олује' су саме српске вође“. Да ли се та организација која себе зове српском, православном сложила с овим, са Бошком Пернаром, да су Срби протерали сами себе? Даље, Бошко Пернар – да не спомињем бугарску „Атаку“, која пледира да узме део наше територије – каже да Срби треба да признају геноцид у Сребреници. Да ли то значи да су се Двери и Бошко Обрадовић са тим сложили? Каже – све док Срби не признају геноцид у Сребреници, неће бити добро. То каже Бошко Пернар, драги гост организације која себе назива Српске двери.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 132 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности у вези са радом РЕМ-а у току изборних кампања 2014, 2016, 2017. и 2018. године, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић и Зоран Радојичић 14. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик Марија Јањушевић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Председавајући, захваљујем.

Анкетни одбор који би се уопште бавио РЕМ-ом заправо би имао један логичан задатак да констатује да РЕМ не постоји, да је РЕМ сам себе прогласио неважним, небитним и да једино што чине јесте загађивање јавног медијског простора тако што штите Пинк и све емитере ријалити-програма.

Ријалити јесте главни генератор ове пошасте у Србији, јесте главни чувар режима и РЕМ је њихова продужена рука. То једноставно треба констатовати. Треба констатовати да нису контролисали рад Пинка од 2014. до 2017. године, када су они порезе и све остало плаћали Републици БиХ, а заправо све противзаконито снимали у Србији. Али доћи ће време да се неко тиме позабави и да се, наравно, позабави саветницима РЕМ-а, који су о свему овоме ћутали, који редовно примају плату, коју им уплаћују емитери и грађани Републике Србије.

Дакле, томе једноставно мора доћи крај. Ако њих није срамота да не раде оно за шта су позвани, онда их једноставно треба угасити и оформити тело које ће заиста да се бави контролом медијског простора и које ће спречити изборне крађе и омогућити у време избора правилно информисање грађана Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 133 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

(Народни посланик Саша Радуловић једе сендвич у сали.)

Колега Радуловићу, ја бих само искористио прилику, пре него што наставимо са радом, да вас замолим да поштујете достојанство Народне скупштине Републике Србије јер, сходно Одлуци о унутрашњем реду, а требало је досад да је сагледате и да знате детаље те одлуке, уношење и конзумирање хране у сали током заседања никако није дозвољено.

Не можете ви добити реч.

(Бранка Стаменковић: Па дајте паузу за ручак.)

Молим вас да поштујете достојанство Народне скупштине Републике Србије и да то не чините.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани дискриминације, који су Народној скупштини поднели ...

(Народни посланик Саша Радуловић прилази столу председавајућег.)

Најпре, нисам вам дозволио да приђете.

(Саша Радуловић: Ја сам дошао да вас питам.)

Нисам вам дозволио да приђете. Молим вас да се удаљите.

(Саша Радуловић: Дајте паузу или нешто.)

Молим вас да се удаљите, управо читам допуне дневног реда.

(Саша Радуловић: Не знам како другачије да једем и радим.)

Хоћете ли, молим вас, да се удаљите?

(Саша Радуловић: Да ли хоћете да дате паузу?)

Изричем вам опомену, господине Радуловићу.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани дискриминације, који су Народној скупштини поднели народни посланици Марија Јањушевић и Бошко Обрадовић 23. октобра 2017. године.

Да ли народни посланик Марија Јањушевић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ради се о веома важном Закону о спречавању дискриминације, који је у суштини Србији заиста био неопходан али, нажалост, он није донет у време када је било евидентно да су деца, ромска популација, особе са инвалидитетом у Србији дискриминисане, већ је требало да се умеша ЕУ и да под присилом усвојимо Закон када је то захтевала ЛГБТ популација. Они су се, наравно, некако уклопили у те осетљиве групе иако никако нису могли да докажу где су то тачно били дискриминисани. Након увођења овог закона, негде су они добили највише сатисфакције. Деца, Роми, особе са инвалидитетом и даље су изложени дискриминацији, док су ЛГБТ активисти, професионални, добили чак и то да имају своју премијерку. Али они ни тиме нису задовољни, идемо даље, врши се велики притисак да они уђу у уџбенике и да деца чак и у предшколском узрасту буду изложена сексуализацији.

Предложила сам измене овог Закона о спречавању дискриминације тако да буду у складу са Уставом Републике Србије и да родитељима

омогуће да своју децу васпитавају како им то Устав и гарантује, у складу са својим моралним, верским и традиционалним начелима. Управо те ситне измене које сам предложила гарантоваће да наша деца неће бити изложена прераној сексуализацији, нити промоцији ЛГБТ идеја.

Због тога вам хвала што ћемо ми овим изменама и даље имати Закон о спречавању дискриминације, али на такав начин да не буде дискриминисана ни она традиционална Србија, и захваљујем вам на подршци.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 134 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2016. године, од дана расписивања републичких избора до дана објављивања коначних резултата избора, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, проф. др Миладин Шеварлић и др Драган Весовић 14. новембра 2016. године.

Да ли народни посланик Марија Јањушевић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем.

Образовање анкетног одбора који би утврдио шта се све дешавало у изборној ноћи априла 2016. године од изузетног је значаја за све нас. У тој ноћи Александар Вучић је покушао да прекроји изборну вољу грађана и да осведочену опозицију...

Знао је он шта га чека, сва дешавања у овом сазиву су доказала чега се то он плашио и због чега му никако није одговарало да Српски покрет Двери буде парламентарна странка. Он је, додуше, обећао да ми то више никада нећемо бити, али о томе се ипак неће питати он, већ ће се питати грађани Републике Србије. Како-тако, ми ћемо омогућити да једног дана и Србија има праве изборе и да може да бира у складу са вољом грађана а не са тортуром, лажима, обманама и чему све нисмо и дан-данас изложени.

Оно што је за мене као жену изузетно важно јесте да се докаже да нико из Српског покрета Двери никада није био насилан ни према коме, а нарочито не према женама. Ми ћемо пажљивим посматрањем снимака из те ноћи моћи да видимо да је Маја Пејчић насрнула на народног посланика Ивана Костића, да је господин Ковачевић претио Бошку Обрадовићу, а да су медији под притиском Александра Вучића известили како је Бошко

Обрадовић физички нападао жене. Нико то никад није доказао. Маја Пејчић је након тога добила награду, још једну функцију – председник Скупштине деоничара Хотела „Славија“, ако се не варам.

Дакле, никада се нико дубински није овим бавио. Било је довољно да се лаж да је Бошко Обрадовић насилник над женама довољно пута понавља како би постала истина.

Због тога је за Српски покрет Двери, све жене у Дверима, али и све жене у Србији изузетно важно да се суштински докаже да су једини насилници над женама у Србији у Српској напредној странци.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 136 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марија Јањушевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције о геноциду Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, проф. др Миладин Шеварлић и др Драган Весовић 14. новембра 2016. године.

Да ли народни посланик Марија Јањушевић жели реч?

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем.

О питању геноцида Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима неопходно је говорити с посебним пијететом. Оно што је најстрашнија чињеница јесте да седамдесет година нико није пописао све жртве. Ми не знамо имена свих који су страдали, а само је преко 700.000 Срба. Оно што је такође страшно јесте што власти у Републици Хрватској сада покушавају, а и многи историчари изван Хрватске, да минимализују број жртава, да се то чак прикаже на неких 40.000, што је страшно.

Али ми заиста немамо право ни на ког да се љутимо, на нама Србима је да попишемо своје жртве и да натерамо цео свет да их поштује, да се никада никоме више не понови такво страдање какво су Срби имали у 20. веку. И да никоме на овом свету, почев од Лондона па надаље, не падне на памет да Србе назива геноцидним народом. Само овакве резолуције и само наша одлучност ће нас од тога сачувати. Никакви пријатељи са Запада, никакви лажни пријатељи Александра Вучића, само српски народ сам, сопственим снагама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 134 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за посете Народној скупштини Републике Србије одређених екстремистичких организација и појединаца, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Да ли народни посланик Маријан Ристичевић, жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, вама су свакако познати пријатељски контакти које Бошко Обрадовић, познати љотићевац, у последње време Ђиласов љотићевац, гаји према бугарској „Атаки“ и свим другим екстремним организацијама у Европи. Проблем сарадње је у томе што бугарска „Атака“ тражи делове територије Републике Србије и вероватно им ова „српска православна организација Двери“ у томе даје подршку. Зато мислим да то треба испитати.

Као што треба испитати контакте са Пернаром. Дакле, Бошко и Пернар су се овде у Народној скупштини, образ уз образ, фотографисали пријатељски. То је унук човека који је питао колико кошта српска крв. Кроз неколико дана тај исти Пернар, пријатељ Бошка Обрадовића, у Вуковару се сликао са усташама.

Дакле, када неко прича, а овде смо имали пенцетиране образе, када неко прича о геноциду у Хрватској а изостави „Олују“ из документа, онда то ради плански. Онда је то та организација, која се зове Двери, плански урадила, „Олују“ изузела да не би увредила Пернара, да не би увредили Санду Рашковић Ивић, која је тврдила да је „Олуја“ била хуманитарна акција, а Сребреница геноцид. Дакле, неко са намером шири овде заблуде и жели да се представи као српска, православна, породична организација.

Када неко не само сарађује већ и финансира Велику женску масонску ложу у Србији (за коју они тврде да је лоша, ја то не знам), када неко то финансира и тој организацији купује три стуба у храму, мач за боцкање, црна платна за столове, црну удовичку кесу, угаоник и шестар за олтар, чекић и длето, камен, уже за собу изгубљених корака, чекић дрвени, лобању итд., када неко каже копље за ЦМ (шта им је то, не знам), мач за исток и мач за дверницу, постоји основана сумња да одређене политичке странке, одређени посланици и политичари одржавају контакте с тајним

друштвима, с екстремним организацијама, укључујући и ону „Алтернативу“ у Немачкој.

Ја мислим да ваља испитати активност те организације, основати анкетни одбор и видети ко је у овој скупштини пенцетирани образ, ко овде стално прича о патриотизму а овамо сарађује са најекстремнијим непријатељима Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 132 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик проф. др Миладин Шеварлић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о генетички модификованим организмима (ГМО) и производима од ГМО, који је поднео Народној скупштини 5. маја 2017. године.

Да ли народни посланик проф. др Миладин Шеварлић жели реч?
(Да.)

Реч има народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, господине потпредседниче.

Јуче и данас су била два значајна датума: јуче је био Светски дан жена у селу, или сеоских жена, како ко преводи, а данас је Светски дан хране.

Данас у Риму, у седишту ФАО, заседа управо Комитет за безбедност хране, тако да вероватно нема прикладнијег и пригоднијег дана да се говори о декларацији о ГМО него што је данашњи дан, јер, практично, данас је покренута иницијатива да се трансгени организми и њихово присуство у биолошкој средини елиминишу за сва времена имајући у виду њихове погубне последице.

Ми смо у периоду од 2013. до 2016. године били ангажовани на територији Републике Србије изузимајући подручје АП Косово и Метохија, из разумљивих разлога, и од 169 општина и градова (мислим на градове без општина у свом саставу) декларација о ГМО, односно о забрани увоза, узгоја, прераде и промета ГМО и производа од ГМО усвојена је једногласно у 136 локалних самоуправа, од стране преко 6.000 одборника у тим скупштинама општина и градова.

Нажалост, декларација коју сам као нестраначки посланик предложио прошле године, која је потпуно идентична са тим текстом, а разликује се само у једном члану којим се Народна скупштина Републике Србије, у складу с уставним обавезама и с правом грађана на давање

мишљења и судово о предлозима, позива да распише референдум о ГМО, као што је то случај у многим државама у свету (Швајцарска, Мађарска, Уругвај итд.), овде не наилази на разумевање иако од 250 посланика који данас овде седе 223 посланика живе на територији ових 130 локалних самоуправа.

Тиме се поставља питање не само за позиционе него и за опозиционе посланике са подручја ових 136 општина и градова да ли су они заиста представници грађана са своје територије, или су само представници својих партијских лидера. Да ли то значи да треба мењати изборни закон и да уместо партија убудуће на изборима учествују личности, именом и презименом, и да се онда грађани изјашњавају за своје посланике независно од политичке припадности? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, проф. Шеварлићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 133 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик проф. др Миладин Шеварлић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, проф. др Миладин Шеварлић и др Драган Весовић 14. новембра 2016. године.

Да ли народни посланик проф. др Миладин Шеварлић жели реч?

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, господине потпредседниче.

Имали смо недавно веома опсежну расправу о овој теми. После готово четири године одузимања дела стечених права, имовинских права изузетно великој групи пензионера, предлажемо да се донесе Предлог закона о изменама и допунама Закона о ПИО, који треба да донесе следеће новине.

Прво, да Управни одбор Фонда има 15 чланова, које именује и разрешава Влада Србије, али по следећем кључу: пет чланова из реда корисника права, на предлог удружења пензионера основаних на нивоу Републике која имају највећи број чланова; пет чланова из реда осигураника, на предлог репрезентативних синдиката основаних на нивоу Републике у складу са законом којим се уређује рад, који имају највећи број чланова; два члана из реда представника послодаваца, и то један представник Уније послодаваца и један представник Министарства државне управе; једног члана из министарства надлежног за послове ПИО;

једног члана из министарства надлежног за послове финансија и једног члана, представника највећег репрезентативног синдиката запослених у Републичком фонду за ПИО Републике Србије.

На тај начин, уместо садашњег решења у коме доминирају представници Владе, направили бисмо Управни одбор који би одговорније и репрезентативније осликавао структуру оних који заиста треба да одлучују о управљању Републичким фондом за ПИО.

Истовремено, остаје отворено питање повраћаја одузетих средстава пензионерима, јер то су имовинска права и мислим да ће ова или наредна скупштина, у будућем сазиву, решавати то питање на одговорнији начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 133 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик проф. др Миладин Шеварлић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са пословањем компаније „Тенис” и давањем првенства закупа земљишта овој компанији, који су Народној скупштини поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, мр Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, проф. др Миладин Шеварлић и др Драган Весовић 14. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик проф. др Миладин Шеварлић жели реч?

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем још једном, господине потпредседниче.

Дакле, овде је Предлог одлуке о образовању анкетног одбора који треба да утврди чињенице, околности и одговорности у вези са пословањем компаније „Тенис” и давањем првенства закупа земљишта овој компанији. Сведоци смо проблема који су снашли Србију у периоду транзиције, и у претходним режимима и у овом режиму, у погледу газдовања, односно коришћења једног од најзначајнијих ресурса, за који стара кинеска пословица каже да је „земљиште мајка свих ствари“.

Дакле, задатак анкетног одбора је да сагледа чињенице и околности у вези са доласком компаније „Тенис“ у Србију и давањем њој првенства закупа пољопривредног земљишта имајући у виду да та компанија у својој матичној држави не располаже ниједним хектаром пољопривредног земљишта, нити врши тов свиња, ниједног грла, у Немачкој. Да видимо садржај и текст меморандума који је потписан априла 2015. године између Србије и компаније „Тенис“.

Друго, ко су тачно потписници обе уговорне стране, Републике Србије и компаније „Тенис“; која су права и обавезе страна потписница у вези с овим меморандумом; којим законом или законима Републике Србије је дефинисано пословање које је предмет меморандума; ко је, на основу ког закона, на основу које процене, одобрио компанији „Тенис“ закуп 2.420 хектара у општини Зрењанин, а данас сточари на подручју територије Зрењанина немају могућности да добију ниједан хектар по условном грлу стоке и принуђени су да уништавају своја матична стада. Ко, на основу ког закона, на основу чега и под којим условима треба да одбори компанији „Тенис“ коришћење још 7.000 хектара, што излази око 9.500 хектара укупно, и ко и на основу ког закона и за које земљиште је одобрио право првенства компанији „Тенис“ од 1. новембра 2018. године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Молим да се изјаснимо.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 134 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за аферу „Виноград“ и имовину бившег премијера Зорана Живковића, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Да ли народни посланик Маријан Ристичевић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, да кренем редом. Кажу масони, и да вам јавим да ова наша Марија Јањушевић има ући у тај парламент; Скот и масони су угурали овде којешта.

Да вас подсетим, мој колега је пре мене говорио о „Тенису“ и инвестиционом плану, о земљишту које је та компанија добила. Ћутао је када је од 2006, 2007. године издата гомила земљишта, укључујући и Живковићев виноград, на 30 година, помоћу инвестиционе сагласности, дакле без икакве обавезе да онај ко земљиште добије на њему инвестира у било коју прераду и било кога запосли. Притом, било је дозвољено да се да инвестициона сагласност на 30 година и за земљиште које је било предмет реституције. Професор Шеварлић је ћутао.

Професор Шеварлић, који се сада залаже за гарантоване цене, ћутао је када се потписивао ССП 2007. године, парафирао, 2008. године се потписао. Ћутао је јер се вероватно то њему исплатило. Саша Драгин и Душан Петровић су на рачун његовог удружења уплатили 63.000 евра за

студију коју никада нису добили, студију о задругарству. Док је професор радио студију о задругарству, све задруге су редом пропале, он је ћутао.

Данас је, хвала богу, проговорио. Ћутао је и до 2012. године о генетички модификованим организмима, проговорио је 2013. године, али он није стручњак за генетичке организме. Он је наводно стручњак за задруге, које су редом нестале као плен Ђиласа, Јеремића, Борка Стефановића и екипе, који су 300.000 хектара, са стотинама комбината и задруга, продали за укупно педесет милиона евра. Данас је професору мало када се добије 122.000.000 за један комбинат. Онда је ћутао, сад се разгаламио.

Када су модификовани организми у питању, морам гледаоце да подсетим, посебно шећераше, да ту треба бити пажљив. Ја немам ништа против забране, али се ту мора вршити селекција. Рецимо, инсулин без генетичке модификације не може да постоји. Драги моји шећераши, вама професор отприлике припрема смртну казну. Дакле, ја нисам против, али мора наука да каже о томе шта може а шта не може да се модификује.

Када смо код организама модификованих, модификовани организам који носи одело, а само кад треба да уђе у Скупштину, онда обуче народну ношњу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Молим да се изјаснимо.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 138 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик мр Горан Чабради, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању комисије за утврђивање последица индустријског загађења воде, ваздуха и земљишта по здравље становника града Панчева, општине Бор, општине Обреновац, као и становника општина уз Велики бачки канал (Врбас, Кула, Црвенка, Сивац), који је поднео Народној скупштини 23. маја 2018. године.

Да ли народни посланик мр Горан Чабради жели реч? (Да.)

Изволите.

ГОРАН ЧАБРАДИ: Хвала, председавајући.

Поштоване колегинице и колеге народни посланици, ја сам данас поднео три предлога за допуну дневног реда. Дуго смо овде, па знате да ја то не радим често; имам припремљених десетак законских предлога, али нећу да злоупотребљавам ово време. Међутим, рећи ћу вам шта се догодило да баш данас поднесем три предлога и сва три предлога везана су за заштиту животне средине.

Искрено да вам кажем, одушевљен сам дебатованем на прошлој седници, махом свих посланика и свих посланичких група, када смо имали формалне, техничке измене једног важног закона, али те измене су биле формалне природе. И за такве измене, формалне природе, Закона о заштити животне средине ми смо овде имали једно плебисцитарно одушевљење и расправу где су сви посланици објашњавали како управо и они и њихове политике и политичке групе брину о грађанима, брину о здрављу, брину о животној средини.

Из тог разлога сам схватио да слично размишља огромна већина нас овде, поднео сам три предлога, сва три се тичу животне средине и здравља грађана. Нажалост, први предлог данас био је на разматрању по хитном поступку па нисам имао прилику да га образлажем. То је предлог да формирамо, да донесемо одлуку о формирању комисије која ће испитати евентуалне штетне последице изградње мини-хидроцентрала на подручјима заштићених природних добара.

Нажалост, свега осам посланика је подржало тај предлог. Онда се бојим, размишљам наглас, да можда оно што ми причамо и не мислимо. Не знам да ли мислимо или не, али то не радимо. Од 130 и нешто, 150 посланика, колико је данас било у неком моменту, свега осам посланика је подржало тај предлог. Мислим да није добро, али, свеједно, наставићу да форсирам усвајање предлога за допуну дневног реда, закона, комисија које ће подићи стандард у области животне средине.

Ова комисија коју сам предложио у овој тачки требало је да испита утицај загађења у четири најзагађеније средине у Србији на здравље становништва. Ми смо као држава, као друштво, дужни да својим становницима ту информацију обезбедимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 136 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик мр Горан Чабради, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик мр Горан Чабради жели реч? (Да.)

Изволите.

ГОРАН ЧАБРАДИ: Хвала, председавајући.

Поштоване колегинице и колеге посланици, нажалост, ево, још се једном потврдило да нешто говоримо, али не понашамо се тако. Овим предлогом хоћу да вас подстакнем да покушамо као друштво да

размишљамо мало шире, да не реагујемо увек на последице и њихово санирање.

Овде сам предложио измену и допуну Кривичног законика. Зашто? Зато што ми као друштво већ деценијама игноришемо велика загађења која имамо у овој земљи. Ми као друштво смо тек недавно, последњих месеци откопали неке сандуке, у неким местима; у Обреновцу је откривено 25 тона опасног отпада. Онда реагујемо накнадно, са накнадном памету и дозвољавамо, фактички, на такав начин да појединци и компаније мисле да могу да се понашају како хоће, да могу да загађују трајно животну средину. Били они свесни тога или не, ми као држава морамо да пошаљемо поруку да ћемо такво неодговорно понашање санкционисати.

Такво неодговорно понашање не може бити санкционисано на одговарајући начин постојећим Кривичним законом. Зато смо ми у Зеленој странци предвидели да се издвоји и формира једна посебна категорија, која би се звала еко-тероризам. То би фактички врло јасно значило шта намеравамо као друштво да урадимо са онима који онечишћују и дуготрајно загађују човекову околину и, наравно, грађане ове земље.

Ја вас позивам да у мало већем броју подржимо овај предлог. Овакве ствари и животна средина су изнад дневне политике и мислим да ће грађани Србије то знати да препознају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема, није гласао – 141 народни посланик.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допунити тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за аферу „Лутрија Србије“ повезану са Ђорђем Вукадиновићем, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Да ли народни посланик Маријан Ристичевић жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, познато је да је Ђорђе Вукадиновић покушао да уђе у Скупштину на листи влашке националне мањине. Познато је и да је добио новац на лутрији, 2.400.000. То треба испитати, под којим околностима.

Такође, оно што је вама, господине Мартиновићу, мало познато јесте да ми имамо и лажног Словака, имамо и лажну Зелену странку. Да објасним: Зелена странка је дошла у Парламент као странка националне

мањине. Ми никоме не можемо да вадимо крв, свако има право да се изјасни како жели. То право је имао и Ђорђе Вукадиновић, то право има и господин Чабради.

Да објасним, ако сте странка словачке националне мањине, није лепо, када дође председник Скупштине Словачке у овај парламент, да ви као представник словачке странке не дођете на ту седницу, вероватно зато што је господин председник Скупштине Словачке снажно подржао Србију и њену целовитост. Али зато дођете да потпишете декларацију о геноциду у Сребреници. Тад дођете, али на ово не дођете.

Такође, по питању животне средине, слажем се да је веома битан здрав ваздух, земља, вода и да ми морамо да чувамо ову планету, јер један народ не чини само садашња генерација већ и прошла и будућа. Ми будућим генерацијама морамо ову планету да оставимо макар у истом стању у коме смо је добили од својих предака. Потомцима је треба уступити макар у истом стању, ако не у здравијем. Зато је са залажем и за обновљиве изворе енергије, за мање загађење ваздуха, земље и воде.

Али, да вам кажем, постоји лажна Зелена странка. Имам потписану изјаву где радници у сервису у Новом Саду кажу да је председник Зелене странке – „словачке националне мањине“, „зелене“ странке – када му се покварио катализатор у аутомобилу, уместо да купи нови, тражио да га изваде.

Е, таква посла ми имамо са лажним Власима, лажним Словацима, лажним словачким странкама, лажним зеленим странкама, и тим лажима треба да станемо на крај.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 137 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Татјана Мацура, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања законитости донација Српској напредној странци за кампању за председничке изборе 2017. године, који је поднела Народној скупштини 15. децембра 2017. године.

Да ли народни посланик Татјана Мацура жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 143 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Татјана Мацура, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни

тачком – Предлог закона о допунама Закона о спречавању насиља у породици, који су Народној скупштини поднеле народни посланици Татјана Мацура, Љупка Михајловска и Бранка Стаменковић 8. новембра 2017. године.

Да ли народни посланик Татјана Мацура жели реч? (Не.)

Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 143 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Татјана Мацура, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о референдуму и Народној иницијативи, који су Народној скупштини поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић 17. августа 2018. године.

Да ли народни посланик Татјана Мацура жели реч? (Да.)

Изволите.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем вам, председавајући.

Мотив да поднесем предлог измене и допуне овог закона лежи у чињеници да постоји велики број грађана који покрећу народне, грађанске иницијативе, прикупљају потписе у веома ограниченом временском року, успеју да прикупе велику количину потписа и на крају са тим потписима не могу да ураде ништа.

Један од таквих предлога је и Предлог измене и допуне Кривичног законика, за који је прикупљено око 160.000 потписа грађана. Сматрам да је апсолутно нелогично да један такав предлог измене и допуне закона, с обзиром да је то пожелело 160.000 грађана у Србији, не може да дође на дневни ред Скупштине. То је, дакле, један од предлога закона који због овог закона за који тражим измену нису успели да се нађу на дневном реду Скупштине.

С тим у вези, ја бих овим законом предложила колико је оптимално време колико народни посланици, односно председници Народне скупштине имају да неки предлог који долази од стране грађана ставе на дневни ред Скупштине. Сматрам да је недопустиво, односно моја посланичка група и посланици Покрета центра сматрају да је недопустиво да моћ грађана у тој мери буде испод моћи једног народног посланика. Дакле, ако ја као народна посланица могу управо овај предлог измене и допуне закона да предам само тако што ћу да пожелим то да урадим, сматрам да је недопустиво да када грађани који су ме за ово место бирали пожелеле то исто да ураде, а да се не везују ни за једну политичку

организацију већ да то ураде као група појединаца који не желе да носе политичка обележја, не могу то да ураде.

Драге колеге, ја први пут представљам овај закон у Скупштини, надам се да ћу добити вашу подршку управо због једног од можда највећих и најтежих предлога о којима данас можемо да чујемо у јавности, а то су предлози за измену Кривичног законика. Дакле, 160.000 потписа који долазе за измену овог законика не могу да буду мање снажни у односу на 250 посланика који седе овде. Оправдајмо то. Зашто овде седимо? Ти исти грађани који су подржали ову иницијативу својим гласовима су подржали нас да овде седимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема, није гласао – 141 народни посланик.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Татјана Мацура, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о територијалној организацији Републике Србије, који је поднела Народној скупштини 31. јула 2018. године.

Да ли народни посланик Татјана Мацура жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 143 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Татјана Мацура, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансијској подршци породици са децом, који су Народној скупштини поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић 25. септембра 2018. године.

Да ли народни посланик Татјана Мацура жели реч? (Да.)

Изволите.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем, председавајући.

За мене је данас и уопште ових дана ово најважнији закон који може наша скупштина да стави на дневни ред. Без обзира на то, драге колеге, да ли се са мојим предлогом закона слажете или не, не можете да негирате да постоји изузетно велики проблем у Србији са преко хиљаду мајки, вероватно неколико хиљада мајки, које данас трпе последице лошег закона који смо недавно усвојили у Скупштини Србије.

Овај закон који је предложен у Скупштини Србије не носи страначке боје, то је јако важно да запамтите, овај закон писале су мајке у Србији, писале су у четири града: Новом Саду, Београду, Крагујевцу и Нишу. Све оне имају проблем са применом овог закона. Оно око чега смо постигле консензус на тим разговорима ставили смо у предлог измена и допуна овог закона. Данас вас молим да, у име ваших пријатељица, кума, сестара, свих оних које трпе последице због закона који смо тако брзо и непромишљено усвојили у Скупштини пре само неколико месеци, својим гласом подржите да овај закон дође на дневни ред Скупштине.

Нешто што предлажемо... Имамо десетак одредаба на које се позивамо, али ја ћу издвојити само неке. Тражимо да се 18 месеци, колико улази у обрачун надокнаде коју треба да приме породиље на основу породилског одсуства и одсуства ради неге детета, смањи на 12 месеци. Жене данас у Србији јако тешко долазе до посла. Навешћу вам само један од примера: жена из Ниша, коју сам упознала на отвореној расправи, од 2011. године волонтира у јавном предузећу; она је за овај систем невидљива радница, за њу је мисаона именица да оствари везаних и ових 12 месеци које предлажемо, а камоли 18.

Због ње и због хиљада других жена, предлажем да свака мајка у Србији која се породи има право на месечну надокнаду у висини републичког минималца. Ми имамо простора у буџету да ове надокнаде обезбедимо најосетљивијој групи жена која данас живи у Србији.

Такође, да се и предузетнице, које и те како пуне буџет Републике Србије, препознају на прави начин, да им се плаћају порези и доприноси како не би трпеле због лоше примене овог закона. Затим, да у обрачун породилског одсуства улази и трудничко одсуство јер то није хир жена већ неопходност; да се додатно не маргинализују пољопривредне осигуранице, као и мајке деце са инвалидитетом; да се препозна свако треће, четврто и свако следеће дете у породици.

Гласајте „за“, драге колеге. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за изјаве Санде Рашковић Ивић о Сребреници и „Олуји“, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, несретне изјаве да је у Сребреници почињен геноцид и изјава Санде Рашковић Ивић пред господином Летицом, у ТВ емисији, да је „Олуја“ била хуманитарна акција нанеле су немерљиву штету, уз изјаву Бошковог пријатеља Ивана Пернара да су Срби сами себе протерали. Дакле, постоји систем у давању тих изјава и вероватно иза стоје финансијски и имовински разлози. Зато би ваљало то испитати.

Што се тиче претходног предлога, а госпођа Санда је лекар, подржао сам претходни предлог, али наши гледаоци треба да знају да је ова власт у буџету нашла простор да породиљама једнократно исплати, врло брзо, од милион до четири милиона, и то народ треба да зна, у зависности од броја деце која се роде. Најмање што добију је 100.000 динара. То никада није било. Плус приход из локалног буџета; све локалне самоуправе, мислим, издвајају додатна средства. Треба то рећи и треба похвалити ову власт што је нашла новац за те потребе.

Али шта је радила претходна власт? Шта су радили ови који нам машу овим транспарентима? Шта је радио Влада Јешић? Шта је радио, господине Мартиновићу, Влада Јешић? Узео од породиља 57.000 евра. Шта су радили Саша Радуловић и госпођа Мацура? Шта су радили у изборној кампањи? Новац који је требало да се врати у буџет, који је био неутрошен, нису вратили. Шта су радили с тим новцем? Кликтали, кликтали. Да ли верујете да су наплаћивали кликтање? Да не би држави вратили паре, правили су фиктивне послове, и то треба рећи. Тај новац је узет од трудница, тај новац је узет од пензионера, тај новац је узет од мајки.

То су радиле Двери, то је радио Саша Радуловић, правили су фиктивне послове и паре из кампање пребацивали својим члановима. Једна од њих је била и госпођа Мацура, била је госпођа Николић, била је госпођа Стаменковић. Све су на своје фирме добиле по 800.000 динара за кликтање. То је оно када на мишу компјутера кликнете, а не узмете га да гађате политичког противника, као што је то радио Бошко Обрадовић.

То наш народ треба да зна, да је ова власт штедела, да уместо 834 милијарде колико је бивша власт, коју они подржавају, убирала, убирала 1.100 милијарди, три милијарде евра више убере у касу него што су убирали они. Ко је раније крао те три милијарде? Па они. Од кога су крали? Од трудница, од деце, од болесних, од сиромашних, од њих су крали, и то треба да знају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања порекла новца којим је министар одбране Александар Вулин купио стан у Београду, који је поднео Народној скупштини 13. децембра 2017. године.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући.

Пре неког времена сви грађани су мање-више упознати са тим да је Александар Вулин, министар војни, купио стан за 244.000 евра, ако се не варам. Тако је рекао. Могао је да покаже Агенцији за борбу против корупције 44.000, али за оних 200.000 никако, па је онда казао Агенцији за борбу против корупције да је тих 200.000 евра, које наравно, грађани знају, од плате нико не може да заради, а господин министар се ничим другим и није бавио у животу него добијао неке партијске послове, добио од тетке у Канади. Било би јако лепо када би сви грађани Србије имали неку такву тетку у Канади која ће им дати 200.000 евра.

Међутим, мало нам се министар уплео у ту своју причу о тетци из Канаде и тих 200.000 евра пошто грађани вероватно знају да постоји ограничење за унос новца у Србију, па када донесете 10.000 евра, односно више од 10.000 евра, морате то да пријавите на граници. Пошто министар нема ниједну пријаву на граници за те паре које је наводно носио, а нема ни промет преко рачуна да му је тај новац заиста стигао од неке тетке у Канади, онда је требало да надлежни државни органи то мало испитају.

Једини начин да донесе тих 200.000 евра законито у земљу јесте да је купио неких двадесет авионских карата па да је путовао тамо-овамо, од Србије до Канаде и назад, двадесет пута не би ли узео тих 200.000 евра. Морао је да узме још мало више новца пошто једна карта до Канаде и назад кошта најмање 700-800 евра, па када то помножите са двадесет пута, то су огромне паре.

Елем, министар ништа не доказа. Тужилаштво доби пријаву да ово испита, међутим, поставише новог тужиоца за организовани криминал. И, замислите чуда, тужилац ништа не рече, него се ућута око овог предмета.

Пошто је то тако било, ја сам сигуран да су грађани јако заинтересовани да чују како то може да се добије 200.000 евра од тетке у Канади и како је могуће унети тих 200.000 евра у земљу Србију без да пријавите органима на граници да сте унели толики новац. Једини начин да ово испитамо је да се направи један анкетни одбор од посланика из свих посланичких група, па да то лепо овде испитамо.

Знам да сте данас покушали све да не дође до ових тачака дневног реда. Покушавате и глађу да нас морите. Неки посланици једу кришом. Ја нећу кришом пошто једини начин да издржим оволико дуго је...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Радуловићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања разлога огромних губитака које остварује Ер Србија, обавеза које Влада Републике Србије и Етихад (*Etihad Airways P.J.S.C*) имају према Ер Србији, укупног пословног губитка Ер Србије (*Air Serbia ad Beograd*) у периоду од 2013. године до данас, укупног износа државне помоћи која је додељена Ер Србији у истом периоду и штетности уговора који је Влада Републике Србије потписала са Етихадом и Уједињеним Арапским Емиратима, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Радуловићу.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући.

„Ер Србија“ је доведена у Србију, односно „Етихад“ је доведен у Србију 2013. године. Недавно смо могли да прочитамо да имају огромне губитке, „Етихад“ има, и да више не знају шта да раде, тако да очекујемо расплет догађаја око „Ер Србије“.

Оно што доста грађана не зна, мисле да је „Ер Србија“ самоодржива компанија, да функционише најнормалније, не знају како у ствари изгледа пословање „Ер Србије“. Те 2013. године, негде средином године, „Етихад“ је дошао у Србију. Стари менаџмент „Јата“ је у првих шест месеци направио губитак од десет милиона евра. У првих шест месеци. Менаџмент „Етихада“ је преузео и у наредних шест месеци направио губитак од скоро четрдесет милиона евра, а онда је након тога, 2014. године, кренула да добија субвенције из буџета па је добијала субвенције од седамдесет милиона евра.

Ово треба да знају сви пензионери којима су отимане пензије, да знају где је тај новац који им је отет од пензија у ствари завршио; ово треба да знају и просветни радници, и војска, и полиција, да знају на шта држава троши њихов новац. Значи, прво седамдесет милиона евра, па наредне године неких четрдесет, па педесет милиона евра... Сваке године „Ер Србија“ добија од свих нас, грађана Србије, огроман новац не би ли остала

негде на позитивној нули, а за то време се хвале неким добицима. Значи, огромни губици. Када саберемо све субвенције које је „Ер Србија“ добила, долазимо до неких цифара које су преко 200-250 милиона евра за ово време док су ту.

Јако је важно да се на исправан начин троши новац пореских обвезника и да имамо одговорност разних менаџмента који су постављени на чело важних компанија, да видимо како раде и да можемо да проверимо да се новац троши како треба, да имамо праве људе на правим местима. На чело „Ер Србије“ постављен је човек који никакво искуство нема у авио-саобраћају, а наши стручни људи су склоњени са стране. Резултат је погубан по Србију. Очекујемо, након великих финансијских проблема у којима је „Етихад“, да дођемо и до тога да ће на крају морати да се повуку из те компаније пошто једноставно то не функционише.

Ко је и зашто ово радио? Због чега су донете ове погубне одлуке? Ја сам као министар привреде својевремено стопирао овај уговор, тражио да се попише имовина „Јата“, да се процени имовина, да се процени све што „Јат“ има да бисмо утврдили да ли ту има еквиваленције давања, односно да ли оно што долази као инвестиција заиста одговара вредности коју имамо. И, наравно, вишеструко је потцењена.

Значи, јако је важно да ово уредимо, иначе ћемо и даље имати оваква смањења плата и пензија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања разлога огромних губитака које остварује ЈП Електропривреда Србије Београд, као и укупног износа државне помоћи која је додељена ЈП Електропривреда Србије Београд, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Радуловићу.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући.

Па, ЕПС сваке године има огромне губитке на име неплаћене струје. Значи, сви грађани Србије знају, посебно пензионери пошто су они најредовније платише, да прве ствари које ураде јесу да измире све своје комуналне рачуне па и рачуне за струју. Грађани треба да знају да велики број неодговорних грађана, углавном бољег финансијског и имовинског стања, као и велики број компанија не плаћа своје рачуне за струју, него те рачуне уместо њих плаћају грађани Србије.

Значи, негде у последње четири године, кад погледате финансијске извештаје ЕПС-а, видећете да годишње око 150–200 милиона евра износе губици који настају тако што Електропривреда Србије мора да отпише потраживања која има према купцима којима је испоручила електричну енергију, која није плаћена. И, замислите, кад узмете тако последње четири године, то вам је 600.000.000 евра! Значи, неспособан партијски менаџмент унутар ЕПС-а и свих других јавних предузећа производи ове огромне губитке које имамо. Због тога се и подиже цена струје, због тога имамо и велике акцизе које су уведене на струју, зато што се не уводи ред.

Ми смо покушали да уведемо ред својевремено док сам био у министарству. Тражили смо личне карте од предузећа, од ЕПС-а и свих других, да утврдимо како се ови губици дешавају. Има и других губитака, рецимо губици на електромери и томе слично, и ЕПС на томе ништа не ради. Сад замислите колики је тај новац, годишње су пензионерима узимали неких 180.000.000 евра, а овај губитак је укупно, кад погледате последње четири године, 600.000.000 евра.

Потребан је, значи, анкетни одбор, пошто Влада неће овим да се бави, јер смо упутили дописе, питали и министре и Владу Републике Србије зашто се не баве овим и оваквим проблемима. Изгледа да штите те људе који не плаћају струју.

Е сад, то не може баш тако, односно није у реду. Није у реду да огромна већина грађана Србије, која једва саставља крај с крајем, измирује своје рачуне, а да постоје привилеговани, који су обично везани са врховима политичких странака, који то не раде, него онда очекују да буџет Републике Србије... А тај буџет пунимо сви ми, тако да се практично од наших пореза и од свега што грађани одвајају плаћају и овакве ствари.

Видите, овако се уводи ред у држави – тако што се спречавају ови и овакви непотребни трошкови, уводи се ред да сви морају да плате рачуне за струју. А кад то урадите, онда не морате да завлачите, као држава, руку у цепове грађана и отимате им плате и пензије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања разлога огромних губитака које остварује Јавно предузеће „Србијагас“, као и укупног износа државне помоћи која је додељена Јавном предузећу „Србијагас“ почев од оснивања предузећа 2005. године па до данас, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Радуловићу.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Још једно јавно предузеће са партијским кадром на челу. Већ дуги низ година „Србијагас“ прави огромне губитке, повећава се струја гаса, терет носе сви грађани Србије, а не уводи се ред.

Кад смо тражили личне карте предузећа својевремено, 2013. године, док сам био у Министарству привреде, „Србијагас“ је било једно од предузећа која су избегавала да доставе било какве податке. Па смо онда уз велики притисак од мене као министра на крају успели да кренемо да добијамо неке податке, а они су тако отезали и, практично, начин на који је то било рађено је – када се негде председник Србије, тада ППВ, изрази повољно о тим личним картама, онда сви трче да доставе податке; кад каже нешто негативно, онда све стане.

Ово вам је стање у држави: уместо да партијски кадрови који су добили да воде јавна предузећа полажу рачуне и министрима и грађанима, они се практично крију из политике. И шта је резултат? Огромни губици. Ради се о стотинама милиона евра, који се онда практично сваљују на леђа грађана Србије. Ево да вам кажем и како: „Србијагас“ узима, рецимо, огромне кредите, па онде те кредите практично користи и за оперативну делатност, за оно што треба да исплаћују и онда им не остане новца да могу да врате те кредите. Шта онда ради Влада Републике Србије? Предложи Скупштину, да сав тај новац, односно све те кредите које је предузеће као „Србијагас“ узело врати тако што ће директно из буџета једнократно да се врате дугови. Кад погледате финансијске извештаје и кад погледате буџете у наредне четири године, видите да сваке године и сваког месеца држава Србија, односно сви ми грађани одвајамо новац за плаћање активираних гаранција. Јер за сваки тај кредит, рецимо, који добије „Србијагас“ држава мора да гарантује, јер они који дају кредите знају да „Србијагас“ то неће моћи. А када, наравно, заиста „Србијагас“ и не може, онда грађани Србије то покривају из буџета.

Видите, ти трошкови, те активиране гаранције годишње износе некад 350, некад 300, некад 250 милиона евра. Ови износи су много већи него оно што је отето просветним радницима, полицији, војсци, медицинским радницима, лекарима и медицинским сестрама овим смањењем плата, и много више него што је отето пензионерима. Ово вам је цена партијске државе, у којој не постављате стручне људе на чело државе него неспособне партијске кадрове са купљеним дипломама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – седам, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница које се односе на неправилности приликом гласања и околности које су довеле до тога и обележиле спровођење избора за председника Републике 2017. године на територији општине Сјеница, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Радуловићу.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

О овоме говоримо већ откако су били председнички избори. У општини Сјеница је забележен огроман број гласова за Српску напредну странку и ишли смо да гледамо бирачки материјал, да видимо ко је гласао. Људи, локални, који су отишли да гледају то, видели су на тим списковима да су гласали неки њихови пријатељи, неки људи које познају, који уопште нису у земљи. Значи, гласали су људи који су у дијаспори или су негде на службеном путу. Тачно смо забележили имена и поднели одговарајући приговор. Шта мислите шта се десило са тим приговором? Десило се – ништа, неко га је ставио у неку фиоку, као да се ништа није десило.

Једино што нам је остало након што смо кренули званичним путем обавештавајући тужилаштво и званичне државне органе... Јер, знате како, није тако тешко утврдити, дали смо списак имена, зна се тачно који су ти људи, може се лако проверити. Полиција и тужилаштво могу лако да провере да ли су ти људи били у земљи или нису. Могу да их питају, рецимо. Као што је полиција могла код Вулина да разговара са његовом тетком, да то мало расправи, тако су могли и у овом примеру да разговарају са људима за које пише да су гласали, а нису гласали.

Данас сам предложио неколико закона, о њима смо дискутовали раније, док је колега Арсић покушавао да ме затекне ван сале не би ли та тачка дневног реда прошла. Говорили смо о томе да ово може да се спречи преко законских предлога које смо давали, да након избора сваки грађанин, као што може да провери да ли је уписан у бирачки списак, може да провери да ли је гласао на претходним изборима или, што је важније, да ли је неко гласао уместо њега. Дијаспора би то сигурно јако волела да види, ко све то гласа уместо њих.

Знате и за онај виц, каже: човек иде на гласање, седи тамо поред гласачке кутије и питају га – шта чекаш? А он каже – па чекам да видим оца. Они питају – што га овде чекаш, што не идеш кући? Он онда каже – преминуо је пре пет година, а видим гласа сваки пут, па да га сачекам да се мало попричамо.

Значи, ово су ствари које се дешавају у Сјеници. Ово су ствари које су се дешавале на територији целе Републике Србије. Ово је нешто што је потпуни распад демократије. Нашим драгим пријатељима из ЕУ је порука да овакве ствари подржавају када кажу – Србија иде у добром правцу. Јер кад срушите фер и поштене изборе, онда практично и немате демократију, имате само привид демократије.

Хоћемо анкетни одбор који ће све ове чињенице које смо изнели испитати. Онда може лепо да се провери, можда ми не говоримо истину, можда смо ово све скупа измислили, ево лепе прилике да то проверимо. Заштита изборног процеса је критично важна, иначе зашто гласамо?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које указују на повезаност Александра Вучића и Андреја Вучића са правоснажно осуђеним трговцем наркотика Александром Станковићем званим Сале Мутави и принудног преузимања луксузног ресторана „Франш“ у Београду, управљачких права над фирмама ИТ индустрије Алти/Вин-Вин, Проинтер и Енергософт, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Јавности је познато, када је убијен Александар Станковић, осуђени трговац наркотицима, звани Сале Мутави, у време када му је отворен аутомобил у гепеку су пронађени службени пиштољи МУП-а Републике Србије, службене легитимације, службена опрема која је тамо била. А онда су се такође у јавности појавиле вести да је у ствари штитио чланове породице председника Републике. Ово су ствари које заиста захтевају да се испитају. С једне стране, може да се покаже да је све ово нетачно. Ово је јако добра прилика и за председника Републике да то покаже пред свим грађанима, да у овим гласинама, како воле да кажу о њима, нема истине, али може да се покаже и другачије.

Такође, јавност је добро упозната о рекетирању разних предузећа која на један чудан начин проналазе другог власника, и то се повезује са братом председника Републике. Овај анкетни одбор би била једна добра прилика и да брат председника Републике, заједно са председником Републике, може да отклони све сумње око ових ствари о којима се у јавности говори.

Ми, наравно, имамо директна сазнања о овоме, поднели смо и кривичне пријаве и поводом овога у вези са Салетом Мутавим, а такође и у вези са преузимањем ових ресторана. Иначе, константно виђамо чланове породице председника Републике са људима који долазе из криминалног миљеа, што наравно некако не би смело да се дешава.

Према томе, овај анкетни одбор је једна јако добра прилика да све ове ствари испитамо и да проверимо да ли се то заиста десило или не.

Уместо владајуће већине, која помиње неке своје анкетне одборе да испитају мене или кога већ, и шест година причају једно те исто а ништа на томе не раде, а имају прилику, имају сву власт у рукама, хајде да одрадимо једном овако, јер ми подржавамо све ваше анкетне одборе у којима хоћете да испитујете, рецимо, како сам ја радио као стечајни управник у предузећима у којима сам био, шта сам тачно радио тамо, да ли сам штитио интересе поверилаца и борио се против лупежа или сам радио нешто друго.

Значи, ово је добра прилика да све ове ствари проверимо, да коначно изађемо из ове невероватне приче где се стално јавља један те исти човек, Маријан Ристичевић, који блати све око себе, без икакве одговорности. И онда не гласају за сопствене предлоге. Ево, ми смо данас гласали за његов предлог да се испита све што сам радио у каријери, јер сам поносан на то, па ево прилике, рецимо, да урадимо исту ствар што се тиче председника Републике и његовог брата. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања разлога огромних губитака које остварује Железара Смедерево од 2014. године до данас, укупног износа државне помоћи која је додељена Железари Смедерево у истом периоду и штетности свих уговора које је Влада Републике Србије закључила у вези са пословањем Железаре у наведеном периоду, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Радуловићу.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Железара Смедерево је годинама правила огромне губитке, посебно након времена када је СНС дошао на власт и практично поставио тамо своје кадрове, који су буквално урнисали Железару.

Оно што грађани не знају јесте да Железара није приватизована, односно није продата фирма Железара Смедерево, него је на аукцији продата имовина Железаре, коју је купио кинески инвеститор. Тако су практично сви дугови које је Железара правила пали на терет грађана Србије. Ради се о дуговима, односно о губицима који се мере стотинама милиона евра. Да су само запосленима исплаћивали плате, губитак би био три пута мањи. Тако да је очигледно да је новац излазио на неке интересантне начине ван земље, преко неких врло чудних уговора, где је некако за Железару све то време трошак сировина, трошак свега у вези са пословањем био јако велики, а приходи јако мали.

Па је онда, подсетићу вас све, председник Републике рекао како је довео чудотворни менаџмент који је повезан са ранијим Ју-Ес Стилом, да ће тај менаџмент да уведе невиђен ред, да ће коначно да процветају руже Железари. Након тога смо добили менаџмент који је месечно за плате од државе Србије узимао неких 340.000 евра. Триста четрдесет хиљада евра као месечна зарада менаџмента! Након што су направили даље огромне губитке... А тај главни менаџер, који је добио, преузео, односно дао му је СНС да води Железару, онда је преко својих фирми које су постале, замислите, главни купац и главни добављач Железаре... Значи, директор фирме, који има своје приватне фирме преко којих набавља сировине и преко којих пласира железо на тржиште, преко њега је све ишло. Након што је направио огромне дугове, само се извукао из компаније. Е, ту би био крај да након тога није још додатно тужио Републику Србију, па изгледа сада по арбитражи негде неких једанаест милиона долара још морамо да платимо за све то.

Значи, ово је огроман јавашлук, који нас поново кошта стотине милиона евра. Грађани треба да знају да је онај тежак живот који имају, то што не могу да добију бесплатне уџбенике, то што им се отимају плате и пензије, у директној вези са тим да у држави не постоји ред, да нас воде најгори, да нас воде људи са купљеним дипломама. Онда вам је трошак таквог система толики да једноставно овако лоше...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница да ли је током избора за народне посланике, одржаних 24. априла 2016. године, дошло до изборне крађе, односно да ли су гласови које су на локалним изборима одржаним истог дана освојили опозициони грађански покрети, странке мањина и опозиционе странке

украдени и уписани као гласови изборним листама Александар Вучић – Србија побеђује, Ивица Дачић – Социјалистичка партија Србије (СПС), Јединствена Србија (ЈС) – Драган Марковић Палма и Др Војислав Шешељ – Српска радикална странка, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Изволите, колега Радуловићу.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Ово је још један анкетни одбор који се тиче изборног процеса. Јако је важно да будемо сигурни да нема крађе на изборима. Крађа се дешава на више нивоа. Није само питање застрашивања људи, као што смо недавно видели у Мајданпеку, где се у циповима обилазе куће, изводе грађани да гласају, који онда тамо у страху морају да заокружују на бирачком месту, није само да се купују гласови и праве „бугарски возови“, него се манипулише бирачким списковима, манипулише се онима који су гласали, па проналазите људе који нису били у земљи а за које се пише да су гласали, па се манипулише на крају и резултатима избора.

Основна ствар у демократији је да имате слободне и фер изборе. Ово ће наши драги пријатељи из Европске уније, који подржавају ову владу, јако добро знати пошто је то за њих, код куће, једна од најважнијих ствари, јер то дефинише да ли живите у слободној земљи или живите у земљи у којој је диктатура. Слободну земљу одликују слободни избори где се ни на кога не врши притисак, где су бирачки спискови сређени, одликује нормална медијска ситуација где посланици, рецимо, чланови опозиције могу нормално заједно са посланицима позиције да расправљају о различитим предлозима да би грађани добили најбоље решење.

Нажалост, у Србији ничег од тога нема и онда нам је потребно да мало погледамо сваке од тих избора и утврдимо шта је ту заиста рађено како бисмо спречили да се овакве ствари понављају у будућности. Овакву ситуацију имамо дужи низ година, није СНС измислио ове ствари, постојале су и пре СНС-а. Међутим СНС је кроз своју „Пинк коалицију“ ово довео до апсолутног савршенства. Е па, кад немате слободне изборе у земљи, онда немате ни демократију.

Сигуран сам да ће колеге из СНС-а желети да разговарају о овоме и да покажу колико чисто добијају изборе, колико се не баве манипулацијама и да ће им бити драго да то могу да представе грађанима Републике Србије, јер ја бих се тако понашао да сам на њиховој страни. Кад неко покрене овакво једно питање, ја бих га подржао. Као што је данас цео посланички клуб Доста је било подржао иницијативу Маријана Ристичевића, који би да испита шта сам ја радио пре него што сам ушао у политику, да ли сам некога крао, или сам у ствари штитио интересе радника, штитио интересе поверилаца и борио се против лупежа.

Ово су ствари о којима смо хтели данас да разговарамо. Све су покушали да би нас спречили да уопште говоримо о овоме – покушали су изгладњивањем, па су покушали са тим да чим изађем напоље на минут, да ме прозову... Нажалост, односно на срећу, није успело. Ове теме су јако важне, ово је суштина демократије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Радуловићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за афере повезане са бившим министром одбране Драганом Шутановцем и ненаменским трошењем средстава, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, мислим да треба испитати све што је бивши министар одбране говорио и радио. Пре мене о томе је говорио Саша Радуловић, али је говорио само о садашњем министру одбране сумњајући у некретнину коју је министар прибавио. Али Саша Радуловић не сумња у некретнине које је прибавио бивши министар Шутановац, који је скупио 340 квадрата, а комшија му, гле чуда, Балша Божовић. То господина Радуловића не интересује.

Господине Мартиновићу, ја не знам шта је јео Саша Радуловић, какав је бурек био, али мислим да је био са неким гљивама и дужан сам да упозорим господина Радуловића да су само неке гљиве јестиве више пута. Бојим се да је налетео на неке чудне гљиве и нешто се понаша онако, што би наш народ рекао, изгледа мало озебо.

Наиме, ако господин Радуловић није исплатио са своје организације по 800.000 динара трима госпођама на фирме о којима сам говорио, госпођи Стаменковић, госпођи Мацури и госпођи Николић, ако није исплатио по 800.000 динара, ја дајем оставку, ако није исплатио. Али ако је исплатио, тај пенцетирани образ, ако је то исплатио, нека он поднесе оставку. И да ли је спреман на такву врсту активности?

Овде је, док је мљацкао, покушао да навуче разне мишеве, али ја знам неке крупне мишеве па ћу говорити о једном. Сви знате да је Републичка изборна комисија орган који прима приговоре, госпођа Радета то зна. Дакле, никаква Сјеница не прима приговоре, приговори се подносе Републичкој изборној комисији. У тој комисији господин „Крадуловић“, Радуловић, има господина Нинића, кога је скупо плаћао из касе

министарске, мислим додатно 80.000 динара. Мало мачку говеђа глава, што наш народ каже.

Сви знамо да су у бирачким одборима и органима опозициони представници имали већину. Дакле, уколико је приговора било, уколико су били валидни, уколико је крађе било, све инструменте господин Радуловић је имао. Али 19. септембар, Саша Радуловић, да видимо колико Саша Радуловића има; један каже крађа, други каже овако: „Крађе на бирачким местима у Београду није било, у остатку Србије такође. Чињенице су некада болне, СНС изборе добија на терену.“ Који Саша Радуловић лаже? Господине Ранчићу (госпођа Санда није ту), њему не треба вођа, њему не требају избори, њему треба психијатар. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради увида у целокупан изборни материјал председничких избора 2017. године и утврђивања да ли изборни материјал садржи аномалије и у чему се оне састоје, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Изгледа, председавајући, да господин Маријан Ристичевић може да прича о чему год хоће и то, наравно, онако, потпуно без смисла, са много увреда. Заиста не разумем зашто не реагујете. Онда претпостављам да могу и ја да причам шта ми падне на памет пошто практично колега може да прича о стварима које није предложио у свом анкетном одбору.

Оно што је битно, за сваки изборни циклус треба да се утврди да ли је заиста било изборне крађе и у ком виду је било изборне крађе. Јако је битно да тај посао одрадимо како би сви грађани Србије могли то да виде. Мислим да је у интересу и господина Ристичевића и комплетне владајуће већине да управо одрадимо ове анкетне одборе да би утврдили, да би они могли да покажу како нигде није било крађе.

Нешто ми говори, када погледамо те бирачке спискове, а и подаци до којих смо дошли, да је више него јасно да су гласали умрли, да су гласали људи који нису били у земљи када је организовано гласање, да имамо онај велики проблем, то грађани знају, да људи добијају позиве за гласање на адресама на којима се не налазе. Значи, нико не зна... Они мали бели листићи, оне трачице што се пред изборе стављају у поштанске сандучиће, обично у сваком улазу остане велики број њих где се налазе

имена људи за које станари никада нису чули. Ово вам јасно говори о томе да постоје озбиљни проблеми у бирачком списку, да постоје озбиљни проблеми са гласањем. Онда би било интересантно, рецимо, видети да ли су ти људи за које станари у зградама знају да не живе ту гласали на изборима.

Имате, такође, манипулације које су такве да велики број људи пријави пребивалиште у општини тик пред изборе, на неки начин то прође иако постоји ограничење да не можете да мењате тако место, а онда одмах после избора то врате назад. Користи се ова техника за локалне изборе.

Сада, да не бисмо спекулисали о овоме, да не бисмо, као што ради владајућа већина, шест година причали о једном те истом а на крају немали ниједан доказ и да нико не заврши у затвору, ми хоћемо да се ови анкетни одбори одраде да бисмо на крају могли да кажемо – јесте, били смо у праву, било је изборне крађе, ово су људи који су је организовали и завршили су у затвору, или да кажемо – не, погрешили смо, тврдили смо нешто што није тачно, избори су били регуларни.

Значи, ово је оно што нам треба.

Да сам на страни владајуће већине, а биће здравља, доћи ћемо и до тога, ја бих све ове анкетне одборе усвојио и онда бих имао једну нормалну дискусију, где бисмо доказали грађанима Србије да су избори фер и поштени.

А поздрав нашим пријатељима из ЕУ који читав овај циркус подржавају. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за афере повезане са бившим Заштитником грађана Сашом Јанковићем и ненаменским трошењем средстава, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, да подсетим гледаоце и посланике, господин Мартиновић то зна, поменути Јанковић се сусрео са господином Радуловићем у министарству и том приликом су разговарали о паралелној служби безбедности, коју је наводно установила Демократска странка. То би господин Радуловић могао и да потврди, али када је господин Радуловић у питању, он каже да га ја блатим, да лажем итд.

Ево, ја понављам, да гледаоци чују, ако господин Радуловић није фирмама госпође Николић, госпође Стаменковић и госпође Мацуре пренео по 800.000 динара из средстава за изборну кампању, која су добијена из буџета Србије и требало је тамо да се врате, ако није дао по 800.000 динара за кликтање, ја ћу дати оставку, али ако је дао, да он да оставку.

Такође, избори су проведени по прописима које је установила Демократска странка, њему братска странка, странка лопуза и превараната, као што је и он сам. Дакле, они су донели та правила и избори су се одвијали по њиховим правилима, не по нашим. Ниједан изборни закон, ниједан изборни пропис није промењен.

Имали су већину у органима. Он је имао једног представника, госпођа Радета ме подсетила, имао је и господина Гајића, другог адвоката. Ово је господин Радуловић написао: „Крађе на бирачким местима у Београду није било, у остатку Србије такође. Чињенице су некада болне, СНС изборе добија на терену.“ Ја питам – који Саша Радуловић је ово написао, а који Саша Радуловић сада прича да је било изборне крађе?

Дакле, код мене нема дилеме, у једном човеку постоји згрчен други Саша Радуловић, који би требало да се одмара у Бечу, у оном стану Горана Јешића. Ако им је он мали, само 160 метара квадратних, ја им предлажем да иду код господина Шутановца, он има 329 или 340 квадрата на пашњаку, директно с пашњака, да не буду згрчени онако велики, дугих ногу, могу лепо да се пруже и одморе.

Господине Радуловићу, поново вам нудим – да ли желите да поднесем оставку уколико нисте госпођама пребацили по 800.000 динара за кликтање, на три њихове фирме? Ако докажете да нисте, ја ћу поднети оставку, али ако јесте, да ви поднесете оставку и да нас тим својим маштаријама више овде не оптерећујете. Ни нас ни грађане Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са стечајем који се спроводи над Рударско-топионичарским басеном Бор, разлога огромних губитака које остварује РТБ Бор, укупног износа државне помоћи која је додељена РТБ Бор и штетности плана реорганизације РТБ Бор, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући.

Нећу се бавити колегом Ристичевићем, он се у свом говору мноме бави сваки пут. Оно што ми је заиста интересно, како је могуће да између мојих предлога за допуну дневног реда упадају његови? Јер када сам отишао на писарницу и предао својих 30 предлога, није било Ристичевића. И како сте успели да убаците њега између? То је заиста невероватно. Ви сте један чудотворац, господине Арсићу, који је у стању такве ствари да искомбинује.

Елем, што се тиче РТБ Бор, спроведен је стечајни поступак над РТБ Бор где су огромни губици, које је направио менаџмент са господином Спасковским на челу, прешли милијарду евра. Они су у том стечајном поступку практично обрисани, без да је ико утврдио како су ти губици направљени. Највећи део губитака односи се на потпуно промашену инвестицију у Топионицу; о томе Бранислав Михајловић, наш доктор наука из Бора, који тамо ради цео свој живот, може томоје да вам прича. Ти огромни губици су направљени и, практично, све је отишло под тепих. Велика потраживања државних предузећа су практично побрисана, тако да су губици преваљени на терет грађана Републике Србије, а неспособни менаџмент се извукао.

Након свега тога, након тог огромног јавашлука који је, подсећам, коштао преко милијарду евра... И то није само ова власт, то се протеже и у претходну власт пошто је господин Спасковски, исто као и наша председница Скупштине, серијски прелетач који иде од једне до друге странке, тако да ово има континуитет и губици су прављени у дугом временском периоду. На крају, због тога и таквих партијских кадрова, неспособних, који су добили да воде тако важна предузећа, ми практично имамо оволике проблеме. Имамо проблеме са јавним дугом, па се отимају плате и пензије уместо да се уведе ред.

Тај РТБ Бор, након оволиког јавашлука и губитака од преко милијарду евра, продат је Кинезима практично будзашто, јер су резерве које у Борској реци има РТБ Бор, истражене резерве, негде на нивоу 35 милијарди долара, а продат је за 340.000.000. Поред тога, купио је, односно покушава да купи и Чукару пеки, где су Канађани, где су резерве биле прво процењене на неких 5,5 милијарди долара, а сада порасле на преко сто милијарди.

О свему овоме нам је говорио председник ДЈБ Бранислав Михајловић. Ниједан државни орган не реагује на то. Он годинама покушава да се уведе ред тамо јер зна колики је ресурс РТБ Бор. Уместо тога, ми смо права колонија, коју колонизује ко стигне, ево сада и Кинези.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Радуловићу, пре него што ставим на гласање, пошто сте и мене прозивали, нисам ја никакав чудотворац.

Једино ако то сматрате због тога што већ седам сати седим овде у скупштинској сали и пратим утврђивање дневног реда, седам сати непрекидно, само сам седео можда мало међу посланицима итд.

За једну ствар, и поред тога што сте унели храну, чини ми се бурек са сиром, овде у Скупштину и повредили достојанство, имали сте среће што нисам тада ја председавао.

У једном делу могу да вам одам признање – бар се борите за реч овде у Народној скупштини, а не као неке ваше колеге, моје колеге, не само ваше, које су изгубиле стрпљење и напустиле седницу Скупштине Србије причајући да немају никаква права. Ствар је у томе што ништа друго нису морали да раде него да деле судбину свих нас који седимо у овој сали и да учествују у раду.

Зато нема да се по том редоследу који сте ви измислили прозивају народни посланици; прозивају се онако како су овде поређани папири. А сад, то што не знате ко ће када да буде прозван, мислим да је то једини начин да видимо како ко жели да седи у овој сали и учествује у раду Народне скупштине.

Стављам на гласање ваш предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да овај предлог није прихваћен.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2017. године.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Управо због овог говора који сте одржали сам и предложио данас да се разрешите са места потпредседника Скупштине пошто злоупотребљавате своју позицију. А колеге из опозиције су са разлогом отишле. Ми само нећемо да вам приуштимо то задовољство да нас отерате, јер нећете нас отерати.

Што се тиче овог привременог смањивања пензија, добра је ствар да је то коначно укинута, односно коначно, после четири године отимања од пензионера, од свих наших бака и дека, на крају је то враћено назад.

Да подсетим грађане Републике Србије, преко 60% пензионера није добило смањење, то су они који су имали пензије испод 25.000 динара, а сви који су имали преко 25.000 динара су добили смањење од 22% и 25% изнад 40.000 динара. Онда се причала прича о томе како се тобоже узима од богатих пензионера, чувају се ови други. Практично, власт је гледала да завади пензионере међусобно. Замислите ситуацију: један пензионер који има мало више од 25.000 хиљада, то је већина, добија умањење. А све

ове губитке које држава прави због неодговорне власти, не само ове него и оне пре ње и пре ње, које не умеју, очигледно, да воде државу, јер вођење државе је озбиљан посао, за озбиљне људе, који умеју да не праве губитке и да праве вредност за грађане Србије...

Значи, због свега тога, практично, то смањење пензија је било завлачење руке у њихов џеп да би партократија, ови неспособни партијски кадрови могли да се прехране. То је завлачење руку у џеп. Да би на крају, рецимо, ова нова директорка Музеја Николе Тесле могла да избаци човека који је водио Музеј Николе Тесле годинама, који познаје вероватно боље од било кога другог живот и дело Николе Тесле. Па зар сте морали и у ту институцију да угурате неког вашег партијског, без икаквог искуства?

Оно што не ваља је... Добро је што сте вратили пензије назад, међутим, четири године сте отимали. Ту има неких 720.000.000 евра, доња граница рачунице, мада има различитих рачуница пошто су била и нека мала повећања у међувремену па смо гледали да све то укалкулишемо, значи, 720.000.000 евра сте узели пензионерима, отели. Ми предлажемо да се то отето и врати, јер отето је проклето. Пензије су имовина, нису социјална давања. Па смо онда предложили амандман на ваш закон, где смо рекли да са сваком новом пензијом треба да се исплати пензионерима један месец онога што им је отето. И остаћемо при томе до краја, тако да ћемо овај и овакав законски предлог и даље образлагати.

Оно што је јако битно, и данас сам то показао кроз читаву ову серију анкетних одбора које смо предложили, јесте колико држава расипа паре и колико неспособна партократија на власти у ствари уништава државу Србију. Према томе, вратите пензионерима отето.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о средњем образовању и васпитању, који је поднео Народној скупштини 8. децембра 2017. године.

Изволите, колега Радуловићу.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Ово је онај закон о бесплатним уџбеницима. О томе смо причали када је био закон на дневном реду. Министар образовања се сложио с тим бесплатним уџбеницима, рекао да ће урадити нешто по том питању, па онда, наравно, као и све остале ствари, није урадио ништа.

О чему се заправо ради? У уређеном свету, где је већина наших малишана побегла, значи деца нам беже у дијаспору па се настане у

различитим земљама, Америци, Канади, земљама ЕУ, али и у Русији, чак и у Боцвани, држава је препознала да је образовање право детета. Шта то значи? Ако је нешто право детета, онда не можете оптерећивати родитеље за нешто чему је друштво дало право, односно уџбеници треба да буду плаћени из буџета.

Кад погледате тако сваке године, родитељи једва састављају крај с крајем... У земљи у којој имамо огроман проблем са наталитетом, имамо проблем с тим да немамо довољно деце, држава не подстиче образовање, него тера родитеље да из онако малих плата, често пензија од бака и дека, одвајају по 15.000-20.000 динара месечно да би деци набавили комплет књига.

Моја деца су првих пар разреда школе похађала у Америци. Америка је најкапиталистичкија земља на свету и, замислите, поведете ваше дете, први дан школе, одведете га у школу и дете тамо добије цео комплет уџбеника. Ово ради најкапиталистичкија земља на свету, ово раде многе земље ЕУ, ово ради Русија и, поменух вам, ово ради чак и Боцвана.

Онда се поставља питање да ли ми ово можемо да платимо. Један рационалан систем коришћења тих уџбеника је да се они набављају тако да се преносе са генерације на генерацију, па дете узме уџбенике, годину дана одради, након тога пренесе на наредну генерацију. Само оне уџбенике које дете уништи, а и то се дешава, родитељи морају да плате, а за оне који су нормално очувани, са нормалним хабањем, нема никаквог плаћања. Након четири године се, типично у циклусу, мењају ти уџбеници и купују нови.

Ако се успостави овакав систем измене уџбеника на четири године, укупан трошак по буџет Републике Србије за сву децу у основним школама, које има око 560.000 у Србији, и за сву децу у средњим школама, неких 260.000, износио би 0,23% буџета Републике Србије. Да вам поновим – 0,23%.

Према томе, ако скупите ове јарболе и новогодишња осветљења и ова чуда по Београду, могли бисте да платите уџбенике за сву децу. Значи, образовање је право детета и ево нам прилике да то и учинимо у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о основном образовању и васпитању, који је поднео Народној скупштини 8. децембра 2017. године.

Изволите, колега Радуловићу.

САША РАДУЛОВИЋ: Ово је наставак ове тачке о којој сам говорио. Често чујемо аргументе како нема новца у буџету за ово што предлажемо, како су бесплатни уџбеници привилегија, како држава то не може да плати, а када погледамо све ствари на које се баца новац, више је него очигледно да ово може да се плати.

Ако кажемо да је наталитет и да су деца приоритет у Србији, а јесу, односно требало би да буду, онда би требало да омогућимо да родитељство буде максимално потпомогнуто од стране државе. Значи, не само уџбеници за децу у основним и средњим школама него и предшколско образовање, пошто је показано у студијама да је јако важан и тај сегмент образовања где се деца уводе у школу.

Трошак свега овога, трошак свих уџбеника за основне и средње школе, као што сам рекао, за 560.000 деце која су нам у основним школама и 260.000 у средњим школама, износи 0,23% буџета Републике Србије. На субвенције се баца милијарда евра годишње. За ово нам је потребно годишње неких 20-25 милиона евра. Као што сам објаснио, ти уџбеници се преносе са генерације на генерацију и мењају, отприлике, сваке четири године. Овакав систем је могуће успоставити. Ово Србија никада није имала; имали смо делом плаћене уџбенике за неке категорије.

Оно што ми говоримо јесте да је образовање право детета, да образовање не сме да зависи од економске снаге родитеља. Практично, можемо лако да пронађемо та средства која су потребна да сва деца добију бесплатне уџбенике, а онда ћемо тиме можда подстаћи родитељство пошто је велики број младих парова који желе да имају децу. Има, наравно, и парова који не желе да имају децу и ово се не односи на њих, говорим о онима који желе да имају децу. Ако учините систем таквим да држава помаже одгајање те деце, склања трошкове које може да склони, а то су трошкови уџбеника, трошкови вртића, тиме ћемо практично подстаћи те људе, пошто знају да се држава стара о њима, да имају децу. То је најбоља мера за борбу против пада наталитета.

Друга ствар, грађани вероватно не знају, уџбеници у Србији су претворени у једно јако профитабилно тржиште и, замислите, 60% тржишта уџбеника у Србији држе немачки издавачи. Значи, већину уџбеника за сву децу у основним и средњим школама пишу немачке компаније, па нам се онда тако и деси да заборавимо стогодишњицу пробоја Солунског фронта.

Јако је битно да се уведу бесплатни уџбеници. То је нешто што буџет мора да плати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о основама система образовања и васпитања, који је поднео Народној скупштини 8. децембра 2017. године.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Да би грађани разумели како оволико различитих предлога а тема је врло слична: па, имамо неколико закона, имамо основни, кровни закон, који покрива све врсте образовања, а након тога посебне законе за основне и средње школе, па се надамо да ће се негде код ових закона владајућој већини „упалити лампица“ и да ће казати – хајде, људи, да ово подржимо.

Значи, ради се о бесплатним уџбеницима, о томе да сва наша деца у дијаспори, огромна већина њих, пошто обично иду у западне земље, али такође и у Русији и Боцвани, имају бесплатне уџбенике. Онда би било добро да са том нашом децом која су отишла у иностранство, где добијају бесплатне уџбенике, ове наше малишане код куће изједначимо.

Знате, просечна примања домаћинства у Србији, где често пензије улазе, значи не просечна плата него цело домаћинство колико зарађује, то је око 60.000 динара. Знам да многим то звучи превише, и тачно је пошто су и статистике мало накренуте на страну оних који пријављују приходе, а не према онима који раде на црно и често добијају мање од тога. Међутим, ово је званична статистика. Када бисмо користили неке друге бројеве, нападали би нас да говоримо супротно ономе што статистика каже, тако да морамо да користимо овај износ од 60.000.

Па сад замислите, та породица која прехрањује рецимо четворо, има двоје деце, како поднесе да за ту децу плати уџбенике. Комплети уџбеника коштају између 15.000 и 20.000 динара, са прибором који иде уз то; погледајте колико коштају торбаци за ученике. Кад све саберете, па видите све могуће екскурзије, све где се воде деца, све што имате да платите током године, онда заиста испада да су грађани Србије и ове наше породице које одгајају децу у ствари чудотворци, који ни из чега праве нешто, пошто је математички немогуће покрити то да практично са својим примањима можете да пошаљете децу у школу.

Ово је нешто што Србија може да реши, ово је нешто што Србија мора да реши. У буџету има довољно новца за то, потребно је само 0,23% буџета Републике Србије да би се ово покрило. Погледајте, на субвенције Влада годишње баца милијарду евра. Требало би само да одвоји неких 25.000.000 евра од тог великог броја и да практично покрије бесплатне уџбенике за сву децу у основним и средњим школама, односно уџбенике који су плаћени из буџета.

Иначе, то тржиште уџбеника је толико надувано, цене су толико надуване... Као што сам говорио малопре, немачке компаније контролишу то тржиште, већина грађана не зна. Кад би то преузела држава, онда би и цене тих уџбеника значајно пале.

Значи, дајте да образовање буде право сваког детета. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Молим да се изјаснимо.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Саша Радуловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о предшколском образовању и васпитању, који је поднео Народној скупштини 8. децембра 2017. године.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Овај закон се тиче предшколског образовања. Пошто мислимо да је образовање право детета, мислимо да би боравак у свим предшколским установама требало такође да буде плаћен из буџета за сву децу у Србији. Често нам на ово кажу – али има породица које нису социјално угрожене, које имају велика примања, зашто и њима то да плаћамо? Па зато да не бисмо правили разлику међу децом. Зато да се она деца чији родитељи не могу да плаћају не би осећала мање вредном од ове друге деце којима родитељи могу да плате.

У ствари, та разлика између терета који могу да поднесу родитељи из имућнијих породица се прави у пореском систему. Те породице које зарађују више треба да плаћају више порезе, јер тиме финансирају општи систем већим износима; онда преко тога у ствари остварујете социјалну правду, а не правите разлике међу децом.

Е сад, имали смо много примера где су родитељима, поготово у Београду, зарачунавани вртићи по много већим ценама него што је и сам закон то предвиђао. Годинама су плаћали вртиће много више него што је требало да плате јер постоји одредба закона која каже да родитељи носе само 20% цене. У ствари, ми мислимо да и тих 20% треба укинути и да сва деца треба да добију места у вртићима. Онда су морали, уз нашу помоћ често, да туже своју државу да би добили то право да им цена буде само 20%. Ово је покренуто под претходном влашћу у Београду, овај проблем, па су родитељи плаћали много више, па је то наставило под овом влашћу, у једном тренутку је прекинуто. Међутим, Град не враћа добровољно овај новац, него родитељи морају да туже.

Јако је битно из свега овога извући пар кључних порука. Ако заиста мислимо, стојимо иза тих речи да су деца наша будућност и да је улагање у децу најважније, онда треба пре свега да учинимо образовање доступним свој деци, да образовање буде право детета, да дете има право да има место у вртићу, да дете има право да добије бесплатне уџбенике, да то право нико не може да угрози и да економска снага родитеља ни на који начин не може да утиче на будућност детета. Ово треба урадити за сву децу у Србији и практично довести их све у исти положај.

Као што сам рекао, многе од ових ствари постоје у уређеним земљама на западу, и у Русији, у Боцвани, као што рекох, и прича о томе да ово не можемо да платимо једноставно није истина. Подсетићу још једном, на субвенције држава баца милијарду евра годишње, на активирани гаранције преко четиристо милиона. Прекинемо јавашлук, има новца за уџбенике и вртић.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам овај предлог на гласање.

Молим да се изјаснимо.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за проглашење лажне државе Косово, утицаја који је на то имало мишљење Међународног суда правде, те поводом тога одговорности бившег министра иностраних послова Вука Јеремића, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, за време вршења власти Вука Јеремића, у народу познатијег као „Вука Потомка“, Саша Радуловић је добро пролазио.

Он се овде буни откуд ја између његова два излагања. Овако, њих је двојица, а судећи... Озбиљно вам кажем, њих је двојица: један тврди било је изборне крађе, други тврди није било изборне крађе. А изгледа да их је било четрнаесторица. По списку фирми које је водио у стечају, било их је четрнаест.

Драге баке и деке, драги унуци, овде су ваши бесплатни уџбеници, овде су ваше пензије. За време владавине странке бившег режима, „Вука Потомка“, Ђиласа и екипе, Саша Радуловић је дочекивао све што ови нису опљачкали. Што не узме у приватизацији странка бившег режима, то

дочека „Дели Стечивоје“ и детаљно опељуша и пребаци новац на своју фирму, као бајаги за књиговодствене услуге. Па мало части и кума.

Али је дошло време, нема више стечајева, напустио га је кум, напустили га партијски другови, верујем да ће га ускоро напустити и кућни љубимци.

Даме и господо народни посланици, стечајеви, барем да наши гледаоци знају, служе да би се намирили повериоци и фирма опоравила и радници задржали радна места. Не, он то није радио. Он је гледао да намири себе, кумове, ближњу фамилију и да се они опораве.

Ја препоручујем том луцидном или „лудцидном“ типу човека да његов председник Бане Михајловић, који је купао рударе хладном водом јер је нашао да су то радили Немци у руднику Бор, том хладном водом полије овог поред њега. Дакле, то је једини лек који ја могу препоручити Сашу Радуловићу, који неће да прихвати понуду о подношењу оставке – ја или он. Очигледно да сам ја говорио истину.

Зашто је он најурен са места министра? Ево мејла који је упутио 17. новембра 2013. године господину Вучићу: „Повуци налог да се копа по стечајевима у којима сам радио.“ Дакле, баке, деке и унуци, он је хтео да замаскира крађу коју је починио и када му то није успело, најурен је из Владе. Још нешто, каже овако, не знам који је Радуловић ово писао: „Моја и Цвијанова посланичка група сигурно ће бити део будуће владајуће коалиције, јер су ММФ и Американци поставили Вучићу као услов за обећаних пет стотина милиона долара буџетске подршке. Он је био приморан да прихвати, баш као што је морао да прихвати и моје именовање у августу прошле године, дакле преко воље. Ја би требало да преузмем поново спојено Министарство привреде и финансија.“

Не знам који Саша Радуловић је ово говорио, али очигледно да је ова држава превише озбиљан производ да би пала у руке оваквих стечајних ликова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за афере повезане са бившим градоначелником Београда Драганом Ђиласом и ненаменским трошењем средстава, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, врло кратко на крају, ја не браним власт – ја нисам био власт, Саша Радуловић је био власт – ја браним државу, државу Србију и њено право да постоји. Браним државу од оваквих ликова који су народу крв на сламчицу попили, очи из главе су им покрали. Зато ово говорим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за приватизацију Дуванске индустрије и умешаности у то тадашњег државног врха на челу са тадашњим премијером Зораном Живковићем, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за проглашење лажне државе Косово, утицаја који је на то имало мишљење Међународног суда правде, те поводом тога одговорности бившег председника Републике Србије Бориса Тадића, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за афере повезане са бившим председником СО Смедеревска Паланка Радославом Милојичићем и ненаменским трошењем средстава, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Александар Мартиновић, на основу члана 92. став 2, члана 157. став 2. и члана 170. Пословника Народне скупштине,

предложио је да се обави заједнички начелни и јединствени претрес о: Предлогу закона о грађевинским производима, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о ваздушном саобраћају, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о транспорту опасне робе, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о истраживању несрећа у ваздушном, железничком и водном саобраћају, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о државној припадности и упису пловила, Предлогу закона о изменама и допунама Закона о поморској пловидби, Предлогу закона о потврђивању Оквирног споразума о економској и техничкој сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Мађарске у области инфраструктурних пројеката.

Да ли народни посланик Александар Мартиновић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила овај предлог.

Пошто смо се изјаснили о предлозима за стављање на дневни ред седнице аката по хитном поступку, предлозима за допуну предложеног дневног реда и о предлогу за спајање расправе, на основу члана 93. став 3. Пословника Народне скупштине стављам на гласање предлог дневног реда у целини.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова утврдила дневни ред Друге седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години, у целини.

Молим Службу Народне скупштине да припреми пречишћени текст дневног реда.

Д н е в н и р е д:

1. Предлог закона о грађевинским производима, који је поднела Влада;
2. Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који је поднела Влада;
3. Предлог закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, који је поднела Влада;
4. Предлог закона о изменама и допунама Закона о ваздушном саобраћају, који је поднела Влада;

5. Предлог закона о изменама и допунама Закона о транспорту опасне робе, који је поднела Влада;

6. Предлог закона о изменама и допунама Закона о истраживању несрећа у ваздушном, железничком и водном саобраћају, који је поднела Влада;

7. Предлог закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају, који је поднела Влада;

8. Предлог закона о изменама и допунама Закона о државној припадности и упису пловила, који је поднела Влада;

9. Предлог закона о изменама и допунама Закона о поморској пловидби, који је поднела Влада;

10. Предлог закона о потврђивању Оквирног споразума о економској и техничкој сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Мађарске у области инфраструктурних пројеката, који је поднела Влада;

11. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка.

Овим бисмо завршили са данашњим радом и настављамо сутра у 10 часова.

(Седница је прекинута у 17.30 часова.)